

การนำวิชาเศรษฐศาสตร์ที่พิมพ์ขึ้นนี้ไปใช้ในการปฏิบัติตั้งจนจบขององค์การ
บริหารงานต่าง ๆ ในเขตอำนาจของกรมแพ่ง จังหวัดขอนแก่น

สมานตรี ธรรมพิทักษ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พุทธศักราช ๒๕๕๓

การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๕๓

B 13309

**AN APPLICATION OF SUFFICIENCY ECONOMY TO OPERATION
OF TAMBON ADMINISTRATION ORGANIZATIONS IN
CHUMPHAE DISTRICT, KHON KAEN PROVINCE**

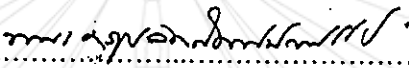

MONTREE SONGPAT

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF GOVERNMENT
GRADUATE SCHOOL
MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY
B.E 2553 (2010)**

หัวข้อสารนิพนธ์ : การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น
ชื่อนักศึกษา : มนต์รี สงพัฒน์
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. รพีพร ธงทอง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ดร. สุรพล พรหมกุล

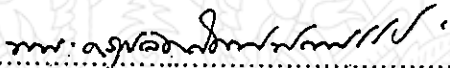
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ (ดร.))

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(พระครูปลัดสัมพิพัฒน์วิริยาจารย์ (ดร.))

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ร พีพร ธงทอง)

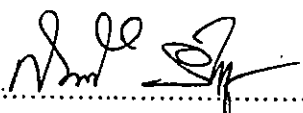
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ดร. สุรพล พรหมกุล)

กรรมการ

(พระมหาวิโรจน์ กุตตวีโร (ดร.))

กรรมการ

(ดร.สาธิตี รักกัตัญญ)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Title : An Application of Sufficiency Economy to Operation of Tambon
Administration Organization in Chumphae District, Khonkaen Province

Student's Name : Montree Songpat

Department : Government

Advisor : Dr. Rapeeporn Thongtong

Co-Advisor : Dr. Suraphon Promgun

Accepted by the Graduate School, Mahamakut Buddhist University in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Master's Degree.

P. Sampipattanaviriyajarn
..... Dean of Graduate School
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn, Dr.)

Thematic Committee

P. Sampipattanaviriyajarn
..... Chairman
(Phrakhrupaladsampipattanaviriyajarn, Dr.)

[Signature]
..... Advisor
(Dr. Rapeeporn Thongtong)

S. Prom
..... Co-Advisor
(Dr. Suraphon Promgun)

V. Guttaviro
..... Member
(Phramaha Viroj Guttaviro, Dr.)

S. Raggatanyoo
..... Member
(Dr. Salinee Raggatanyoo)

หัวข้อสารนิพนธ์	: การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น
ชื่อนักศึกษา	: มนตรี สงพัฒน์
สาขาวิชา	: รัฐศาสตร์การปกครอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร. รพีพร ชงทอง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ดร. สุรพล พรหมกุล
ปีการศึกษา	: 2553

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อเปรียบเทียบการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ของบุคลากรที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน และ3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามโดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane's ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน โดยวิธีการทำการสุ่มอย่างง่าย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงาน โดยรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก
- 2) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มี เพศ ต่างกัน มีระดับความคิดเห็น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน และผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานโดยรวมทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น มีดังนี้ (1) ควรส่งเสริมให้
ข้าราชการประจำมีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้
(2) ควรส่งเสริมให้ข้าราชการการเมืองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงไปใช้ (3) องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงที่ชัดเจน (4)
ควรมีจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้กับทุกระดับ (5)
สนับสนุนงบประมาณเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง

Thematic Title : An Application of Sufficiency Economy to Operation of Tambon Administration Organization in Chumphae District, Khonkaen Province

Student's Name : Montree Songpat

Department : Government

Advisor : Dr. Rapeeporn Thongtong

Co-Advisor : Dr. Suraphon Promgun

Academic Year : B.E. 2553 (2010)

ABSTRACT

The objectives of this thematic paper were as follows : 1) to study an application of sufficiency economy to operation of Tambon administration organization in Chumphae district , Khonkaen province 2) to compare an application of sufficiency economy to operation of Tambon administration organization in Chumphae district , Khonkaen province of local personnel officer classified according differences over their genders , ages , education , position , work experience 3) to study suggestions concerning with the development an application of sufficiency economy to operation of Tambon administration organization in Chumphae district , Khonkaen province. That the sample size Taro Yamane's as the number of by using 196 person. Statistics used for data frequency , percentage, means and standard deviation. Inferential statistics used t-test and One Way ANOVA test. If there were any difference it was tested by mean of Scheffe's method and analyzed by computing.

The results of research were found as follows:

- 1) An application of sufficiency economy to operation of Tambon administration organization in Chumphae district , Khonkaen province by whole were at high level.
- 2) The comparative results of compare an application of sufficiency economy to operation of Tambon administration organization in Chumphae district , Khonkaen province of local personnel officer classified according differences over their genders , ages , education , position , work experience different at the significant statistic level 0.05 were proven to be the null hypothesis in the overall aspect and single one.

3) Suggestion about to study suggestions concerning with the development an application of sufficiency economy to operation of Tambon administration organization in Chumphae district , Khonkaen province. That the sample size Taro Yamane's as the number of by using 196 person. Statistics used for data frequency , percentage, means and standard deviation. Inferential statistics used t-test and One Way ANOVA test. If there were any difference it was tested by mean of Scheffe's method and analyzed by computing were that should : Encourage senior official with to knowledge of an application of sufficiency economy to used , encourage political official with to knowledge of an application of sufficiency economy to used , local administration organization should be have policy about an application of sufficiency, budget allocation and supporting with application of sufficiency.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลง ได้ ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากคณาจารย์หลายท่าน โดยเฉพาะ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้เจริญก้าวหน้า ทั้งทางด้านสติ ปัญญา และอารมณ์ ให้เกิดความเจริญงอกงามเพิ่มมากขึ้น

ขอขอบคุณ ดร.รพีพร ธงทอง ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ได้กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำ ปรึกษา และตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้ถูกต้องสมบูรณ์เหมาะสมเพิ่มมากยิ่งขึ้น และดร.สุรพล พรหมกุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีมาโดยตลอด ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่านที่ให้กรุณาอธิบายเพิ่มเติม ความกระจ่างชัด และแนะนำความเหมาะสม ถูกต้องในสารนิพนธ์ฉบับนี้ ให้เป็นไปในทิศทางตามหลักเกณฑ์การจัดทำสารนิพนธ์

ขอขอบพระคุณ นางสาวศุภามาศ แก้วดวงดี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเข็ญคนายวิระพงษ์ คุณประทุม อาจารย์พิเศษประจำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง และอาจารย์วิชุดา หอมอินทร์ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3) โรงเรียนโนนหันวิทยายน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม และให้คำแนะนำ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตศรีล้านช้าง ศูนย์การศึกษาชุมชนแพ ทุกท่าน ที่ประสาทวิชาความรู้ ให้คำแนะนำ ปรึกษา และอำนวยความสะดวกในการศึกษา และขอขอบพระคุณท่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ท่านปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนราชการและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ทุกท่านที่กรุณาให้ข้อมูล

ขอขอบคุณ เพื่อนนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา รัฐศาสตร์การปกครอง ทุกท่าน ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ เป็นกำลังใจที่ดี และให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณบิดามารดา ที่ได้อบรม สั่งสอน เลี้ยงดู สนับสนุนให้การศึกษาด้วยดีตลอดมา ตลอดจนทุกท่านที่มีส่วนช่วยส่งเสริมให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีทุกประการ

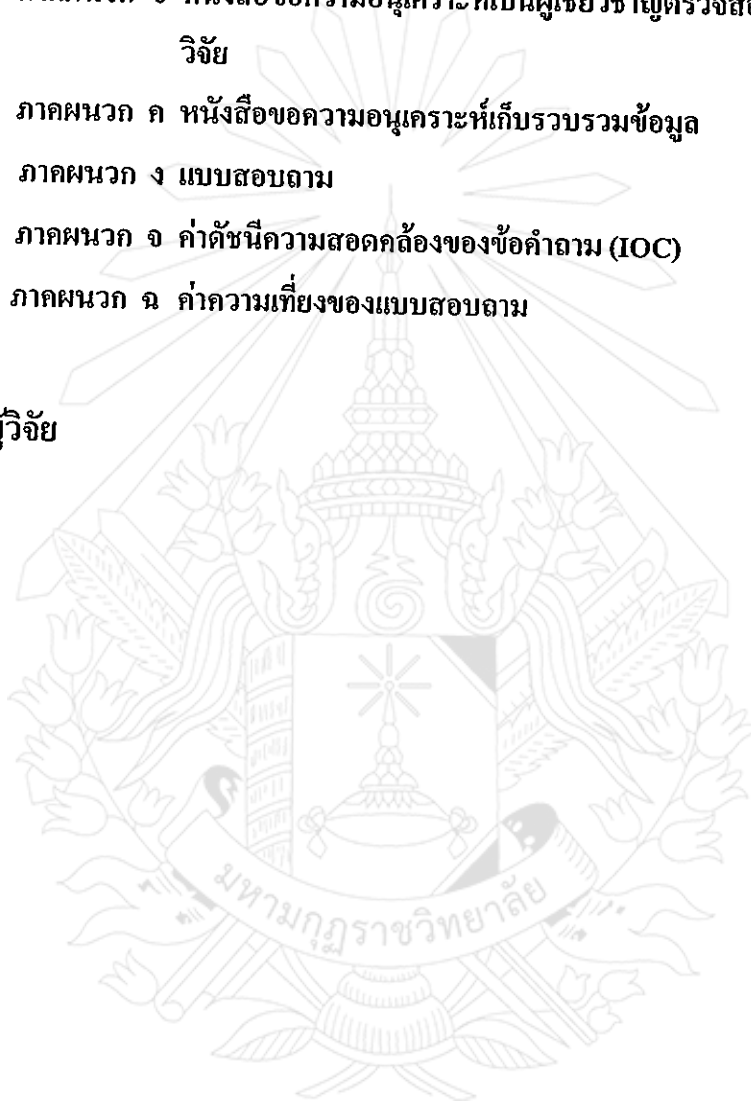
มนตรี สงพัฒน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภูมิ	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	7
2.2 หลักธรรมที่สอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	20
2.3 โครงสร้างและการบริหารงานบุคคลในการปฏิบัติงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบล	25
2.4 สภาพพื้นที่ที่ทำการศึกษา	33
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
2.6 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	46

บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	47
3.1	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	47
3.2	เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง	48
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
3.4	การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	50
3.5	การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
3.6	การวิเคราะห์ข้อมูล	53
3.7	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	54
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
4.1	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
4.2	ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	57
4.3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	58
	ตอนที่ 2 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหুমแพ จังหวัดขอนแก่น	61
	ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	67
	ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหুমแพ จังหวัดขอนแก่น	125
บทที่ 5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	113
5.1	สรุปผลการวิจัย	114
5.2	อภิปรายผลการวิจัย	117
5.3	ข้อเสนอแนะ	126
	5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	126
	5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	129

บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	133
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	134
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	136
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล	140
ภาคผนวก ง แบบสอบถาม	152
ภาคผนวก จ ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC)	161
ภาคผนวก ฉ ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม	169
ประวัติผู้วิจัย	172

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อองค์การบริหารส่วนตำบลของผู้ตอบแบบสอบถาม	49
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	58
ตารางที่ 4.2	แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	58
ตารางที่ 4.3	แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด	59
ตารางที่ 4.4	แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน	59
ตารางที่ 4.5	แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล	60
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน	61
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ	62
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล	63
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	64
ตารางที่ 4.10	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้	65
ตารางที่ 4.11	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม	66

ตารางที่ 4.12	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ	67
ตารางที่ 4.13	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ	68
ตารางที่ 4.14	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามเพศ	68
ตารางที่ 4.15	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามเพศ	69
ตารางที่ 4.16	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามเพศ	69
ตารางที่ 4.17	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามเพศ	70
ตารางที่ 4.18	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามเพศ	70
ตารางที่ 4.19	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามเพศ	71
ตารางที่ 4.20	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามเพศ	71

ตารางที่ 4.21	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามเพศ	72
ตารางที่ 4.22	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน เขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามเพศ	72
ตารางที่ 4.23	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามเพศ	73
ตารางที่ 4.24	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน เขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ	73
ตารางที่ 4.25	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ	74
ตารางที่ 4.26	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอชุมแพจังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ ด้วย วิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	75
ตารางที่ 4.27	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน เขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามอายุ	75
ตารางที่ 4.28	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามอายุ	76
ตารางที่ 4.29	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอชุมแพจังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามอายุ ด้วย วิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	77

ตารางที่ 4.30	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามอายุ	77
ตารางที่ 4.31	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามอายุ	78
ตารางที่ 4.32	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามอายุ	78
ตารางที่ 4.33	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามอายุ	79
ตารางที่ 4.34	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามอายุ	80
ตารางที่ 4.35	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามอายุ	80
ตารางที่ 4.36	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้(Scheffe's Method)	81
ตารางที่ 4.37	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามอายุ	82
ตารางที่ 4.38	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามอายุ	83

- ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 83
- ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านโดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 84
- ตารางที่ 4.41 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดด้วยวิธีการ ของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) 85
- ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 85
- ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 86
- ตารางที่ 4.44 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 87
- ตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 88
- ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพจังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดด้วยวิธีการ ของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) 88

- ตารางที่ 4.47 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 89
- ตารางที่ 4.48 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 90
- ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 90
- ตารางที่ 4.50 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 91
- ตารางที่ 4.51 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพจังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) 91
- ตารางที่ 4.52 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 92
- ตารางที่ 4.53 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด 93
- ตารางที่ 4.54 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน 93

ตารางที่ 4.55	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตาม ตำแหน่งปัจจุบัน	94
ตารางที่ 4.56	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน	94
ตารางที่ 4.57	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตาม ตำแหน่งปัจจุบัน	95
ตารางที่ 4.58	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน	95
ตารางที่ 4.59	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน	96
ตารางที่ 4.60	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน	96
ตารางที่ 4.61	แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตาม ตำแหน่งปัจจุบัน	97
ตารางที่ 4.62	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน	97

- ตารางที่ 4.63 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้
ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ
จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน 98
- ตารางที่ 4.64 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน 98
- ตารางที่ 4.65 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้
ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ
จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน 99
- ตารางที่ 4.66 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์
ในการทำงาน 99
- ตารางที่ 4.67 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้
ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ
จังหวัดขอนแก่น ด้านโดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการ
ทำงาน 100
- ตารางที่ 4.68 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง มาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประส
บการณ์ในการทำงาน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) 101
- ตารางที่ 4.69 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการทำงาน 101
- ตารางที่ 4.70 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้
ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ
จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามประสบการณ์ในการ
ทำงาน 102

ตารางที่ 4.71	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัด ขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	103
ตารางที่ 4.72	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	103
ตารางที่ 4.73	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	104
ตารางที่ 4.74	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	105
ตารางที่ 4.75	แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	105
ตารางที่ 4.76	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	106
ตารางที่ 4.77	แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพจังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)	107

- ตารางที่ 4.78 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน 107
- ตารางที่ 4.79 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน 108
- ตารางที่ 4.80 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) 109
- ตารางที่ 4.81 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน 110
- ตารางที่ 4.82 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน 111
- ตารางที่ 4.83 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพจังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) 111
- ตารางที่ 4.84 แสดงค่าความถี่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น 112

สารบัญแนภูมิ

	หน้า	
แผนภูมิที่ 2.1	สรุปกรอบหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข	12
แผนภูมิที่ 2.2	โครงสร้างส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนตำบล	30
แผนภูมิที่ 2.3	แสดงโครงสร้างการแบ่งส่วนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546	36
แผนภูมิที่ 2.4	สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	46

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดินเปรียบเสมือนเสาเข็มที่รองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้ นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็ขึ้นอยู่กับเสาเข็ม แต่คนส่วนมากมักไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำ” พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน องค์กร จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารให้ดำเนินไปในทางสายกลาง¹ หลักธรรมทางสายกลางมีองค์ประกอบ เช่น ความพอประมาณ ความซื่อสัตย์ ความอดทน หลักธรรมเหล่านี้สอดคล้องกับหลักคำสอนทางพุทธศาสนา มีหลักคำสอนที่เกื้อกูลต่อการดำรงชีวิตในแง่เศรษฐกิจอยู่ไม่น้อย ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย 3 ห่วง 2 เงื่อนไข² คือ 3 ห่วง ได้แก่ การพอประมาณ การมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว 2 เงื่อนไข ได้แก่ ความรู้ และคุณธรรม

การศึกษาที่สัมพันธ์เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่เรื่อง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษา พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานอยู่ในระดับมาก และองค์การบริหารส่วนตำบลได้นำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารงานและส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้³

¹สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง, (กรุงเทพมหานคร : เพชรรุ่งการพิมพ์, 2550), หน้า 4-6.

²ดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา, “การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง”, วารสารเศรษฐกิจและสังคม, ปีที่ 42 ฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม 2548) : 41-47.

³กาญจนา บุญยังและคณะ, “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในองค์การบริหารส่วนตำบล”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2552), หน้า 1-3.

การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น จากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจเพิ่มขึ้น ทำให้การปฏิบัติงานต้องสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนตามสภาพการณ์ เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไป⁴ และภารกิจที่เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานด้วยขีดจำกัดด้านบุคลากร เงินทุน ข้อมูล และความรู้ การปรับปรุงให้เกิดความเข้มแข็ง⁵ ในปัจจุบัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 ถึง พ.ศ. 2554) ได้กำหนดให้การพัฒนาประเทศโดยมุ่งสู่การเป็น “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”⁶ จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะเพิ่มขีดความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ดังนั้น ด้วยการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ดังที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยเรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น เพื่อที่จะได้ศึกษาการปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องความต้องการของประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนในอนาคต

⁴กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546, (ละเชิงเทรา: โรงพิมพ์ประสานมิตร จำกัด, 2546), หน้า 12-20.

⁵ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์และคณะ, “การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลระดับ อบต. : การเรียนรู้ร่วมกับท้องถิ่น”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 2546), หน้า 2.

⁶กาญจนา บุญยังและคณะ, “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในองค์การบริหารส่วนตำบล”, รายงานการวิจัย, อ่างแล้ว, หน้า 2.

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

1.2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 บุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

1.3.2 บุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

1.3.3 บุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

1.3.4 บุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ที่มีตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

1.3.5 บุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร

ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย พนักงานส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 386 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหาที่จะศึกษา

ได้แก่ ศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น 5 ด้าน คือ

- 1) ด้านการพอประมาณ
- 2) ด้านการมีเหตุผล
- 3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว
- 4) ด้านความรู้
- 5) ด้านคุณธรรม

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษา

ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบผลการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

1.5.2 ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ตามความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน

1.5.3 ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การปฏิบัติงานสอดคล้องความต้องการของประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.5.4 ทำให้สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ที่ศูนย์การศึกษาชุมแพ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงาน หมายถึง การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 มาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะ 5 ประการ ได้แก่

การพอประมาณ หมายถึง ความพอดีต่อความจำเป็นและเหมาะสมกับฐานะของตนเอง ไม่น้อยเกินไป ไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

การมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจ ดำเนินการเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมที่ดีงาม คิดถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างถี่ถ้วน โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆอย่างรอบคอบ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักการแก้ไขปัญหของชุมชน เป็นต้น

การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่กับสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลนำข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาร่วมวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนในปี ต่อๆ ไป เป็นต้น

ความรู้ หมายถึง ความรอบรู้เกี่ยวกับหลักวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นตอนการปฏิบัติ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนการอบรมบุคลากรเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานอย่างต่อเนื่องปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เป็นต้น

- คุณธรรม หมายถึง การเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคน ให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงาน โดยไม่เอื้อผลประโยชน์ให้แก่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแค่เพียงฝ่ายเดียว เป็นต้น

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถามในสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 เพศ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามในสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้ 1) อายุ 18 ถึง 30 ปี, 2) อายุ 31 ถึง 40 ปี, 3) อายุ 41 ถึง 50 ปี และ 4) อายุมากกว่า 50 ปี

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม ในสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี, 2) ปริญญาตรี และ 3) สูงกว่าปริญญาตรี

ตำแหน่งปัจจุบัน หมายถึง ตำแหน่งปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามในสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตำแหน่ง ดังนี้ 1) ข้าราชการการเมือง และ 2) ข้าราชการประจำ

ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ประสบการณ์การทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบลของผู้ตอบแบบสอบถามในสารนิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้ 1) ต่ำกว่า 5 ปี, 2) 5 ถึง 8 ปี และ 3) มากกว่า 8 ปี ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.2 หลักธรรมที่สอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.3 โครงสร้างและการบริหารงานบุคคลในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 2.4 สภาพพื้นที่ที่ทำการศึกษา
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 สรุปกรอบแนวคิด

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.1 ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ยึดหลักทางสายกลาง ที่ชี้แนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติของประชาชนในทุกระดับให้ดำเนินไปในทางสายกลาง มีความพอเพียง และมีความพร้อมที่จะจัดการต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะต้องอาศัยความรอบรู้ รอบคอบ และระมัดระวัง ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน ทั้งนี้ เศรษฐกิจพอเพียงไม่ใช่เพียงการประหยัด แต่เป็นการดำเนินชีวิตอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงสามารถแยกเป็น 3 ประการดังนี้

ประการที่ 1 เป็นระบบเศรษฐกิจที่ยึดหลักการที่ว่า “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” โดยมุ่งเน้นการผลิตพืชผลให้เพียงพอต่อความต้องการเป็นอันดับแรก เมื่อมีส่วนเกินจึงนำมาเป็นการค้าเป็นอันดับรองลงมา เพื่อเป็นกำไรในการผลิต

ประการที่ 2 เศรษฐกิจแบบพอเพียงให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่ม เพื่อสร้างเครือข่ายที่กว้างขวาง โดยมีการผลิตที่ครอบคลุมหลากหลาย เศรษฐกิจก็จะสามารถเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ

ประการที่ 3 เศรษฐกิจแบบพอเพียงตั้งอยู่บนพื้นฐานของการมีความเมตตา ความเอื้ออาทร และความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจ เพื่อประกอบอาชีพให้บรรลุความสำเร็จ ประโยชน์ที่ได้จึงไม่ใช่แค่

รายได้เพียงอย่างเดียว แต่รวมถึง การสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัว สถาบันชุมชน ความสามารถในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของชุมชนบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงการรักษาซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยให้คงอยู่สืบต่อไป

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ให้ความหมายไว้ว่า เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ว่าด้วย การวางรากฐานที่มั่นคงที่ยั่งยืนของบุคคลและสังคม โดยไม่ได้จำกัดที่เกษตรกรเพียงอย่างเดียว หากแต่การประกอบด้วยการประกอบสัมมาชีพอื่นๆ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่รากฐานของตนเองในระดับพื้นฐาน โดยไม่ต้องรื้อถอน จึงสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าและรากฐานทางเศรษฐกิจขั้นสูงต่อไป โดยยึดแนวทางสายกลางเป็นหลักในการดำเนินชีวิต เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งตนเอง ประกอบด้วย¹

- 1) พึ่งตนเองทางจิตใจ มีจิตใจที่เข้มแข็งไม่ท้อแท้ แม้ประสบความล้มเหลวหรือความยากลำบาก
- 2) พึ่งตนเองทางสังคม ช่วยเหลือเกื้อกูลภายในสังคม
- 3) พึ่งตนเองทางทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งทรัพยากรทางสังคมและเศรษฐกิจ
- 4) พึ่งตนเองทางเทคโนโลยี วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับภูมิประเทศ และสังคมไทย
- 5) พึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ สามารถอยู่ได้ด้วยตนเองในระดับเบื้องต้น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศในระดับมหัพภาคต่อไปได้

อภิชัย พันธเสน ผู้อำนวยการสถาบันการจัดการเพื่อชนบทและสังคม ได้จัดแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงว่าเป็น "ข้อเสนอในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามแนวทางของพุทธธรรมอย่างแท้จริง" ทั้งนี้เนื่องจากในพระราชดำรัสหนึ่ง ได้ให้คำอธิบายถึง เศรษฐกิจพอเพียง ว่า "คือความพอประมาณ ซื่อตรง ไม่โลภมาก และต้องไม่เบียดเบียนผู้อื่น"

ระบบเศรษฐกิจพอเพียงมุ่งเน้นให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืน และใช้จ่ายเงินให้ได้มาอย่างพอเพียงและประหยัด ตามกำลังของเงินของบุคคลนั้น โดยปราศจากการกู้หนี้ยืมสิน และถ้ามีเงินเหลือ ก็แบ่งเก็บออมไว้บางส่วน ช่วยเหลือผู้อื่นบางส่วน และอาจจะใช้จ่ายมาเพื่อปัจจัยเสริมอีกบางส่วน สาเหตุที่แนวทางการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง ได้ถูกกล่าวถึงอย่างกว้างขวางในขณะนี้ เพราะสภาพการดำรงชีวิตของสังคมทุนนิยมในปัจจุบัน ได้ถูกปลุกฝัง สร้าง

¹สุเมธ ตันติเวชกุล, เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำรินี้ได้เบื้องพระยุคลบาท, พิมพ์ครั้งที่ 6, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน, 2544), หน้า 284-291.

หรือกระตุ้น ให้เกิดการใช้จ่ายอย่างเกินตัว ในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินกว่าปัจจัยในการดำรงชีวิต เช่น การบริโภคเกินตัว ความบันเทิงหลากหลายรูปแบบ ความสวยความงาม การแต่งตัวตามแฟชั่น การพนันหรือเสี่ยงโชค เป็นต้น จนทำให้ไม่มีเงินเพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้น ส่งผลให้เกิดการกู้หนี้ยืมสิน เกิดเป็น วัฏจักรที่บุคคลหนึ่งไม่สามารถหลุดออกมาได้ ถ้าไม่เปลี่ยนแนวทางในการดำรงชีวิต²

มูลนิธิชัยพัฒนา ได้ให้ความหมายของคำว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ไว้ดังนี้³.

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลัง ได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนชาวไทยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

²อภิชัย พันธเสน, “เศรษฐกิจพอเพียงของนายหลวงกับการวิเคราะห์ตามความหมายของนักเศรษฐศาสตร์”, เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการประจำปี 2542 เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ซีดี จอมเทียนพัทยา 18-19 ธันวาคม 2542, (อัครา).

³มูลนิธิชัยพัฒนา, เศรษฐกิจพอเพียง : ทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ตามรอยพระยุคลบาท, ธันวาคม 2543, หน้า 4, (อัครา).

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้กล่าวถึง แนวความคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไว้ในเอกสารหมายเลข 002 ซึ่งเป็นเอกสารเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตามแผนยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550-2551 มีสาระสำคัญสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้ดังนี้

1) เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริที่แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 30 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2517 ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

2) เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจ ในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุล และพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

3) เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤติเพื่อความมั่นคง และความยั่งยืน ของการพัฒนา

กล่าวโดยสรุป ได้ว่า “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงชี้ให้เห็นถึงการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัวระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ทันต่อโลกในยุคโลกาภิวัตน์โดยทรง

⁴กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, เศรษฐกิจพอเพียง, (กรุงเทพมหานคร : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550), หน้า 1.

มุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาบนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท ใช้ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนความรู้และคุณธรรมในการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ เพื่อนำไปสู่ชีวิต เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมที่สมดุล มั่นคงและยั่งยืน”

2.1.2 หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข

พระบรมราโชวาท ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันพฤหัสบดีที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2517 สรุปใจความได้ว่า การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือ ความพอมีพอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและใช้อุปกรณ์ที่ประหยัด แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้น โดยลำดับต่อไป หากมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจขึ้นให้รวดเร็วแต่ประการเดียว โดยไม่ให้แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาวะของประเทศและของประชาชนโดยสอดคล้องด้วย ก็จะเกิดความไม่สมดุลในเรื่องต่าง ๆ ขึ้น ซึ่งอาจกลายเป็นความยุ่งยาก ล้มเหลวได้ในที่สุด

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ทรงปรับปรุงพระราชทานเป็นที่มาของนิยาม “3 ห่วง 2 เงื่อนไข” ที่คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำมาใช้ในการรณรงค์เผยแพร่ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านช่องทางต่าง ๆ อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วย ประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ คือ⁵

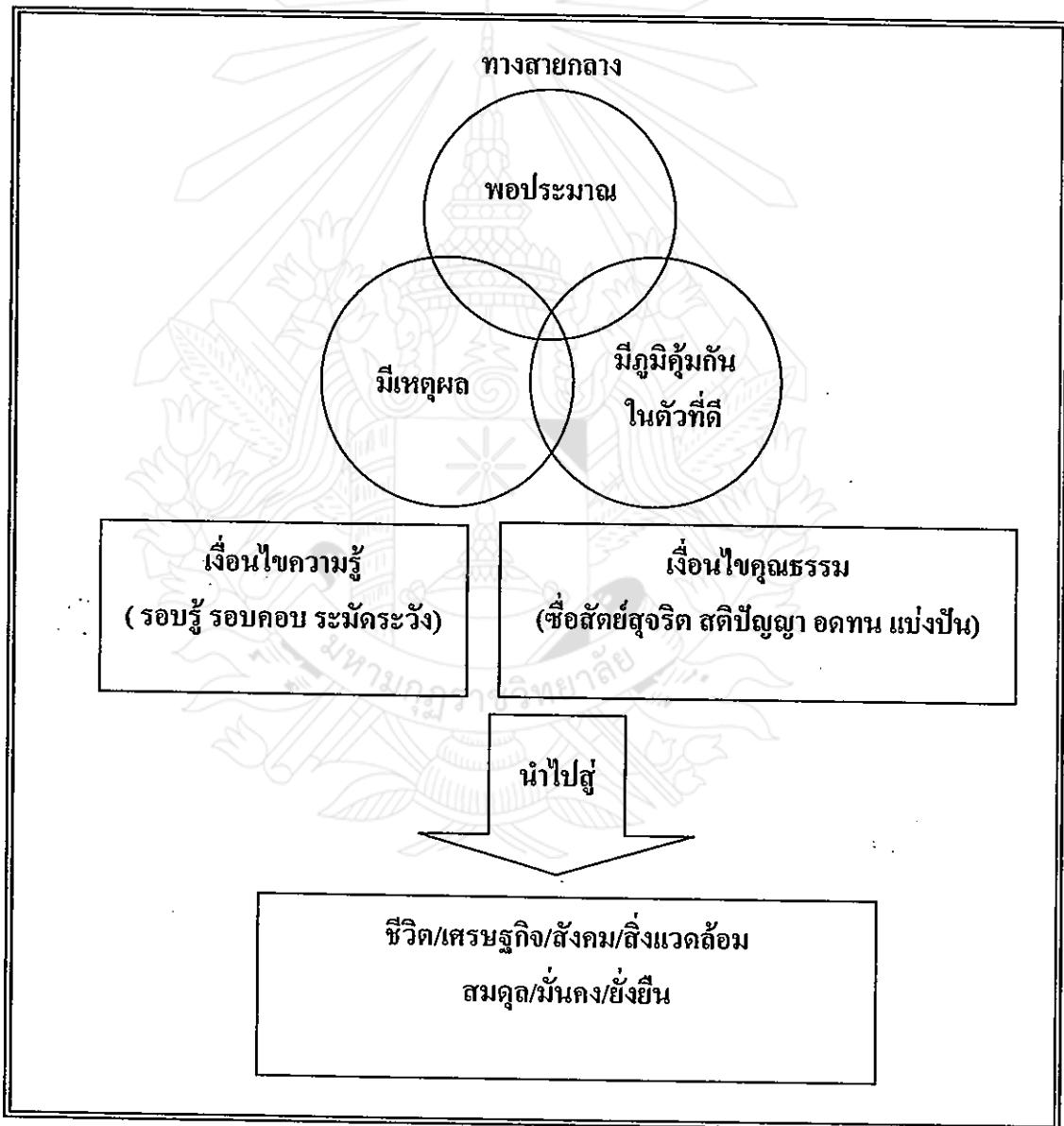
- 1) ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีต่อความจำเป็น และเหมาะสมกับฐานะของตนเอง ไม่น้อยเกินไป ไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น
- 2) ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจ ดำเนินการเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล ตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมที่ดีงาม คิดถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างถี่ถ้วน โดยคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ
- 3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่ทันกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล

⁵สมพร เทพสิทธิ์า, การเดินตามรอยพระยุคลบาท : เศรษฐกิจพอเพียงช่วยแก้ปัญหาความยากจนและการทุจริต, (กรุงเทพมหานคร : สภาอุวพุทธิกสมาคมแห่งชาติในพระบรมราชูปถัมภ์, 2549), หน้า 3-9.

และ 2 เงื่อนไข คือ การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับที่พอเพียง ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วย

เงื่อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบรู้เกี่ยวกับหลักวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นตอนการปฏิบัติ

เงื่อนไขคุณธรรม เป็นการเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคน ให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ความ “พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน” บนเงื่อนไข “ความรู้” และ “คุณธรรม”

แผนภูมิที่ 2.1 รูปกรอบหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3 ห่วง 2 เงื่อนไข

2.1.3 แนวทางการพัฒนา โดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10⁶

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาโดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางไว้ในวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้

1) วิสัยทัศน์ประเทศไทย

มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุติธรรม ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุขเศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืนอยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกอย่างมีศักดิ์ศรี”

1.1) พันธกิจ

เพื่อให้การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เห็นควรกำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศดังนี้

(1) พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน มีสุขภาวะที่ดี อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้ดุลยภาพของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(2) เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ มีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์บนพื้นฐานของการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพมีระดับการออมที่พอเพียง มีการปรับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรมใช้จุดแข็งของความหลากหลายทางชีวภาพและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ควบคู่กับการเชื่อมโยงกับต่างประเทศ และการพัฒนาปัจจัยปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ โลจิสติกส์ พลังงาน กฎกติกาก และกลไกสนับสนุนการแข่งขันและการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

⁶ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554), (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550), หน้า 1-12.

(3) ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคง ของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน เป็นธรรมและมีการสร้างสรรค์คุณค่า สนับสนุนให้ชุมชนมีองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครอง ฐานทรัพยากร คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร ปรับแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตลอดจนรักษาประโยชน์ของชาติจาก ข้อตกลงตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

(4) พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศ ให้เกิดธรรมาภิบาล ภายใต้ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์ จากการพัฒนาสู่ทุกภาคี ควบคู่กับการเสริมสร้างความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรมรับผิดชอบต่อ สาธารณะ มีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ส่งเสริม ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคม และการใช้ทรัพยากร

1.2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็ว และสลับซับซ้อน มากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างของระบบต่าง ๆ ภายในประเทศให้มีศักยภาพ แข่งขันได้ในกระแสโลกาภิวัตน์ และสร้างฐานความรู้ให้เป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างรู้เท่าทัน ควบคู่กับการกระจายการพัฒนาที่เป็นธรรม และเสริมสร้างความเท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคม และความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น พร้อมทั้งฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คง ความสมบูรณ์เป็นรากฐานของการพัฒนาที่มั่นคง และเป็นฐานการดำรงชีวิตของชุมชนและสังคม ไทย ตลอดจนการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศทุกระดับอันจะนำไปสู่การ พัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน สามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลก ได้อย่างมีเกียรติภูมิและศักดิ์ศรี โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน การเสริมสร้างสุขภาวะ คนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่การเสริมสร้างคนไทย ให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข

(2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของ ประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง การสร้างความมั่นคง ของเศรษฐกิจชุมชนการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูล

(3) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการผลิต เพื่อเพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้ความเป็นไทย การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม

(4) ยุทธศาสตร์การพัฒนามนุษย์หลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และการพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

(5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศมุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทยเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศสร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการกำกับควบคุมและทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่นและชุมชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้มีความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาลการปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอนกระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา และการรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่ดุลยภาพและความยั่งยืน

1.3) การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ พอสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

(1) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคีพัฒนาจากทุกภาคส่วน เพื่อสามารถผนึกพลังความร่วมมือตามบทบาทความรับผิดชอบร่วมกันขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

(2) นำเอาแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนมาแปลงไปสู่แผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ที่สามารถนำไปขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

(3) ปรับระบบการจัดสรรทรัพยากรและปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบรวมทั้งสร้างองค์ความรู้เพื่อหนุนเสริมขับเคลื่อนให้สัมฤทธิ์ผล มีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ

(4) เสริมสร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนา จัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ที่บูรณาการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(5) กำหนดบทบาทหลักของภาคีพัฒนาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคสถาบันต่าง ๆ รวมถึงภาคชุมชนให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถดำเนินภารกิจร่วมมือสนับสนุนซึ่งกันและกันได้

(6) สร้างความรู้ ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการประยุกต์ใช้ให้กับภาคีพัฒนาทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง เพื่อมีส่วนร่วมขับเคลื่อนและจัดทำแผนปฏิบัติการระดับต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

(7) จัดทำและขับเคลื่อนแผนบริหารราชการแผ่นดิน และแผนปฏิบัติการในรูปแบบต่าง ๆ ที่ยึดโยงกับมิติของงานตามภารกิจ มิติของพื้นที่ และมิติตามวาระงานพิเศษ

(8) ใช้กลไกกระบวนการชุมชนสร้างการบูรณาการกับแผนท้องถิ่นแผนจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และภาคไปจนถึงแผนระดับชาติ

(9) จัดให้มีกลไกที่ปรึกษาภาคประชาชนเพื่อร่วมขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่

2.1.4 การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ประชาชนและทุกภาคส่วนของสังคมสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม และบังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม แบ่งเป็นระดับของสังคมได้ดังนี้⁷

1) การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงระดับบุคคลและครอบครัว

เริ่มต้นจากการเสริมสร้างคนให้มีการเรียนรู้วิชาการและทักษะต่างๆ ที่จำเป็น เพื่อให้สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ พร้อมทั้งเสริมสร้างคุณธรรม จนมีความเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าของการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม และอยู่ร่วมกับระบบนิเวศอย่างสมดุล เพื่อจะได้ละเว้นการประพฤตินิষอบ ไม่ตระหนี่ เป็นผู้ให้ เกื้อกูลแบ่งปัน มีสติยังคิดพิจารณาอย่างรอบคอบ ก่อนที่จะตัดสินใจหรือกระทำการใดๆ จนกระทั่งเกิดเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีในการดำรงชีวิต โดยสามารถคิดและกระทำบนพื้นฐานของควมมีเหตุผล พอเหมาะพอประมาณกับสถานภาพ บทบาท และหน้าที่ของแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์ แล้วเพียรฝึกปฏิบัติเช่นนี้จนสามารถทำตนให้เป็นที่พึงของคนเองได้ และเป็นที่พึงของผู้อื่นได้ในที่สุด

2) การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงระดับชุมชน

ชุมชนพอเพียง ประกอบด้วย บุคคลและครอบครัวต่างๆ ที่ใฝ่หาความก้าวหน้าบนพื้นฐานของปรัชญาแห่งความพอเพียง คือมีความรู้และคุณธรรมเป็นกรอบในการดำเนินชีวิตจนสามารถ

⁷สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550), หน้า 12-27.

พึ่งตนเองได้บุคคลเหล่านี้มารวมกลุ่มกันทำกิจกรรมต่างๆที่สอดคล้องเหมาะสมกับสถานภาพ ภูมิสังคมของแต่ละชุมชน โดยพยายามใช้ทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผ่านการร่วมแรงร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลหลายสถานภาพในสิ่งที่จะสร้างประโยชน์สุขของคนส่วนรวม และความก้าวหน้าของชุมชนอย่างมีเหตุผลโดยอาศัยสติ ปัญญา ความสามารถของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และบนพื้นฐานของความซื่อสัตย์สุจริตอดกลั้นต่อการกระทบกระทั่ง ขยันหมั่นเพียร และมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือแบ่งปันกันระหว่างสมาชิกชุมชน จนนำไปสู่ความสามัคคีของคนในชุมชนซึ่งเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีของชุมชน จนนำไปสู่การพัฒนาของชุมชนที่สมดุลและพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ จนกระทั่งสามารถพัฒนาไปสู่เครือข่ายระหว่างชุมชนต่างๆ

3) การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงระดับประเทศ

แผนการบริหารจัดการประเทศ ส่งเสริมให้บุคคล/ชุมชนต่างๆ มีวิถีปฏิบัติ มีความร่วมมือและการพัฒนาในสาขาต่างๆ ตามแนวทางของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและดำเนินการตามแผนดังกล่าวอย่างรอบคอบเป็นขั้นตอน เริ่มจากการวางรากฐานของประเทศให้มีความพอเพียง โดยส่งเสริมให้ประชาชนส่วนใหญ่สามารถอยู่อย่างพอมีพอกินและพึ่งตนเองได้ด้วยมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ และมีคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียรเอื้อเฟื้อแบ่งปัน และใช้สติปัญญาในการตัดสินใจและดำเนินชีวิตพร้อมทั้งส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มคนต่างๆ จากหลากหลายภูมิสังคมหลากหลายอาชีพหลากหลายความคิด ประสบการณ์เพื่อสร้างความเข้าใจและรู้ความเป็นจริงระหว่างกันของคนในประเทศ จนนำไปสู่ความสามัคคี และจิตสำนึกที่จะร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปอย่างสอดคล้องสมดุลกับสถานภาพความเป็นจริงของคนในประเทศอย่างเป็นขั้นเป็นตอนเป็นลำดับๆ ต่อไป

4) การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มนักการเมือง

นักการเมืองที่มีหลักคิด และหลักปฏิบัติบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียงจะต้องเป็นตัวอย่างของผู้นำที่มีความเข้มแข็งทางด้านคุณธรรม จริยธรรมมีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำความผิดแม้เพียงเล็กน้อย เนื่องจากการกระทำของผู้นำส่งผลกระทบต่อชุมชน/สังคม และในขณะเดียวกันนักการเมืองในทุกๆระดับจะต้องรู้จักสังคัม ชุมชน ที่แต่ละคนเป็นผู้แทนอย่างต้องแท้มีความเข้าใจระบบการปกครองและระเบียบปฏิบัติต่างๆ ตามกฎหมายและขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม รอบรู้และเท่าทันการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยมุ่งที่จะดำเนินวิถีทางการเมืองเพื่อให้ท้องถิ่น/ประเทศชาติ มีความก้าวหน้าไปอย่างสมดุลในทุกๆ ด้านและคนในท้องถิ่น/ประเทศชาติ อยู่อย่างพอเพียงสมัคสมานสามัคคีปรองดอง

กันการกำหนดนโยบาย การออกกฎหมายและข้อบัญญัติต่างๆ ต้องยึดมั่นอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียง โดยบำรุงรักษาสิ่งที่ดีที่มีอยู่แล้ว เช่น ค่านิยมองค์ความรู้ สิ่งแวดล้อมที่ดี ให้คงอยู่ พร้อมทั้งปรับปรุง/แก้ไข/ยกเลิก ส่วนที่ไม่ดีที่เป็นเหตุให้เกิดความไม่สมดุล ไม่พอเพียงในสังคม ให้กลับมาสู่แนวทางปฏิบัติที่มุ่งสู่ความสมดุลและสนับสนุนให้เกิดสิ่งที่ดีเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมแต่ยังคงอยู่ เช่นความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี การพัฒนาฝีมืออาชีพต่างๆ ให้เกิดขึ้นอย่างสมดุลกับศักยภาพและระดับการพัฒนาของท้องถิ่น/ประเทศชาติ เพื่อนำไปสู่ความสามารถในการพึ่งตนเองได้ของคน/ชุมชนในทุกระดับ

5) การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องเริ่มต้นสร้างความพอเพียงให้เกิดขึ้นในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลก่อน โดยตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนในการเป็นผู้ให้บริการแก่สังคม และร่วมเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมและอยู่ร่วมกับระบบนิเวศได้อย่างสมดุล มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต มีสติยั้งคิด ใช้ปัญญาพิจารณาอย่างรอบคอบในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติหน้าที่บนพื้นฐานของความมีเหตุมีผล พอประมาณกับศักยภาพและสถานภาพของแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์ และหมั่นเสริมสร้างความรู้ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เพื่อจะได้มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีการเตรียมนโยบาย แผนงาน หรือโครงการต่างๆ ต้องสอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการพัฒนาที่สร้างความสมดุลในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่างๆ โดยมุ่งให้ประชาชน/ชุมชน สามารถพึ่งตนเองและสามารถเป็นที่พึ่งของสังคม/ประเทศชาติได้ในที่สุด เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ควรสั่งการหรือชี้นำประชาชน/ชุมชนมากเกินไป แต่ควรสนับสนุนให้ประชาชน/ชุมชนสามารถช่วยตนเอง กำหนดทิศทางการพัฒนาหรือแผนงาน กิจกรรมที่ยืนอยู่บนขาตนเองพึ่งพาตนเองได้ แล้วให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมาช่วยสนับสนุนให้แผนงาน กิจกรรมนี้เป็นจริงขึ้นมา ตามหลักการพัฒนา “ช่วยเหลือประชาชน/ชุมชนเพื่อให้เขาช่วยตัวเองได้”

2.1.5 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การแก้ไขปัญหาความยากจนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยหลักในการดำเนินงานภายใต้หลักการ “ลดรายจ่าย สร้างรายได้ ขยายโอกาส” ให้แก่ประชาชนบนพื้นฐานความสมดุลทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งแนวทางให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกับจังหวัด อำเภอ/กิ่งอำเภอ ร่วมกันแก้ไขปัญหาความยากจนในด้านการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงดังนี้

1) การลดรายจ่าย ส่งเสริมให้ประชาชนลดรายจ่ายในการดำรงชีวิต

1.1 ระดับบุคคลและครอบครัว

1.1.1 ส่งเสริมให้ประชาชนมีการดำรงชีวิตแบบพอเพียง

1.1.2 ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่ขั้นที่ 1 โดยแบ่งที่ดินทำไร่นาสวนผสมหรือการส่งเสริมการปลูกพืชผักสวนครัวบริเวณบ้าน

1.1.3 ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนปุ๋ยเคมีในภาคการเกษตร

1.1.4 ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กอายุ 3-5 ปี เข้ารับการดูแลและศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2 ระดับชุมชน

1.2.1 ส่งเสริมการจัดการหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

1.2.2 ส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรลดต้นทุนการทำเกษตร ส่งเสริมการผลิตสินค้าที่จำเป็นในชีวิตประจำวันเพื่อใช้ชุมชน

2) การเพิ่มรายได้ ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพ

2.1 ระดับบุคคลและครัวเรือน

2.1.1 สำรวจความต้องการประกอบอาชีพของประชาชนเพื่อฝึกอบรมวิชาชีพแต่ละด้านให้สอดคล้องกับความต้องการสินค้าในชุมชน

2.1.2 จัดหาเครื่องมือประกอบอาชีพให้กับผู้มีฝีมือที่ยากจน

2.2 ระดับชุมชน

2.2.1 ส่งเสริมกลุ่มอาชีพที่มีการผลิตที่เกี่ยวเนื่องกัน

2.2.2 ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพที่ตอบสนองต่อตลาดในท้องถิ่น

2.2.3 ส่งเสริมการวิสาหกิจชุมชนที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพของคนในชุมชน

2.2.4 เชื่อมโยงเครือข่ายสินค้ากับชุมชนในท้องถิ่นอื่น เพื่อส่งเสริมการตลาด

2.2.5 ส่งเสริมการตลาดสินค้าด้วยอินเทอร์เน็ตตำบล

3) การขยายโอกาส สนับสนุนให้ประชาชนเข้าถึงปัจจัยในการประกอบอาชีพ

3.1 ระดับบุคคลและครัวเรือนการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อม ควรขยายผล โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน โดยกำหนดพื้นที่ผ่อนผันเพิ่มเติม

3.2 ระดับชุมชน

3.2.1 การจัดหาที่ทำกิน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนเข้าทำกินร่วมกัน

3.2.2 การส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการผลิตหรือการจ้างงาน

2.2 หลักธรรมที่สอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น มีความสัมพันธ์กับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา หลักพุทธธรรมที่สำคัญ ได้แก่ มัชฌิมาปฏิปทา โยนิโสมนสิการ และอัปมาทธรรม มาสำรวจเปรียบเทียบกับคุณลักษณะที่สำคัญในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกัน เพื่อค้นหาว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างกันโดยมีหลักธรรมที่สำคัญ ดังนี้

หลักธรรมข้อแรก คือ มัชฌิมาปฏิปทา เป็นการประมวลหลักความประพฤติปฏิบัติ หรือระบบจริยธรรมทั้งหมดในพระพุทธศาสนา ที่เป็นอริยสัจข้อสุดท้าย คือ มรรค เป็นคำสอนภาคปฏิบัติ ที่จะช่วยให้การดำเนินสู่จุดหมายตามแนวทาง ของกระบวนการที่รู้เข้าใจแล้วนั้น เป็นผลสำเร็จขึ้นมาในชีวิตจริง หรือเป็นวิธีการใช้กฎเกณฑ์แห่งกระบวนการของธรรมชาติ ให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิตจนถึงที่สุด

มัชฌิมาปฏิปทา ซึ่งเป็นรากฐานของเศรษฐกิจพอเพียง โดยพระพุทธศาสนา คือ ศาสนาแห่งปัญญาและการปฏิบัติอีกทั้งพุทธธรรมนั้น ก็มีใจเป็นเพียงปรัชญาของนักปรัชญาหรือเรื่องของนักคิดที่กำลังคิดค้นหาความจริง โดยใช้เหตุผลเชิงตรรกวิทยาหักล้างพิสูจน์ความจริงกันอยู่ หากแต่พุทธธรรมเป็นเรื่องของ “การปฏิบัติ” หรือเป็นการปฏิบัติของผู้ทรงปัญญา ซึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องกับ การแก้ไขปัญหาให้กับชีวิตและความเป็นอยู่จริงของมนุษย์ พระพุทธศาสนามุ่งเน้นการสอนความจริงที่เป็นประโยชน์ และสั่งสอนเฉพาะสิ่งที่จะนำมาปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ในชีวิตจริงได้ ด้วยเหตุนี้พระพุทธองค์ จึงไม่ทรงสนับสนุน การพยายามเข้าถึง “สัจธรรม” ด้วยวิธีครุ่นคิด และถกเถียงหาเหตุผลเกี่ยวกับปัญหาทางอภิปรัชญา ซึ่งไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์ และด้วยเหตุที่พระพุทธศาสนา เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชีวิตจริงของมนุษย์นี้เอง ความเป็น “พุทธธรรม” จึงต้องอาศัยการพิจารณาคุณค่าทางจริยธรรมประกอบด้วย⁸

และก็ด้วยเหตุที่ว่า “พุทธธรรม” เป็นธรรมอันยิ่งใหญ่ที่ได้วางแนวทางปฏิบัติเพื่อให้มนุษย์พ้นจากทุกข์และดำเนินไปสู่ชีวิตอันประเสริฐ ทั้งในระดับ โลกียธรรม และ โลกุตระธรรมนี้เอง พุทธธรรมข้อหนึ่งที่สำคัญที่สุด ในฐานะที่เป็นทางชีวิต อันประเสริฐของทั้ง บรรพชิต และคฤหัสถ์ก็คือ มัชฌิมาปฏิปทา ซึ่งเป็นทั้งมารดา และเป็นพุทธจริยธรรม สำหรับการครองชีวิตของพุทธศาสนิกชน ให้ตั้งมั่นอยู่ใน “พรหมจรรย์” หรือ “พรหมจริยะ” ซึ่งหมายถึง ระบบการดำเนินชีวิต ตามหลักพระพุทธศาสนา ดังความในพระบาลี ว่า⁹

⁸พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), พุทธธรรม (ฉบับเดิม), (กรุงเทพมหานคร : โคมลทองคำ, 2544), หน้า 87.

⁹ส.ม. (ไทย) 19 / 24 /25.

“ภิกษุทั้งหลาย เราไม่สรรเสริญมิจฉาปฏิปทา (ไม่ว่า) ของคฤหัสถ์หรือของ บรรพชิต คฤหัสถ์ก็ตาม บรรพชิตก็ตาม ปฏิบัติผิดแล้ว ย่อมยังอายุขรรณอันเป็นกุศล ให้สำเร็จไม่ได้ เพราะการ ปฏิบัติผิดนั้นเป็นเหตุกั้มิจฉาปฏิปทา คืออะไร ? คือ มิจฉาทิฎฐิ ฯลฯ มิจฉาสมาธิ”

“เราย่อมสรรเสริญ สัมมาปฏิปทา (ไม่ว่า) ของคฤหัสถ์หรือของบรรพชิต คฤหัสถ์ ก็ตาม บรรพชิตก็ตาม ประพฤติชอบแล้ว ย่อมทำอายุขรรณอันเป็นกุศลให้สำเร็จได้ เพราะอาศัยการปฏิบัติ ถูกเป็นเหตุ ก็สัมมาปฏิปทา คืออะไร ? คือ สัมมาทิฎฐิ ฯลฯ สัมมาสมาธิ”

พระพุทธพจน์ ข้างต้นนี้ แสดงถึงมรรค คือ มัชฌิมาปฏิปทา นี้เองว่าเป็น “สัมมาปฏิปทา” และยังย้ำให้เห็นชัดเจนว่า มัชฌิมาปฏิปทา เป็นหลักธรรมที่มุ่งให้ใช้ปฏิบัติและให้สำเร็จประโยชน์ แก่ทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์¹⁰

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต) กล่าวไว้ว่า มัชฌิมาปฏิปทา เป็นประมวลคำสอนภาคปฏิบัติ คือ ระบบ “จริยธรรม” ทั้งหมดของพระพุทธศาสนา มีรายละเอียด ขอบเขต กว้างขวาง มากเกินกว่า ที่จะพูดถึงให้ครบถ้วนกระบวนความได้ แต่สามารถที่จะอธิบาย “ทางสายเดียวแต่มีองค์ประกอบ 4 อย่าง “อันเป็นหัวข้อสำคัญของ อริยอัฏฐังคิกมัคค์ หรือ อารยอัฏฐังคิกมรรค (มรรคอันประเสริฐ มีองค์ประกอบ 4 อย่าง) ดังนี้ คือ¹¹

- 1) สัมมาทิฎฐิ ความเห็นชอบ (Right View)
- 2) สัมมาสังกัปปะ ความดำริชอบ (Right Thought)
- 3) สัมมาวาจา วาจาชอบ (Right Speech)
- 4) สัมมากัมมันตะ การกระทำชอบ (Right Action)
- 5) สัมมาอาชีวะ เลี้ยงชีพชอบ (Right Livelihood)
- 6) สัมมาวายามะ ความพยายามชอบ (Right Afford)
- 7) สัมมาสติ ระลึกรู้ชอบ (Right Mindfulness)
- 8) สัมมาสมาธิ จิตมั่นชอบ (Right Concentration)

องค์ประกอบทั้ง 4 นี้ มิใช่ทางแยกทาง หรือต้องกระทำให้สำเร็จเสร็จสิ้นไปที่ละข้อ หากแต่เป็นส่วนประกอบของทางสายเดียวกัน ที่ต้องอาศัยพึ่งพิงกัน เหมือนเกลียวเชือก 4 เกลียว ที่รวมกันเข้าเป็นเส้นเชือกเดียว ที่ต้องปฏิบัติร่วมกันไปโดยตลอด

มัชฌิมาปฏิปทานี้ ก็คือ การพัฒนาของชีวิต หรือพัฒนาการของชีวิตภายใต้กรอบกระบวน การของธรรมชาติ ที่ดำเนินไปตามวิถีแห่งมรรค และเมื่อพูดโดยผลรวมแล้ว ก็กล่าวได้ว่า มรรค นั้น

¹⁰พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), พุทธธรรม, หน้า 223.

¹¹เรื่องเดียวกัน, หน้า 235.

เริ่มด้วย ปัญญาและจบลงด้วยปัญญา โดยเริ่มที่ สัมมาทิฏฐิ อันเป็นองค์ธรรมที่สำคัญที่สุด และเป็นสะพานเชื่อมไปสู่พัฒนาการด้านอื่นๆ ในระบบการพัฒนาองค์ธรรม ที่เทียบได้กับ ไตรสิกขา หรือ แบ่งออกเป็นการศึกษา 3 ส่วน คือ ศิล สมาธิ ปัญญา นั้น เทียบกับมรรคได้ดังนี้¹²

- 1) สัมมาทิฏฐิ
- 2) สัมมาสังกัปปะ 3 ปัญญา
- 3) สัมมาวาจา
- 4) สัมมากัมมันตะ 1 ศิล
- 5) สัมมาอาชีวะ
- 6) สัมมาวายามะ
- 7) สัมมาสติ 2 สมาธิ
- 8) สัมมาสมาธิ

“ไตรสิกขา” (Threefold Training) นี้สามารถแบ่งแยกออกเป็นหลักสามส่วน คือ¹³

- 1) อริศีลสิกขา คือ การฝึกศึกษาอบรมในด้านความประพฤติ ทางกาย วาจา และอาชีพ ให้มีชีวิตสุจริตและเกื้อกูล (Training in Higher Morality)
- 2) อริจิตตสิกขา การฝึกศึกษาอบรม ด้านสมาธิ คือการพัฒนาจิตใจให้เข้มแข็งไม่หวั่นไหวง่าย (Training in Higher Mentality หรือ Concentration)
- 3) อริปัญญาสิกขา การฝึกฝนศึกษาพัฒนาในด้านปัญญาให้สูงขึ้นและให้รู้คิด เข้าใจมองเห็นสรรพสิ่งตามความเป็นจริง (Training in Higher Wisdom)

ดังกล่าวแล้วในเบื้องต้นว่า องค์ธรรมนี้เริ่มต้นด้วย “ปัญญาและจบลงที่ปัญญา” ดังนั้น ปัญญา หรือ ความรู้ความเข้าใจและความเชื่อตามหลักเหตุผล คือ สัมมาทิฏฐิ นั้น จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในการพัฒนาชีวิตและพัฒนาประเทศ และหากจะพิจารณา “ปัญญา” ตามตรรกที่กล่าวมานี้ก็อาจเทียบเคียงได้ว่า ในระดับจริยธรรมของโลกียธรรม “พุทธเศรษฐศาสตร์” หรือ “เศรษฐศาสตร์แนวพุทธ” ถือว่า “ปัญญา” และจริยธรรม เป็นปัจจัยสำคัญ สูงสุด และปัญญาเป็นสิ่งที่ต้องศึกษา พัฒนาและเรียนรู้ เช่นเดียวกับจริยธรรม ข้อที่น่าเป็นห่วงก็คือ ปัญญาที่พึงปรารถยานั้นไม่สามารถ ที่จะพัฒนาได้ในกระบวนการศึกษาภาคปกติเพราะเป็นที่ยอมรับกันโดย ทัวไปว่า โลกปัจจุบันได้เน้นไปที่ความเก่งและความฉลาด ซึ่งในความเป็นจริง ความเก่งและความฉลาดที่ปราศจากปัญญาและจริยธรรมนั้นเป็นอันตรายอย่างยิ่ง ด้วยว่า จะคำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ฝ่าย

¹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 237.

¹³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 230.

ตนเองเป็นหลักส่วน “ปัญญา” ที่พึงปรารถยานั้น จะต้องครบองค์ประกอบ หรือได้มาจากส่วนประกอบที่สำคัญของ “ไตรสิกขา”

เนื่องจาก ไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ และปัญญา ที่กำหนดหมวดหมู่เทียบเคียงจากอริยมรรคมีองค์แปดในมัชฌิมาปฏิปทานั้น จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มนุษย์มีความเมตตา กรุณา มีความละเอียดอ่อนบารมี มีจิตใจเข้มแข็ง แน่วแน่ มีสมาธิ มีความรู้เข้าใจในสรรพสิ่งที่เป็นไปตามกระบวนการตามธรรมชาติ ไม่โลภ ไม่เบียดเบียน ทั้งสิ่งมีชีวิตและธรรมชาติ ซึ่งความฉลาด ที่ผลิตได้จากกระแสและกระบวนการทางการศึกษาในยุคสมัยใหม่นี้ มิใช่ “ปัญญา” อันเกิดจากการศึกษา-เรียนรู้ และพัฒนาตามหลักพระพุทธศาสนา ดังนั้น “ปัญญา” ในความหมายใน “ไตรสิกขา” จึงเป็นปัจจัยและเครื่องมือสำคัญของชีวิต ทั้งในระดับที่จะดำเนินชีวิตไปสู่วิถีทางที่ประเสริฐในระดับจริยธรรม

หลักธรรมข้อที่สอง คือ โยนิโสมนสิการ หมายถึง การใช้ความคิดถูกวิธี คือ การกระทำ ในใจ โดยพยายามทำความเข้าใจสิ่งทั้งหลายด้วยความคิดพิจารณาสืบค้นถึงต้นเค้า สวหาเหตุผลจนตลอดสายแยกแยะออกพิเคราะห์คู่ด้วยปัญญาที่คิดเป็นระเบียบ และโดยอุบายวิธีให้เข้าใจสิ่งนั้นๆ หรือปัญหานั้นๆ ตามสถานะและตามความสัมพันธ์แห่งเหตุปัจจัย

โยนิโสมนสิการเป็นองค์ธรรมในกระบวนการพัฒนาปัญญา ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการพัฒนาจิต และเป็นปัจจัยให้เกิดสัมมาทิฐิ ทั้งนี้ โยนิโสมนสิการยากที่จะเกิดได้ในตนเองจากการฝึกฝนแต่เพียงอย่างเดียว เพราะอาจจะได้รับข้อมูลหรือข้อมูลที่มีอยู่ รวมทั้งที่หามาได้จากการค้นคว้าด้วยตัวเองไม่เพียงพอ การมีกัลยาณมิตรจึงเป็นปัจจัยหนุนช่วยที่สำคัญ และถ้าได้กัลยาณมิตรที่เป็นผู้ที่มีความรอบรู้และมีความหวังดีอย่างแท้จริง ก็จะช่วยช่วยให้โยนิโสมนสิการทำงานได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น จึงอาจจะกล่าวได้ว่า กัลยาณมิตรเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นแต่ยังไม่พอเพียง

โยนิโสมนสิการ ถูกจัดว่าเป็นระดับของการพัฒนาปัญญาในขั้นที่อยู่เหนือศรัทธา เพราะเป็นขั้นที่ใช้ความคิดของตนเองอย่างเป็นอิสระ ถือเป็นการใช้ปัจจัยภายใน ที่เป็นแก่นหรือปัจจัยหลักในกระบวนการพัฒนาปัญญา

หลักธรรมข้อที่สาม คือ อปฺปมาทะ หรือความไม่ประมาท หมายถึง ความเป็นอยู่อย่างไม่ขาดสติ หรือความเพียรที่มีสติเป็นเครื่องเร่งเร้าและควบคุม ได้แก่ การดำเนินชีวิตโดยมีสติเป็นเครื่องกำกับความประพฤติปฏิบัติ และการกระทำทุกอย่าง มีความระมัดระวังตัว ไม่ยอมมถำไป ในทางเสื่อม แต่ไม่ยอมพลาดโอกาสสำหรับความดีงาม และความอันจะต้องรับผิดชอบ ไม่ยอมปล่อยปละละเลย การทำการด้วยความมุ่งมั่นและจริงจัง รอบคอบและรู้หน้ารู้ใจ

อปฺปมาทะ จัดเป็นปัจจัยภายในเช่นเดียวกับ โยนิโสมนสิการ ต่างกันตรงที่ว่า โยนิโสมนสิการเป็นองค์ธรรมในระดับปัญญา เป็นอุปกรณ์สำหรับใช้ทำการพัฒนาปัญญา ในขณะที่ อปฺปมาทะ เป็น

องค์ธรรมในระดับสมาธิ เป็นตัวควบคุมเร่งเร้าให้มีการใช้อุปกรณ์นั้นอย่างรุดหน้าเรื่อยไป อัมปมาทะ จึงจัดเป็นองค์ธรรมเหตุที่เกื้อหนุนให้เกิดองค์ธรรมในระดับสมาธิ

เมื่อพิจารณาหลักธรรมทั้งสามประกอบกัน จะพบว่า มัชฌิมาปฏิปทาหรือทางสายกลาง คือ องค์ประกอบในฐานะที่เป็นวิธีการ หรือหนทางของการพัฒนาตน (เปรียบเหมือนเส้นทาง) เป็นเรื่องของข้อปฏิบัติอันพอดีที่จะนำไปสู่จุดหมาย ปลอดภัยจากปัญหา ไม่ข้องแวะกับที่สุด โด่งด้านใดด้านหนึ่ง มีความเกี่ยวเนื่องกับคุณลักษณะแรกของความพอเพียง คือ ความพอประมาณ

โยนิโสมนสิการ คือ องค์ประกอบในฐานะที่เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกการพัฒนาตน (เปรียบเหมือนเครื่องยนต์) เป็นเรื่องของความคิดพิจารณาสืบสาวหาเหตุผลจนตลอดสายให้เห็นกิจกรรมต่างๆ ตามความสัมพันธ์แห่งเหตุปัจจัย เป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดคุณลักษณะที่สองของความพอเพียง คือ ความมีเหตุผล

อัมปมาทธรรม คือ องค์ประกอบในฐานะที่เป็นเครื่องกำกับการพัฒนาตน (เปรียบเหมือนพวงมาลัย) เป็นเรื่องของการดำเนินกิจกรรมโดยมีสติเป็นเครื่องกำกับ ไม่ให้ตกต่ำและเสื่อมถอย มีการกระทำอย่างระมัดระวังตัว รอบคอบและรุดหน้าเรื่อยไป เป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดคุณลักษณะที่สามของความพอเพียง คือ การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

หลักพุทธธรรมและคุณลักษณะของความพอเพียงในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จะมีความคล้ายคลึงกันจนแยกไม่ออกแล้ว ส่วนที่เป็นเงื่อนไขความรู้และคุณธรรมในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้น แท้ที่จริงคือ ปัจจัยซึ่งทำหน้าที่เป็นสาเหตุให้การกระทำหรือพฤติกรรมให้เป็นไปอย่างถูกต้องดีงาม หรือเรียกว่าเป็น “สัมมา” กระบวนการที่เปรียบได้กับองค์ธรรมฝ่ายสมาธิ และองค์ธรรมฝ่ายปัญญาในมัชฌิมาปฏิปทา¹⁴

สรุปได้ว่า เศรษฐกิจพอเพียงตามหลักพุทธธรรม มีความสัมพันธ์กับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา หลักพุทธธรรมที่สำคัญ ได้แก่ มัชฌิมาปฏิปทา คือ ทางสายกลาง มีองค์ประกอบ เช่น ความพอประมาณ ความซื่อสัตย์ ความอดทน โยนิโสมนสิการ คือ การใช้ความคิดถูกวิธี คือ การกระทำ ในใจ โดยพยายามทำความเข้าใจ และอัมปมาทธรรม คือ ความไม่ประมาท ความเป็นอยู่อย่างไม่ขาดสติ หรือความเพียรที่มีสติ ซึ่งหลักธรรมทั้งสามเป็นตัวสัมพันธ์กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามเงื่อนไขความรู้และคุณธรรมเพื่อทำให้ชีวิต เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมพัฒนาอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน

¹⁴พิพัฒน์ ยอดพฤติการ, “ธรรมะในเศรษฐกิจพอเพียง”, กรุงเทพฯธุรกิจ, (กันยายน 2550) : หน้า 8.

2.3 โครงสร้างและการบริหารงานบุคคลในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.3.1 แผนอัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนตำบล

การประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับอัตราตำแหน่งและมาตรฐานของตำแหน่ง ลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2544 ข้อ 5 กำหนดให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) กำหนดตำแหน่งพนักงานส่วนตำบลว่าจะมีตำแหน่งใดระดับใด อยู่ในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด ให้คำนึงถึงภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ ความยากและคุณภาพของงาน ปริมาณ ตลอดจนทั้งภาระค่าใช้จ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะต้องจ่ายในด้านบุคคล โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำแผนอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล เพื่อใช้ในการกำหนดตำแหน่ง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.จังหวัด) ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) กำหนด และการประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่ได้กำหนดไว้ตามมาตรฐานทั่วไปตามแผนอัตรากำลัง 3 ปี¹⁵

คณะกรรมการการจัดทำแผนอัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประธาน ซึ่งเห็นสมควรให้จัดทำแผนอัตรากำลัง 3 ปี โดยให้มีขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) วิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละประเภท และตามพระราชบัญญัติกำหนดและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ตลอดจนกฎหมายอื่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล นโยบายผู้บริหาร และสภาพปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบล

2) กำหนดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในและการจัดระบบงาน เพื่อรองรับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้สามารถแก้ปัญหาได้มีประสิทธิภาพ

3) กำหนดตำแหน่งในสายงานต่าง ๆ จำนวนตำแหน่ง และระดับตำแหน่งให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ปริมาณงานและคุณภาพของงาน รวมทั้งสร้างความก้าวหน้าในสายอาชีพของกลุ่มงานต่าง ๆ

¹⁵ องค์การบริหารส่วนตำบล, แผนอัตรากำลัง 3 ปี พ.ศ. 2552-2554 ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเขียด, (ขอนแก่น : องค์การบริหารส่วนตำบล, 2551), หน้า 1-2.

4) จัดทำกรอบอัตรากำลัง 3 ปี โดยภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลต้องไม่เกินร้อยละ 40 ของงบประมาณรายจ่าย

5) ให้พนักงานส่วนตำบลทุกคนได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2.3.2 ภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และรวบรวมกฎหมายอื่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ใช้เทคนิค Swat เข้ามาช่วย ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ที่จะเข้าไปดำเนินการแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างไร โดยวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคาม ในการดำเนินการตามภารกิจตามหลัก Swat องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเขียด กำหนดวิธีการดำเนินการตามภารกิจสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนยุทธศาสตร์จังหวัด แผนชุมชน แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ทั้งนี้ สามารถวิเคราะห์ภารกิจให้ตรงกับสภาพปัญหา โดยสามารถกำหนดแบ่งภารกิจได้เป็น 6 ด้าน ซึ่งภารกิจดังกล่าวถูกกำหนดอยู่ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ดังนี้¹⁶

1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1.1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- 1.2) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
- 1.3) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 1.4) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 1.5) การสาธารณสุขอุปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- 1.6) การสาธารณสุขการ

2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
- 2.2) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- 2.3) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ

¹⁶เรื่องเดียวกัน, หน้า 5-8.

- 2.4) การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส
- 2.5) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 2.6) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 2.7) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล
- 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 3.1) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 3.2) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
 - 3.3) การผังเมือง
 - 3.4) จัดให้มีที่จอดรถ
 - 3.5) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
 - 3.6) การควบคุมอาคาร
- 4) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 4.1) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
 - 4.2) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
 - 4.3) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
 - 4.4) ให้มีตลาด
 - 4.5) การท่องเที่ยว
 - 4.6) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
 - 4.7) การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ
 - 4.8) การพาณิชยกรรมและการส่งเสริมการลงทุน
- 5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 5.1) คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 5.2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 - 5.3) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
- 6) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 6.1) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

6.2) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

6.3) การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

7) ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

7.1) สนับสนุนสภาตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น

7.2) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

7.3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎร ในการมีมาตรการป้องกัน

7.4) การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7.5) การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

2.3.3 ภารกิจหลักและภารกิจรองที่องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติ

นำภารกิจที่ได้วิเคราะห์แล้ว นำมากำหนดภารกิจหลักและภารกิจรอง ที่ปฏิบัติตามแผนอัตรากำลัง 3 ปี โดยองค์การบริหารส่วนตำบล มีภารกิจหลักและภารกิจรอง ที่ต้องปฏิบัติ ดังนี้

ภารกิจหลัก

1. ด้านการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. ด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหาร
6. ด้านการส่งเสริมการศึกษา
7. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ภารกิจรอง

1. การฟื้นฟูวัฒนธรรมและส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น
2. การสนับสนุนและส่งเสริมด้านศักยภาพกลุ่มอาชีพ
3. การส่งเสริมการเกษตรและการประกอบอาชีพทางการเกษตร
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน
5. การสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน

โครงสร้างองค์กรและการบริหารงานบุคคล

มาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537ได้กำหนดองค์การบริหารส่วนตำบลจัดแบ่งการบริหารงานออกเป็น ดังนี้¹⁷

1. สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ส่วนต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น

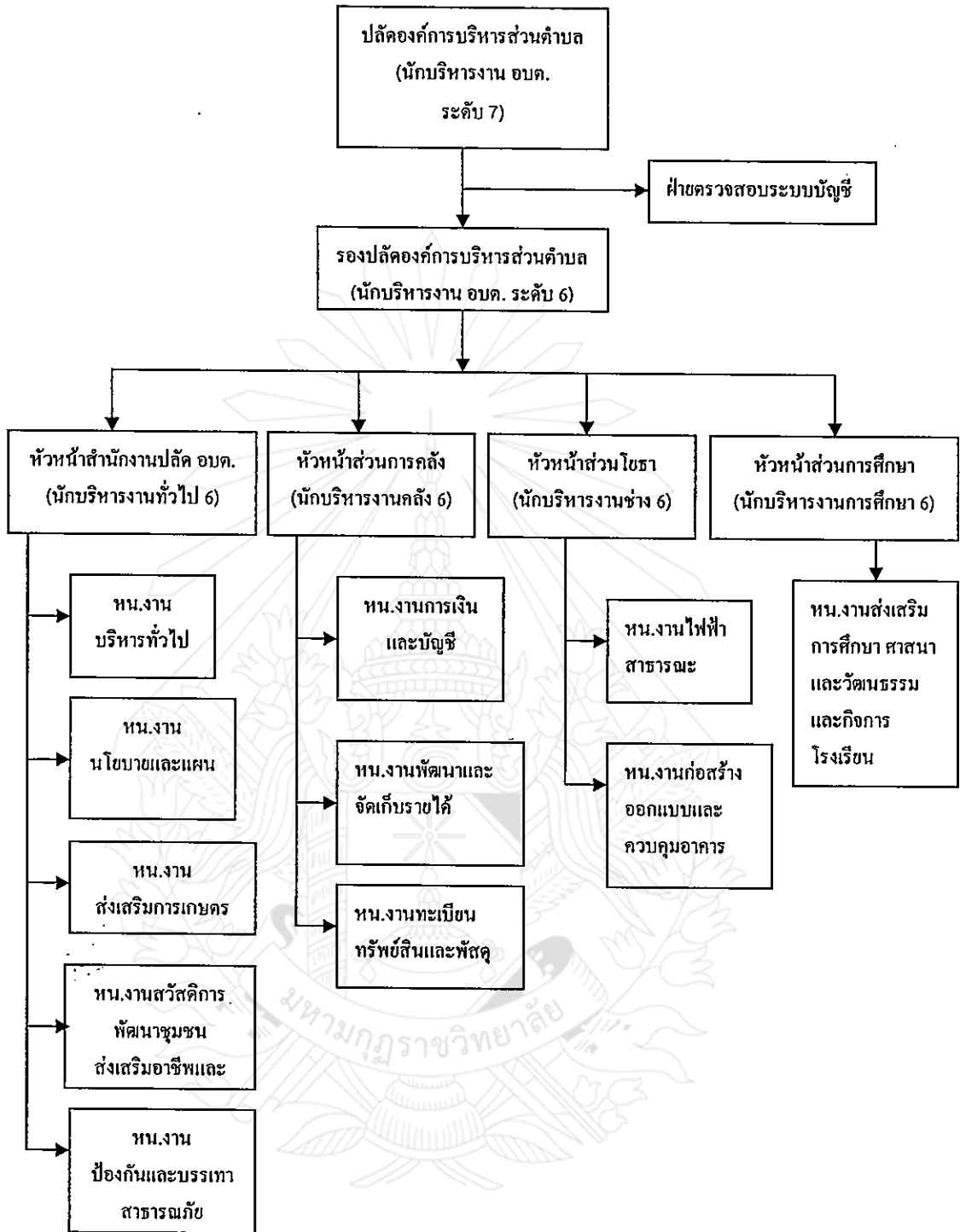
ซึ่งในส่วนของต่างๆที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะจัดตั้งขึ้นนั้นให้คำนึงถึงภารกิจหน้าที่และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

โดยองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ส่วนมากกำหนดให้โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ สำนักงานปลัด อบต. ส่วนการคลัง ส่วนโยธา ส่วนการศึกษา ดังนี้¹⁸

¹⁷กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546, (กรุงเทพมหานคร : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550), หน้า 12-19.

¹⁸องค์การบริหารส่วนตำบล, แผนอัตรากำลัง 3 ปี พ.ศ. 2552-2554 ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเขียด, อ่างแล้ว, หน้า 18.

แผนภูมิที่ 2.2 โครงสร้างส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนตำบล

2.3.4 การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักการบริหารงาน

การปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น ต้องอาศัยหลักการบริหารอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยหลักการบริหารได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

ศิริอร ชันทรหัตถ์ กล่าวว่า “การบริหารเป็นการร่วมมือและประสานงานกันระหว่างมนุษย์และทรัพยากรวัสดุอื่นๆเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้”¹⁹

ปิยธิดา ตรีเดช และศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช กล่าวว่า “การบริหารงาน (Administration) และวิธีการจัดการ (Management) เป็นคำที่ใช้แทนได้ การบริหารนั้นมุ่งเน้นเกี่ยวกับนโยบาย ส่วนการจัดการเป็นการนำเอานโยบายไปปฏิบัติ การบริหารจัดการ คือ กระบวนการร่วมกันระหว่างหัวหน้า (ผู้บริหาร) และผู้ปฏิบัติงานในอันที่จะทำให้งานสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกันนั่นเอง และเป็นหน้าที่ของผู้บริหารในอันที่จะกระทำการใด ๆ ให้มีการร่วมมือกันทำงานอย่างเต็มใจและเต็มความสามารถ โดยใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด”²⁰

สมพงษ์ เกษมสิน ได้ให้ความหมายการบริหาร คือ “การใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรการบริหารที่มีอยู่ (Administration Resource) มาประกอบการตามกระบวนการบริหาร (Process of Administration) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ”²¹

สมยศ นาวิการ ได้ให้ความหมายของการบริหารคือ “กระบวนการของการวางแผนการจัดการองค์การ การสั่งการ และการควบคุมกำลังความพยายามของสมาชิกขององค์การและใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จในเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้”²²

สร้อยตระกูล อรรถมานะ ได้กล่าวว่า “การบริหาร คือ การกระทำร่วมกันด้วยความตั้งใจของกลุ่มบุคคลอย่างร่วมแรงร่วมใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ร่วมกันอย่างมีเหตุผล”²³

¹⁹ศิริอร ชันทรหัตถ์, องค์การและการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : ทิพย์วิสุทธิ, 2541), หน้า 19.

²⁰ปิยธิดา ตรีเดช และศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช, การบริหารสาธารณสุข, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530), หน้า 89-91.

²¹สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ 8, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2526), หน้า 6.

²²สมยศ นาวิการ, การบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : สามัคคีสาร, 2538), หน้า 18.

²³สร้อยตระกูล อรรถมานะ, สาธารณบริหารศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 3, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540), หน้า 112.

สรุปได้ว่า การบริหารเป็นกระบวนการทำงานเพื่อให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยร่วมมือร่วมแรงร่วมใจกันทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

วิธีการปฏิบัติงานหรือการบริหารที่ดี ที่ได้รับการยกย่องและเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย เป็นสากล สามารถใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการบริหารงานในองค์กรต่าง ๆ ได้ทุกขนาด ทุกประเภท ได้แก่ วิธีการบริหารของ ลูเธอร์ กุลลิค (Luther Gulick) ซึ่งเสนอว่า หลักการบริหาร ประกอบด้วย ขั้นตอนที่สำคัญ 7 ประการ โดยใช้อักษรย่อของแต่ละคำมาเรียงกัน เรียกว่า POSDCoRB คือ

1) P = Planning (การวางแผนงาน) หมายถึง การวางแผน อันเป็นการคาดการณ์ในอนาคต ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องต้องกัน ในการดำเนินงาน การวางแผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้ความรู้ในทางวิทยาการและวิจารณ์เหตุการณ์ในอนาคตแล้วกำหนดวิธีการ โดยถูกต้องอย่างมีเหตุมีผลเพื่อให้การดำเนินงาน เป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์

2) O = Organizing (การจัดหน่วยงาน) หมายถึง การจัดส่วนราชการหรือองค์กร ซึ่งในการศึกษาบางแห่งก็พิจารณารวมไปกับการปฏิบัติงานหรือวิธีการจัดการด้วย เรื่องการจัดแบ่งส่วนงานนี้จะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เช่น การจัดแบ่งงาน (Division of work) เป็นกรม กอง แผนก โดยอาศัยปริมาณงาน คุณภาพของงาน หรือจัดตามลักษณะของงานเฉพาะอย่าง (Specialization)

3) S = Staffing (การจัดการตัวบุคคล) หมายถึง การจัดหาบุคลากรและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่กำหนดไว้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง หมายถึง การจัดการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม

4) D = Directing (การอำนวยการ) หมายถึง การศึกษาวิธีการอำนวยการ รวมทั้งการควบคุมงานและนิเทศงาน ตลอดจนจรรยาบรรณในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ (Leadership) มนุษยสัมพันธ์ (Human relations) และการจูงใจ (Motivation)

5) Co = Coordinating (การประสานงาน) หมายถึง ความร่วมมือประสานงาน เพื่อการดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่น เพื่อช่วยแก้ปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน

6) R = Reporting (การรายงาน) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนรวมถึงการประชาสัมพันธ์ (Public relations) ที่จะต้องแจ้งให้ประชาชนทราบด้วย

7) B = Budgeting (การบริหารงบประมาณ) หมายถึง การงบประมาณ โดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณและการเงิน²⁴

สมคิด บางโม กล่าวว่า การจัดการหรือการบริหารกิจกรรมต่าง ๆ จำเป็นต้องมีทรัพยากรอันเป็นปัจจัยพื้นฐานทางการจัดการ โดยทั่วไปถือว่าทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญของการจัดการมีอยู่ 4 ประการ ซึ่งรู้จักกันในนาม 4 M ได้แก่

- 1) คน (Man) เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมขององค์กรนั้น ๆ
- 2) เงิน (Money) ใช้สำหรับเป็นค่าจ้างและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ
- 3) วัสดุสิ่งของ (Materials) หมายถึง อุปกรณ์ เครื่องใช้ เครื่องมือต่าง ๆ อาคารสถานที่
- 4) การจัดการ (Management) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการจัดการ

ปัจจัยในการบริหารทั้ง 4 ประการนี้ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการในการปฏิบัติงาน เพราะประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการ ในการปฏิบัติงาน ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์และคุณภาพของปัจจัยดังกล่าวนี้²⁵

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หน่วยงานไม่ว่าจะเป็นของราชการหรือภาคเอกชน ก็จำเป็นจะต้องมีการวางระบบและกำหนดเป็นระเบียบข้อปฏิบัติให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ระบบการจัดการจะต้องยืดหยุ่น นักจัดการและผู้ปฏิบัติที่เผชิญกับเหตุการณ์กับปัญหาที่ไม่คาดคิดมาก่อนจะต้องแก้ไขได้ทันเวลา และเหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ยังมีปัจจัยสนับสนุนที่จะสามารถทำให้งานดำเนินไปด้วยดี มีคุณค่า สัมฤทธิ์ผล

2.4 สภาพข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.4.1 โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างการบริหารงานตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 มีโครงสร้างการบริหารงาน ประกอบด้วย

1) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 2 คน ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 1 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหาร

²⁴สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหาร, อ่างแล้ว, หน้า 8-9.

²⁵สมคิด บางโม, หลักการจัดการ, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี, 2538), หน้า 30-31.

ส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 6 คน และถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 2 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 3 คน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการสภาท้องถิ่น เลือกจากพนักงานส่วนท้องถิ่น (กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลให้หมายความถึงปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น 1 คน ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ 3 ประการ คือ

(1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

(2) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

(3) ควบคุมการปฏิบัติงานของผู้บริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2) ผู้บริหารท้องถิ่น ประกอบด้วย นายกององค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และอาจแต่งตั้งรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิใช่สมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกององค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกินสองคน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้²⁶

ผู้บริหารท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ 6 ประการ ดังนี้

(1) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

(2) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

(3) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบล

(4) วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

²⁶กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546, อ้างแล้ว, หน้า 12-19.

- (5) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
 (6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น²⁷
 3) โครงสร้างองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบล มีโครงสร้างองค์กรดังนี้

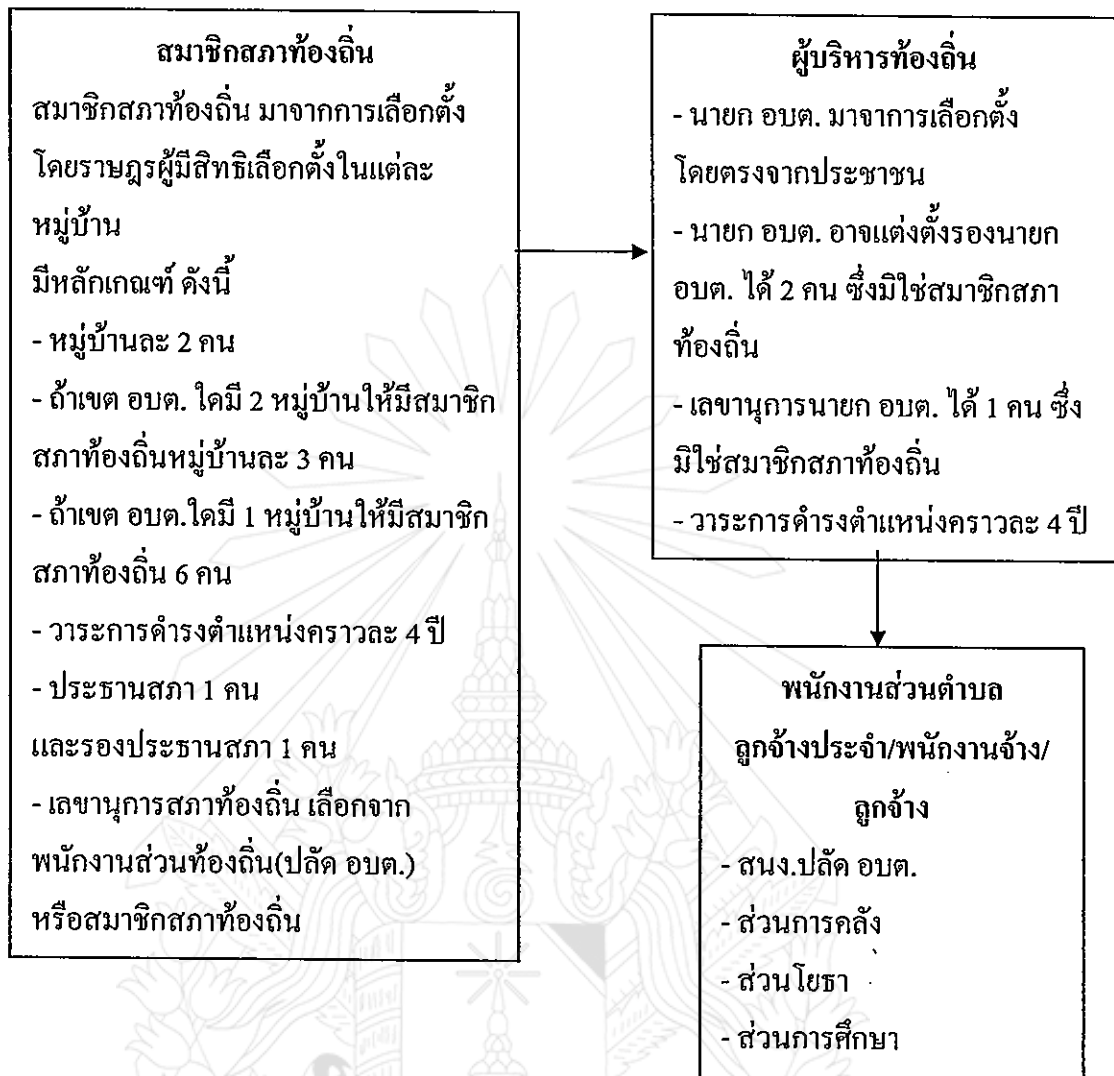
3.1 สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานพิมพ์ดีด งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานการประชุม งานเกี่ยวกับการตราข้อบัญญัติตำบล งานนิติการ งานการพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานนโยบายและแผน งานตรวจสอบภายใน งานข้อมูลประชาสัมพันธ์ งานจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งานสวัสดิการ พัฒนาชุมชนส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสตรี งานส่งเสริมการเกษตร งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

3.2 ส่วนการคลัง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน งานบัญชี การหักภาษีรายได้และการนำส่งภาษี งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ งานจัดเก็บและพัฒนารายได้ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

3.3 ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ งานก่อสร้างและควบคุมอาคาร งานสาธารณสุข-โภชนาการ งานประมาณราคา งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

3.4 ส่วนการศึกษา ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานงานส่งเสริมการศึกษา งานเทคโนโลยีทางการศึกษา งานการกีฬาและนันทนาการ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

²⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 19.

แผนภูมิที่ 2.3 แสดงโครงสร้างการแบ่งส่วนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตาม

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

4) บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

4.1 บุคลากรฝ่ายสภาท้องถิ่น ประกอบด้วย สมาชิกสภาท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้ง โดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาและรองประธานสภาเลือกจากสมาชิกสภาท้องถิ่นตามมติที่ประชุมของสภาท้องถิ่น โดยนายอำเภอแต่งตั้ง ส่วนเลขานุการสภาท้องถิ่น จำนวน 1 คน เลือกจากเลือกจากพนักงานส่วนท้องถิ่น (กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลให้หมายความถึงปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น 1 คน

4.2 บุคลากรฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย นายกองค้การบริหารส่วนตำบลจำนวน 1 คน รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล 2 คน และเลขานุการนายกองค้การบริหารส่วนตำบล 1 คน ซึ่งมิใช่สมาชิกสภาท้องถิ่น

4.3 บุคลากรฝ่ายประจำ ประกอบด้วย พนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติราชการ ในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์การบริหารส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและลูกจ้างชั่วคราวขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.4.2 ภารกิจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล ยังต้องมีภารกิจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ภารกิจและหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่

- 1) ภารกิจและหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่
 - 1.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
 - 1.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 - 1.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 - 1.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 1.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 - 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
 - 1.7 คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 1.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - 1.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร²⁸
- 2) ภารกิจและหน้าที่ที่อาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่
 - 2.1 ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

²⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 22-23.

- 2.2 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 2.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 2.4 ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- 2.5 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 2.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 2.7 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 2.8 การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- 2.9 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 2.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 2.11 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 2.12 การท่องเที่ยว
- 2.13 การผังเมือง²⁹

นอกจากนี้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ยังบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นอีก 31 ประการ ได้แก่

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- 2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- 3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- 4) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- 5) การสาธารณูปการ
- 6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- 7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- 8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 9) การจัดการศึกษา
- 10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- 11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

²⁹เรื่องเดียวกัน, หน้า 23.

- 13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 14) การส่งเสริมกีฬา
- 15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- 17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 18) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- 19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- 20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- 21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- 22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- 23) การรักษาความปลอดภัยความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
- 24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 25) การผังเมือง
- 26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- 27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- 28) การควบคุมอาคาร
- 29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 31) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด³⁰

สรุปได้ว่า โครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยแบ่งออกเป็นฝ่ายสภา ฝ่ายบริหาร และบุคลากรประจำ จะต้องดำเนินกิจกรรมตามแผนงาน นโยบาย งบประมาณให้สอดคล้อง

³⁰ มุขนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท บพิทการพิมพ์ จำกัด, 2543), หน้า 8-10.

กับนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด และความต้องการของประชาชน เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่น

เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตอบสนองต่อความต้องการและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล จึงต้องดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด และความต้องการของประชาชน โดยการดำเนินงานแบ่งออกเพื่อสนับสนุน และขับเคลื่อนให้เป็นไปตามภารกิจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น

2.4.3 สภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1) บุคลากรฝ่ายสภาท้องถิ่น ประกอบด้วย สมาชิกสภาท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาและรองประธานสภาเลือกจากสมาชิกสภาท้องถิ่นตามมติที่ประชุมของสภาท้องถิ่น โดยนายอำเภอแต่งตั้งส่วนเลขาธิการสภาท้องถิ่น จำนวน 1 คน เลือกจากพนักงานส่วนท้องถิ่น (กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลให้หมายความถึงปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น 1 คน

2) บุคลากรฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย นายองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 1 คน รองนายองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน และเลขานุการนายองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาท้องถิ่น

3) บุคลากรฝ่ายประจำ ประกอบด้วย พนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์การบริหารส่วนตำบล ถูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและถูกจ้างชั่วคราวขององค์การบริหารส่วนตำบล

โดยอาศัยขั้นตอนและวิธีการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย³¹

ค่าใช้จ่ายต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลจะใช้จ่ายเงินได้ภายใต้แผนงานพัฒนาตำบล โดยมีการจัดทำรายจ่ายออกมาเป็น “ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย” โดยมี 2 ลักษณะ คือ

- (1) ข้อบัญญัติงบประมาณจัดทำให้แล้วเสร็จภายในเดือนสิงหาคม
- (2) ข้อบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมรายจ่ายจัดทำเมื่อมีรายได้เกินจากงบประมาณที่ตั้งไว้เดิม

³¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 8-10.

ผู้มีอำนาจในการจัดทำเป็นหน้าที่ของฝ่ายผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จะทำหน้าที่จัดทำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ผู้บริหารนำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและเสนอนายอำเภออนุมัติเพื่อถือใช้

ขั้นตอนของการพิจารณาข้อบัญญัติงบประมาณ โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้บริหารเสนอร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อขอความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายตามขั้นตอน 3 วาระ

วาระที่ 1 รับหลักการการร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

วาระที่ 2 วาระเสนอแปรญัตติข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

วาระที่ 3 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ลงมติ

เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ลงมติเห็นชอบรับร่างและเสนอต่อนายอำเภอเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโครงการ จัดทำโครงการเพื่อดำเนินการตามข้อบัญญัติ โดยเสนอขอจัดทำโครงการไปยังหัวหน้าส่วนราชการและปลัด เพื่อเสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอนุมัติดำเนินการโครงการต่อไป

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริที่มีผู้ทำการศึกษาไว้แล้ว ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบแนวความคิดในการกำหนดแนวทางในการศึกษาได้ดังนี้

กาญจนา บุญยังและคณะ ได้ศึกษาเรื่อง “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในองค์การบริหารส่วนตำบล” ผลการศึกษาพบว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลมีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานอยู่ในระดับมาก และองค์การบริหารส่วนตำบลได้นำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารงานและส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้³²

พระมหาวิระชาติ ปิยวณฺโณ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” พบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัด

³²กาญจนา บุญยังและคณะ, “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในองค์การบริหารส่วนตำบล”, รายงานการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา), 2552, 194 หน้า.

นนทบุรี ไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน โดยได้ให้ข้อเสนอแนะดังนี้ (1) ขาดการประสานงานที่ดี โดยต้องมีการวางแผน ที่รัดกุม (2) ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดยต้องฝึกบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น เป็นต้น³³

มัทนา พันทวี ได้ทำการศึกษาเรื่อง “แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา : ศึกษาเปรียบเทียบ” พบว่าแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามีความสอดคล้องกันในด้านต่างๆ คือ ด้านปรัชญา ด้านโครงสร้างและด้านกระบวนการ

ด้านปรัชญา พระพุทธศาสนาในส่วนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมีปรัชญาอันประกอบด้วยหลักการและอุดมการณ์ที่เชื่อมโยงกันคือเป็นเศรษฐกิจที่มีความเป็นธรรมสูง ดำเนินถึงประโยชน์ตนและประโยชน์ส่วนรวมอย่างเป็นธรรมมีมัชฌิมาปฏิปทาอยู่ที่ความพอดี พอประมาณ ไม่สุดโต่งไม่โลภมากและไม่เบียดเบียนผู้อื่น

ด้านโครงสร้าง แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่ประสานสัมพันธ์กันกล่าวคือ กรอบแนวคิดของเศรษฐกิจทั้งสองด้านอยู่ที่ความพอดี พอประมาณ ไม่สุดโต่งไม่โลภมากและไม่เบียดเบียนผู้อื่น เป็นวิถีชีวิตที่มีสัน โดย ธรรมเป็นตัวกำหนดควบคุมให้ดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง

ด้านกระบวนการ เศรษฐกิจแนวพุทธและเศรษฐกิจพอเพียงมีกระบวนการที่สัมพันธ์สอดคล้องกันโดยต่างมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น การผลิต การซื้อขาย การบริโภค ที่พยายามปรับทัศนคติของคนให้เห็นความสำคัญของความสุขทางด้านจิตใจมากกว่าความสุขที่เกิดจากเงินตรา มุ่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาตัวเองให้ได้ก่อนเป็นเบื้องต้น จากนั้นก็พัฒนาตัวเองไปสู่ความสุขสมบูรณ์ตามอติภาพของตนและบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมต่อไป³⁴

³³พระมหาวิระชาติ ปิยวณฺโณ, “การบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ : ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี”, วิทยานิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย), 2551, 154 หน้า.

³⁴มัทนา พันทวี, “แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา : ศึกษาเปรียบเทียบ”, สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย), 2549, 102 หน้า.

ศิริกุล ดำรงมณี ได้ทำการศึกษาเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียงกับวิถีพุทธ” วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาวิเคราะห์คำสอนของพระพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาท ว่ามีทัศนะทางเศรษฐศาสตร์อย่างไร โดยเปรียบเทียบกับเศรษฐกิจพอเพียง จากการวิจัยพบว่า หลักคำสอนทางสายกลางของพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับความพอดี และพอเพียงในเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้แนวคิดทางเศรษฐกิจของทั้งสองระบบยังนำไปสู่การแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจและปัญหาต่างๆของสังคมได้ โดยเป็นการแก้ปัญหาและป้องกันปัญหาก่อนที่จะเกิด ด้วยการให้ความเข้าใจต่อการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง โดยต้องเริ่มที่ใจหรือสัมมาทิฐีก่อน จากนั้นจึงนำไปสู่การปฏิบัติโดยยืนอยู่บนหลักการของความพอประมาณมีเหตุผลและพึ่งตนเองได้ หนึ่งทุกคนสามารถเข้าสู่แนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นเกษตรกรเท่านั้น ในท้ายสุด งานวิจัยนี้เสนอว่าเศรษฐกิจพอเพียงนั้นสามารถเสริมส่วนที่เป็นข้อดีของเศรษฐกิจระบบทุนนิยม โดยผ่านทางคนในระบบที่ดำเนินชีวิตตามแนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง³⁵

พระสายชล ศรีสว่าง ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์กระแสหลักกับคำสอนของพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์” พบว่า เศรษฐศาสตร์เชิงพุทธมิได้เริ่มจากสมมุติฐานทางเศรษฐศาสตร์แต่เป็นคำสอนที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมในฐานะเป็นปทัสฐานให้เกิดดุลยภาพระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ มนุษย์กับสังคม และกายกับจิต ตามหลักปฏิบัติสัมมาอาชีวะ โดยใช้สติปัญญาควบคุมและกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้ดำเนินไปสู่การมีคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณ คือ การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจด้วยความหมั่นเพียรและเก็บออม โดยการใช้ปัญญาพิจารณาคุณค่าที่แท้จริงและรูปแบบที่ดีที่สุด³⁶

สุพัทธา ภูรินันท์ ได้ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมกรบรีโภคของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ในภาวะเศรษฐกิจถดถอย” และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้พฤติกรรมกรบรีโภคก่อนและหลังวิกฤติเศรษฐกิจ โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ แยกตามกลุ่มอาชีพ จำนวน 293 ตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายก่อนและหลังวิกฤติเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่า “ภายหลังการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยลดลงประมาณร้อยละ 9.27 ทำให้ต้องหารายได้พิเศษส่วนอื่นเพิ่มเติม เช่น การขายประกัน การขาย

³⁵ศิริกุล ดำรงมณี, “เศรษฐกิจพอเพียงกับวิถีพุทธ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2546, 83 หน้า.

³⁶พระสายชล ศรีสว่าง, “ศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์กระแสหลักกับคำสอนของพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์”, วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกริก), 2546, 78 หน้า.

อาหาร เป็นต้น ในขณะที่พฤติกรรมกรบิโภคในส่วนค่าใช้จ่ายสำหรับการอุปโภคบริโภค ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับความบันเทิงก็ลดลงด้วย โดยค่าใช้จ่ายยารักษาโรคลดลงมากที่สุด แต่ก็มีค่าใช้จ่ายบางกลุ่มที่กลับเพิ่มขึ้น เช่น ค่าผ่อนชำระรถยนต์ ค่าใช้จ่ายได้การศึกษา และค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค เป็นต้น³⁷

พระมหาสุภีร์ จิตเมโธ ได้ศึกษาเรื่อง “พระพุทธศาสนาที่ควรนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการ” พบว่า พุทธธรรมเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้อุณหภูมิในเรื่อง การถือหลักความมีเหตุผล ในการปฏิบัติราชการบรรลุได้ทั้งในเรื่องด้านความมีเหตุผลในการทำงานทั่วไป และด้านการแก้ปัญหา โดยใช้ปัญญาพิจารณาเหตุผล รู้จักกาลเทศะ รู้จักบุคคล และสิ่งแวดล้อม เคารพความจริงและหลักการ และยึดหลักอิทธิบาท 4 ถือหลักพึ่งตนเองในการทำความคิดเป็นการส่งเสริมให้บุคคลรู้จักรับผิดชอบตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การรับผิดชอบในหน่วยงานต่อไป³⁸

สมหมาย สาดทรัพย์ ได้ศึกษาเรื่อง “ความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของชาวพุทธ : ศึกษากรณีชุมชนศรีอโศก อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ” ผลการศึกษาพบว่า “ชุมชนมีความเข้มแข็งในด้านเศรษฐกิจ การศึกษาและวัฒนธรรม โดยอาศัยความศรัทธาทางพระพุทธศาสนาเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิตของชาวบ้านในชุมชน ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชุมชนล้วนแต่มีความพอเพียง รู้จักดำรงชีวิตโดยใช้ทรัพยากรท้องถิ่นทำให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้ในทางเศรษฐกิจ”³⁹

พระมหาสง่า พลสงคราม ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธกับเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทย” พบว่าในคำสองพระพุทธศาสนานั้น โดยใจความสำคัญเป็นศาสนาไม่ใช่ศาสตร์ ศาสนานั้นมีจุดหมายเฉพาะอย่างหนึ่ง ส่วนเศรษฐศาสตร์ต่างๆ ที่เรียนกันอยู่ในโลกปัจจุบันก็มีจุดหมายเฉพาะอีกอย่างหนึ่ง เศรษฐศาสตร์นั้นเป็นศาสตร์สมัยใหม่แขนงหนึ่ง เนื้อ

³⁷สุพัตรา ภูรินันท์, “พฤติกรรมกรบิโภคของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ในภาวะเศรษฐกิจถดถอย”, การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2544, 97 หน้า.

³⁸พระมหาสุภีร์ จิตเมโธ, “พระพุทธศาสนาที่ควรนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการ”, วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย), 2543, 78 หน้า.

³⁹สมหมาย สาดทรัพย์, “ความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของชาวพุทธ : ศึกษากรณีชุมชนศรีอโศก อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ, วิทยานิพนธ์พัฒนาศังคมมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์), 2542, 198 หน้า.

หาว่าด้วยการจัดการทรัพยากรทั้งที่อยู่ในรูปเชิงเงินตราและที่อยู่ในรูปอื่น เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐศาสตร์ในแง่ที่เป็นศาสตร์เฉพาะนั้นก็เหมือนศาสตร์อื่นๆ เช่น รัฐศาสตร์ สังคมวิทยา ศาสตร์ที่มีขอบเขตและเป้าหมายอยู่ที่การจัดการกับปัญหาเฉพาะบางด้านของชีวิตมนุษย์ เป้าหมายในการจัดทุกซ์ในชีวิตมนุษย์ตามทัศนะของพระพุทธศาสนานั้นอาจพิจารณาได้ว่าเป็นเป้าหมายเฉพาะก็ได้ แต่เป้าหมายเฉพาะของพระพุทธศาสนากับของเศรษฐศาสตร์ก็ต่างกันตรงที่เป้าหมายทางด้านเศรษฐศาสตร์เกี่ยวข้องกับการจัดการปัญหาด้านวัตถุ (Physical Problem) ในขณะที่เป้าหมายของพระพุทธศาสนาเกี่ยวข้องกับการจัดการปัญหาด้านจิตใจ (Mental and Spiritual Problem)⁴⁰

พระมหาสิริวัฒน์ อริยมณี ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากมุมมองของพระพุทธศาสนา” ผลการศึกษาพบว่า เศรษฐกิจพอเพียงตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี พออยู่ พอกิน พอใช้ ยึดหลักมัชฌิมาปฏิปทาในการดำรงชีวิตมีดุลยภาพระหว่างชีวิตกับสิ่งต่างๆ ที่เข้าไปเกี่ยวข้อง ดำเนินชีวิตแบบพอมีพอกินเป็นสัมมาอาชีวะก่อนเป็นเบื้องต้น จากนั้นพัฒนาเป็นการอยู่ดีกินดี เศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวคิดในการพัฒนาชีวิตมนุษย์และสังคมให้มุ่งไปสู่ความยั่งยืนด้วยการรู้จักตนเอง พึ่งตนเอง พอเพียง พอประมาณ ไม่โลภมาก ไม่ประมาท มีเหตุผลในการดำรงชีวิต⁴¹

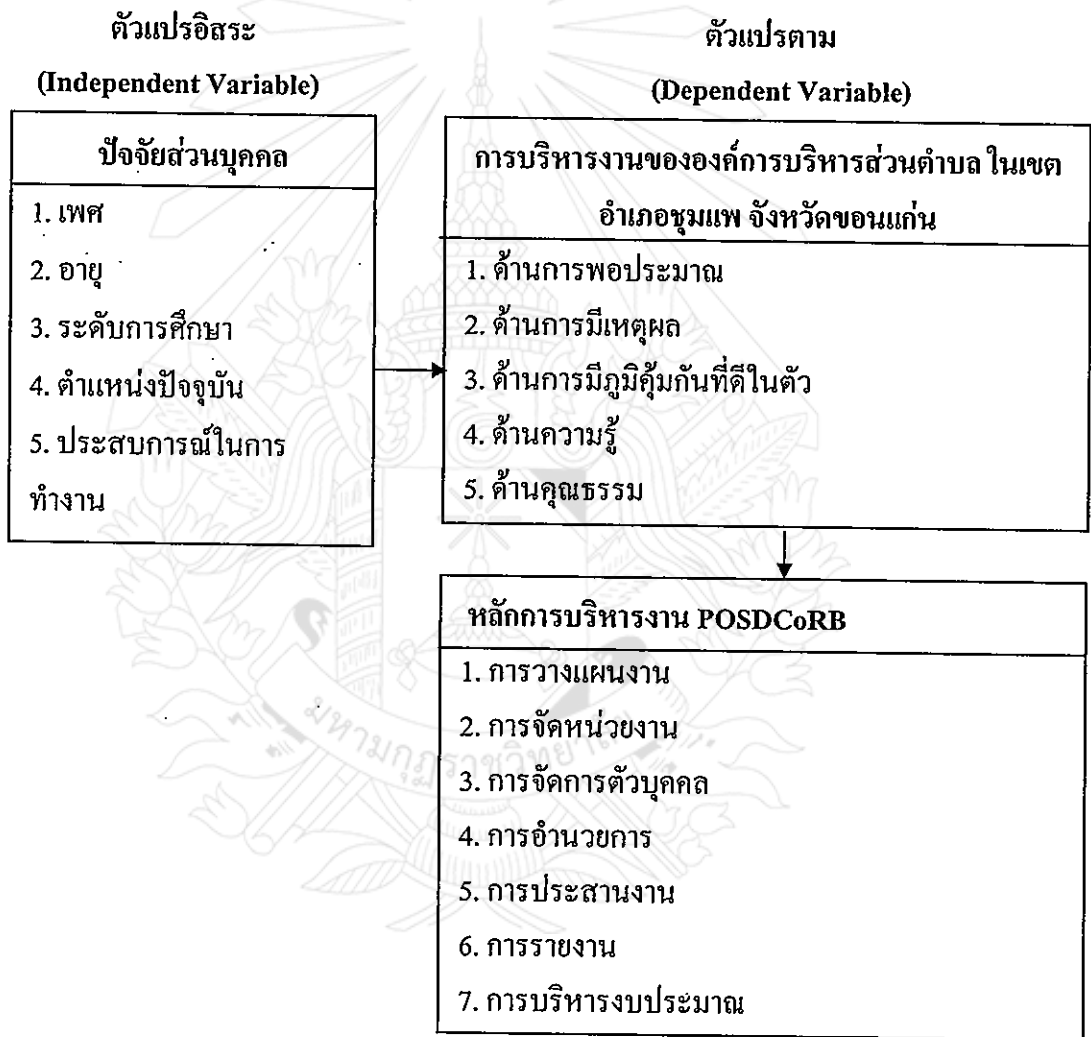
สรุปได้ว่า การศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีผู้ศึกษาไว้หลายๆ ด้านทั้งการปฏิบัติงาน การนำเอาหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานและนำไปใช้ในองค์กรต่างๆ รวมทั้งการนำเอาหลักธรรมมาที่เกี่ยวข้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งเรื่องการบริหาร ภาวะผู้นำ และในเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นเรื่อง ทางสายกลาง หรือ ความพอเพียง และจะเห็นได้ว่า หลักธรรมและเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำไปใช้กับหลักการบริหารงานกับทุกคน ทุกอาชีพ ทุกวัย ไม่จำกัด เพราะหลักธรรมและเศรษฐกิจพอเพียงจัดว่าเป็นหลักสากลที่ผู้ใดก็นำไปปฏิบัติตามและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมแก่ฐานะของตนและองค์กรของตนให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

⁴⁰พระมหาสง่า พลสงคราม, “การศึกษาเปรียบเทียบเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธกับเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทย”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล), 2542, 164 หน้า.

⁴¹พระมหาสิริวัฒน์ อริยมณี, “การศึกษาเชิงวิเคราะห์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากมุมมองของพระพุทธศาสนา”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย), 2541, 154 หน้า.

2.6 โครงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ที่ทรงปรับปรุงพระราชทานเป็นที่มาของนิยาม "3 ห่วง 2 เงื่อนไข" ที่คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำมาใช้ในการรณรงค์เผยแพร่ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง⁴² มาสร้างกรอบในการศึกษาวิจัยดังนี้

แผนภูมิที่ 2.4 แสดงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

⁴² สมพร เทพสิทธิ์า, การเดินตามรอยพระยุคลบาท : เศรษฐกิจพอเพียงช่วยแก้ปัญหาความยากจนและการทุจริต, อ่างแล้ว, หน้า 3-9.

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ เพื่อศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่องค์กรและให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อท้องถิ่น ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ได้แก่ บุคลากรที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย ข้าราชการการเมือง 243 คน และข้าราชการประจำ 143 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 386 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ บุคลากรที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย ข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำ ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 196 คน

3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 386 คน โดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane's ดังนี้¹

$$\begin{aligned} \text{สูตร } n &= \frac{N}{1 + N(e)^2} \\ \text{เมื่อ } n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \\ N &= \text{ขนาดของประชากร} \\ e &= \text{ความคาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

ซึ่งกำหนดให้มีความคาดเคลื่อนร้อยละ 5 หรือ .05

การคำนวณขนาดตัวอย่างจากประชากร มีจำนวนทั้งหมด 386 คน

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{386}{1 + 386(0.05)^2} \\ &= 196.44 \approx 196 \end{aligned}$$

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน แล้วมาหาอัตราส่วนของประชากร (Proportional to Size) เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเกณฑ์ ตามสูตรนี้²

$$\begin{aligned} \text{สูตร } n_1 &= \frac{N_i}{N} \times n \\ \text{เมื่อ } n_1 &= \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล} \\ N_i &= \text{จำนวนประชากรแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล} \\ n &= \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทุกองค์การบริหารส่วนตำบล} \\ N &= \text{จำนวนประชากรทั้งหมด} \end{aligned}$$

ทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังรายละเอียดที่ปรากฏในตารางที่ 3.1

¹สุรพล พรหมกุล, ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์, (ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552), หน้า 69-70.

²กัลยา วานิชย์บัญชา, สถิติสำหรับงานวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548), หน้า 19.

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลำดับที่	องค์การบริหารส่วนตำบล	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1.	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเขียด	39	20
2.	องค์การบริหารส่วนตำบลโนนหัน	26	13
3.	องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสะอาด	33	17
4.	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่	46	24
5.	องค์การบริหารส่วนตำบลไชยสอ	26	13
6.	องค์การบริหารส่วนตำบลข้าวเรียง	32	16
7.	องค์การบริหารส่วนตำบลนาเพียง	43	22
8.	องค์การบริหารส่วนตำบลโนนอุดม	26	13
9.	องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม	40	20
10.	องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแพ	40	20
11.	องค์การบริหารส่วนตำบลวังหินลาด	35	18
รวม		386	196

จากตารางที่ 3.1 การแสดงกลุ่มตัวอย่าง พบว่า จากจำนวนประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ มากที่สุด มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน รองลงมาองค์การบริหารส่วนตำบลนาเพียง มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน และน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนหัน องค์การบริหารส่วนตำบลไชยสอและองค์การบริหารส่วนตำบลโนนอุดม มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 คน

เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน ดังกล่าวแล้ว ทำการสุ่มอย่างง่าย จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check lists) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งสร้างขึ้น ตามหลักการและวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) แบบสอบถามประกอบไปด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์ในการทำงาน คำถามจะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklists) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 5 ด้าน คือ

- 1) ด้านการพอประมาณ จำนวน 7 ข้อ
- 2) ด้านการมีเหตุผล จำนวน 7 ข้อ
- 3) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำนวน 7 ข้อ
- 4) ด้านความรู้ จำนวน 7 ข้อ
- 5) ด้านคุณธรรม จำนวน 7 ข้อ

ในตอนที่ 2 นี้มีจำนวน 35 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต(Likert) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยกำหนดค่าดังนี้³

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5
มาก	มีค่าเท่ากับ 4
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3
น้อย	มีค่าเท่ากับ 2
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบปลายเปิด

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร บทความ ตำรา หลักสูตร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.4.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม 2 ประเภท คือ แบบปลายปิดและแบบปลายเปิด

³สุรพล พรหมกุล, ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์, อ่างแก้ว, หน้า 101.

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ศึกษานิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจนเหมาะสมทั้งเนื้อหาสาระและการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาแล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

3.4.4 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ

1) นางสาวศุภามาศ แก้วดวงดี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเขียด วุฒิศึกษา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น

2) นายวิระพงศ์ คุณประทุม อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง วุฒิศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา

3) นางวิชุดา หอมอินทร์ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3) โรงเรียนโนนหันวิทยายน วุฒิศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย

เพื่อตรวจสอบหรือปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของคำถาม

3.4.5 นำแบบสอบถามหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบสอบถาม⁴

$$\text{สูตร } \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = แทนค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

N = แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยที่ +1 แน่ใจว่าสอดคล้อง

0 ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

-1 แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 35 ข้อ ใช้ได้จำนวน 35 ข้อ ซึ่งข้อคำถามที่ใช้ได้มีค่า IOC อยู่ในช่วง 0.67-1.00

3.4.6 ปรับปรุงแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่ออาจารย์ที่ศึกษานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง

⁴สมนึก ภัททิยธนี และคณะ, พื้นฐานการวิจัยการศึกษา, (กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2548), หน้า 220-221.

3.4.7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ คือ ผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลคงลาน อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น จำนวน 30 คน แล้วนำผลการตอบแบบสอบถาม ไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

1) หาค่าความเที่ยงตรงของข้อคำถามในแต่ละด้าน โดยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับทุกข้อ (Item-total Correlation) เลือกข้อที่มีค่า r มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้ทั้งสิ้น 35 ข้อ ได้ ($0.194 \leq r \leq 0.665$)

2) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) โดยใช้สูตรของ Cronbach คือ⁵

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ α = ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ
 K = จำนวนของเครื่องมือ
 $\sum S_i^2$ = ผลรวมความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ผลจากการทดสอบ ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.903

3.4.8 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ผู้วิจัยมีหนังสือถึงอธิการบดีวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ล้านช้าง เพื่อขอให้มีหนังสือขอความร่วมมือ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น เพื่อขอความร่วมมือให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย ได้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

⁵บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 7, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาสน์, 2545), หน้า 99.

3.5.2 จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะตอบแบบสอบถามในแต่ละครั้ง โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 196 ชุด

3.5.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ แบบสอบถามทั้งหมด 196 ชุด ได้คืน 196 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ใช้เวลา 10 วัน

3.5.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้ มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ 196 ชุด

3.5.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์ที่ให้ไว้ จัดระบบข้อมูลตรวจสอบ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป และแปลความหมายค่าเฉลี่ย ของแบบสอบถามการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยใช้เกณฑ์ตามสูตร ดังนี้⁶

ระดับ	ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
5	4.51-5.00	ระดับมากที่สุด
4	3.51-4.50	ระดับมาก
3	2.51-3.50	ระดับปานกลาง
2	1.51-2.50	ระดับน้อย
1	1.00-1.50	ระดับน้อยที่สุด

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยนี้ได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.6.1 ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลโดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2 ศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.6.3 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านเพศ และตำแหน่งปัจจุบันโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนตัวแปรปรวนที่มีค่า

⁶สุรพล พรหมกุล, ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์, อ่างแล้ว, หน้า 101.

มากกว่า 2 ระดับ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

3.6.4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยการสรุปประเด็นและแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้สำหรับการทำวิจัยเรื่องนี้ ได้แก่

3.7.1 สถิติการบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับบรรยายข้อมูลทั่วไป

3.7.2 สถิติอนุมานหรืออ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

3.7.3 สูตรการหาค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1) การหาค่าร้อยละ (Percentage)⁷ ใช้สูตร

$$\text{สูตร } P = \frac{F}{N} \times 100$$

$$\text{เมื่อ } P = \text{ค่าร้อยละ}$$

$$F = \text{ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ}$$

$$N = \text{จำนวนความถี่ทั้งหมด}$$

2) การหาค่าเฉลี่ย (Mean)⁸ ใช้สูตร

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$$\text{เมื่อ } \bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ยเลขคณิต}$$

⁷บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 7, อ่างแล้ว, หน้า 104.

⁸เรื่องเดียวกัน, หน้า 105.

$$\begin{aligned}\sum X &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม} \\ N &= \text{จำนวนประชากร}\end{aligned}$$

3) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)⁹ ใช้สูตร

$$\text{สูตร S.D.} = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

$$\begin{aligned}\text{เมื่อ S.D.} &= \text{ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \\ \sum X^2 &= \text{ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง} \\ (\sum X)^2 &= \text{กำลังสองของคะแนนผลรวม} \\ N &= \text{จำนวนข้อมูลทั้งหมด}\end{aligned}$$

4) สูตร t-test (Dependent Samples)¹⁰ ใช้สูตร

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}$$

$$\begin{aligned}\text{เมื่อ } D &= \text{ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่} \\ N &= \text{จำนวนคู่} \\ df &= \text{ความเป็นอิสระมีค่าเท่ากับ } N-1\end{aligned}$$

5) สูตร F-test (One-way ANOVA)¹¹ ใช้สูตร

$$\text{สูตร } F = \frac{S_1^2}{S_2^2}$$

$$\begin{aligned}\text{เมื่อ } S_1^2 &= \text{ค่าความแปรปรวนที่มีค่ามากกว่า} \\ S_2^2 &= \text{ค่าความแปรปรวนที่มีค่าน้อยกว่า} \\ F &= \text{ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤติ}\end{aligned}$$

⁹เรื่องเดียวกัน, หน้า 106.

¹⁰เรื่องเดียวกัน, หน้า 112.

¹¹เรื่องเดียวกัน, หน้า 108-109.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง “การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น” นี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ไว้ 3 ประการ คือ

1) เพื่อศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

2) เพื่อเปรียบเทียบการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน

3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสำรวจ และใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sample) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน แล้วนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อคำนวณหาค่าสถิติ สำหรับตอบวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยให้ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน ในการวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One- Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน จำนวน 196 คน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย ปากกุดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	150	76.5
หญิง	46	23.5
รวม	196	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18 - 30 ปี	39	19.9
30 - 40 ปี	65	33.2
41 - 50 ปี	81	41.3
มากกว่า 50 ปี	11	5.6
รวม	196	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 รองลงมาคือ อายุ 30-40 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 และน้อยที่สุด คือ อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	101	51.5
ปริญญาตรี	82	41.9
สูงกว่าปริญญาตรี	13	6.6
รวม	196	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 และน้อยที่สุด คือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการการเมือง	113	57.7
ข้าราชการประจำ	83	42.3
รวม	196	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีตำแหน่งปัจจุบันเป็นข้าราชการการเมือง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมา เป็นข้าราชการประจำ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	117	59.7
5 – 8 ปี	54	27.5
มากกว่า 8 ปี ขึ้นไป	25	12.8
รวม	196	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมา คือ 5 – 8 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 และน้อยที่สุด คือ มากกว่า 8 ปี ขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

ตอนที่ 2 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

การศึกษาวិเคราะห์การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน

ด้าน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพอประมาณ	4.23	0.33	มาก
2. ด้านการมีเหตุผล	4.28	0.32	มาก
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	3.96	0.25	มาก
4. ด้านความรู้	3.88	0.28	มาก
5. ด้านคุณธรรม	4.23	0.36	มาก
รวม	4.12	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพอประมาณ และด้านคุณธรรม รองลงมา คือ ด้านการมีเหตุผล และน้อยที่สุด คือ ด้านความรู้ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ

ด้านการพอประมาณ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ	4.40	0.72	มาก
2. แผนการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความยืดหยุ่น สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม	4.31	0.77	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการวางระเบียบเพื่อควบคุมการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนและเหมาะสม	4.11	0.77	มาก
4. ลำดับขั้นตอนการทำงาน ของส่วนต่าง ๆ ในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยุ่งยาก ซ้ำซ้อน	4.23	0.74	มาก
5. องค์การบริหารส่วนตำบลมีอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการทำงานอย่างเพียงพอ	4.05	0.77	มาก
6. บุคลากรมีจำนวนเพียงพอกับภาระงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบ	4.46	0.64	มาก
7. ผลการประเมินการดำเนินงานของโครงการมีการรายงานอย่างเหมาะสม สม่ำเสมอ	4.04	0.70	มาก
รวม	4.23	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า 6.บุคลากรมีจำนวนเพียงพอกับภาระงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบ รองลงมา คือ 1. องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และน้อยที่สุด คือ 7.ผลการประเมินการดำเนินงานของโครงการมีการรายงานอย่างเหมาะสม สม่ำเสมอ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล

ด้านการมีเหตุผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักการแก้ไขปัญหาของชุมชน	4.30	0.66	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผน โดยคำนึงถึงผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากแผนตรงกับสภาพความเป็นจริง	4.26	0.67	มาก
3. โครงสร้างการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความชัดเจน ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน	4.37	0.77	มาก
4. หลักเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสมเหตุสมผล และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง	4.28	0.75	มาก
5. การมอบหมายอำนาจหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก	4.60	0.60	มากที่สุด
6. องค์การบริหารส่วนตำบลมีคำอธิบายลักษณะงาน (ภาระงาน) ของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน	4.47	0.50	มาก
7. ระเบียบขององค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชน หน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขภาระงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล	3.66	0.79	มาก
รวม	4.28	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า 5.การมอบหมายอำนาจหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก รองลงมา คือ 6. องค์การบริหารส่วนตำบลมีคำอธิบายลักษณะงาน (ภาระงาน) ของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน และน้อยที่สุด คือ 7.ระเบียบขององค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชน หน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขภาระงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว

ด้านการภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน	3.25	0.57	ปานกลาง
2. องค์การบริหารส่วนตำบลนำข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาร่วมวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนในปี ต่อๆ ไป	3.47	0.67	ปานกลาง
3. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถบริหารงบประมาณได้เพียงพอ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อแผนการปฏิบัติงาน	4.22	0.63	มาก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้ระบบการทำงานของแต่ละส่วนต่าง ๆ เพื่อให้สามารถทำงานแทนกันได้ ในกรณีฉุกเฉิน	4.33	0.66	มาก
5. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดประชุมร่วมกันกับทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง	3.90	0.65	มาก
6. องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนการส่งเสริมและพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่อง	4.30	0.66	มาก
7. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถปรับรูปแบบการทำงานในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้เหมาะสม	4.26	0.70	มาก
รวม	3.96	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า 4. องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้ระบบการทำงานของแต่ละส่วนต่าง ๆ เพื่อให้สามารถทำงานแทนกันได้ ในกรณีฉุกเฉิน รองลงมา คือ 7. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถปรับรูปแบบการทำงาน ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้เหมาะสม และน้อยที่สุดคือ 1. องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้

ด้านความรู้	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนการอบรมบุคลากรเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานอย่างต่อเนื่องปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	4.37	0.77	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนโดยเชื่อมโยง ความต้อง การของประชาชน กับองค์ความรู้ของชุมชน และนโยบายของรัฐ	4.28	0.75	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเครือข่าย ประชาชน องค์การพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจ ในพื้นที่ เพื่อปรับแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ	4.60	0.60	มากที่สุด
4. องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถใช้เครื่องมืออุปกรณ์ และเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.55	0.63	มาก
5. บุคลากรมีความรู้เพียงพอ สามารถรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี	3.66	0.79	มาก
6. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนความรู้ในการทำงานซึ่งกันและกัน ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	3.25	0.57	ปานกลาง
7. องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนการอบรม เพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	3.43	0.66	ปานกลาง
รวม	3.88	0.28	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า 3.องค์การบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเครือข่าย ประชาชน องค์การพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจ ในพื้นที่ เพื่อปรับแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ รองลงมา คือ 7. องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนการอบรมบุคลากรเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานอย่างต่อเนื่องปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และน้อยที่สุด คือ 6. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนความรู้ในการทำงานซึ่งกันและกัน ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนา การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม

ด้านคุณธรรม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงานโดยไม่เอื้อผลประโยชน์ให้แก่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแต่เพียงฝ่ายเดียว	4.19	0.61	มาก
2. การออกกฎระเบียบขององค์การบริหารส่วนตำบลยึดหลักความถูกต้อง และเป็นธรรม	4.33	0.66	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงานโดยยึดหลักความโปร่งใส โดยเปิดโอกาสให้ ประชาชนภาคเอกชน ร่วมตรวจสอบการปฏิบัติงาน	3.90	0.65	มาก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประเมินผลงานของบุคลากร ที่ยุติธรรม	4.30	0.66	มาก
5. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารงานบุคคล ด้วยคุณธรรม และ จริยธรรม	4.26	0.70	มาก
6. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประเมินผลความพึงพอใจที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างถูกต้อง เป็นจริง	4.37	0.77	มาก
7. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดทำข้อบัญญัติด้านงบประมาณเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ และเป็นธรรม	4.28	0.75	มาก
รวม	4.23	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า 6. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประเมินผลความพึงพอใจที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างถูกต้องเป็นจริง รองลงมา คือ 4. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประเมินผลงานของบุคลากร ที่ยุติธรรม และน้อยที่สุด คือ 3. องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงาน โดยยึดหลักความโปร่งใส โดยเปิดโอกาสให้ ประชาชนภาคเอกชน ร่วมตรวจสอบการปฏิบัติงาน ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า บุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	150	4.15	0.30	มาก
หญิง	46	4.09	0.32	มาก
รวม	196	4.12	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับมากและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	150	4.15	0.30	1.598	0.112
หญิง	46	4.09	0.32		

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	150	4.28	0.31	มาก
หญิง	46	4.18	0.35	มาก
รวม	196	4.23	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ อยู่ในระดับมาก ซึ่งเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพอประมาณ อยู่ในระดับมาก และเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพอประมาณ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	150	4.28	0.31	1.327	0.186
หญิง	46	4.18	0.35		

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	150	4.31	0.34	มาก
หญิง	46	4.25	0.30	มาก
รวม	196	4.28	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก ซึ่งเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก และเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการมีเหตุผล อยู่ใน ระดับมาก

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	150	4.31	0.34	1.312	0.193
หญิง	46	4.25	0.30		

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	150	3.99	0.26	มาก
หญิง	46	3.93	0.24	มาก
รวม	196	3.96	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว อยู่ในระดับมาก ซึ่งเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว อยู่ในระดับมาก และเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	150	3.99	0.26	0.988	0.324
หญิง	46	3.93	0.24		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	150	3.95	0.27	มาก
หญิง	46	3.81	0.39	มาก
รวม	196	3.88	0.28	มาก

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก ซึ่งเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก และเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	150	3.95	0.27	1.669	0.097
หญิง	46	3.81	0.39		

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ชาย	150	4.24	0.39	มาก
หญิง	46	4.21	0.33	มาก
รวม	196	4.23	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม อยู่ในระดับมาก ซึ่งเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านคุณธรรม อยู่ในระดับมาก และเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านคุณธรรม อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	150	4.24	0.39	0.488	0.626
หญิง	46	4.21	0.33		

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	4.21	0.35	มาก
31 - 40 ปี	65	4.10	0.29	มาก
41 - 50 ปี	81	4.08	0.30	มาก
มากกว่า 50 ปี	11	4.14	0.31	มาก
รวม	196	4.13	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ มากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีความ

คิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.483	3	0.161	3.041	0.030*
ภายในกลุ่ม	10.167	192	0.053		
รวม	10.650	195			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ดังรายละเอียด ในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ช่วงอายุ	18 - 30 ปี (\bar{X} = 4.21)	31 - 40 ปี (\bar{X} = 4.10)	41 - 50 ปี (\bar{X} = 4.08)	มากกว่า 50 ปี (\bar{X} = 4.14)
18 - 30 ปี (\bar{x} = 4.21)	-	0.150	0.036*	0.859
31 - 40 ปี (\bar{x} = 4.10)		-	0.941	0.964
41 - 50 ปี (\bar{x} = 4.08)			-	0.863
มากกว่า 50 ปี (\bar{x} = 4.14)				-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ช่วงอายุ 41 - 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	4.37	0.30	มาก
31 - 40 ปี	65	4.22	0.33	มาก
41 - 50 ปี	81	4.16	0.33	มาก
มากกว่า 50 ปี	11	4.26	0.31	มาก
รวม	196	4.25	0.32	มาก

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ มากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.208	3	0.403	3.936	0.009*
ภายในกลุ่ม	19.640	192	0.102		
รวม	20.848	195			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ช่วงอายุ	18 - 30 ปี (\bar{X} = 4.37)	31 - 40 ปี (\bar{X} = 4.22)	41 - 50 ปี (\bar{X} = 4.16)	มากกว่า 50 ปี (\bar{X} = 4.26)
18 - 30 ปี (\bar{x} = 4.37)	-	0.160	0.010*	0.797
31 - 40 ปี (\bar{x} = 4.22)		-	0.685	0.988
41 - 50 ปี (\bar{x} = 4.16)			-	0.801
มากกว่า 50 ปี (\bar{x} = 4.26)				-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ แตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ช่วงอายุ 41 - 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	4.36	0.34	มาก
31 - 40 ปี	65	4.28	0.30	มาก
41 - 50 ปี	81	4.24	0.31	มาก
มากกว่า 50 ปี	11	4.29	0.36	มาก
รวม	196	4.29	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไป

หาน้อยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ มากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.374	3	0.125	1.253	0.292
ภายในกลุ่ม	19.121	192	0.100		
รวม	19.495	195			

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	4.03	0.34	มาก
31 - 40 ปี	65	3.93	0.22	มาก
41 - 50 ปี	81	3.95	0.22	มาก
มากกว่า 50 ปี	11	3.99	0.28	มาก
รวม	196	3.97	0.27	มาก

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ มากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.265	3	0.088	1.404	0.243
ภายในกลุ่ม	12.084	192	0.063		
รวม	12.349	195			

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	3.99	0.33	มาก
31 - 40 ปี	65	3.85	0.27	มาก
41 - 50 ปี	81	3.83	0.26	มาก
มากกว่า 50 ปี	11	3.87	0.20	มาก
รวม	196	3.89	0.27	มาก

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ มากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.35 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.673	3	0.224	2.913	0.03*
ภายในกลุ่ม	14.782	192	0.077		
รวม	15.455	195			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามอายุ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ช่วงอายุ	18 - 30 ปี ($\bar{x} = 3.99$)	31 - 40 ปี ($\bar{x} = 3.85$)	41 - 50 ปี ($\bar{x} = 3.83$)	มากกว่า 50 ปี ($\bar{x} = 3.87$)
18 - 30 ปี ($\bar{x} = 3.99$)	-	0.125	0.045*	0.643
31 - 40 ปี ($\bar{x} = 3.85$)			0.981	0.999
41 - 50 ปี ($\bar{x} = 3.83$)			-	0.988
มากกว่า 50 ปี ($\bar{x} = 3.87$)				-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ แตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ช่วงอายุ 41 - 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามอายุ

อายุ	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
18 - 30 ปี	39	4.29	0.39	มาก
31 - 40 ปี	65	4.21	0.35	มาก
41 - 50 ปี	81	4.20	0.34	มาก
มากกว่า 50 ปี	11	4.28	0.42	มาก
รวม	196	4.25	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรมในตัว อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ 18 - 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ มากกว่า 50 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.38 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านด้านคุณธรรม จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.299	3	0.100	0.749	0.524
ภายในกลุ่ม	25.544	192	0.133		
รวม	25.843	195			

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	101	4.09	0.32	มาก
ปริญญาตรี	82	4.15	0.25	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	13	3.96	0.26	มาก
รวม	196	4.07	0.28	มาก

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด สูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็น

ต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.40 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านโดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.465	2	0.232	4.404	0.013*
ภายในกลุ่ม	10.186	193	0.053		
รวม	10.651	195			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ระดับการศึกษาสูงสุด	ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.09$)	ปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.15$)	สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.96$)
ต่ำกว่าปริญญาตรี($\bar{x} = 4.09$)	-	0.256	0.023*
ปริญญาตรี($\bar{x} = 4.15$)		-	0.162
สูงกว่าปริญญาตรี($\bar{x} = 3.96$)			-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	101	4.21	0.36	มาก
ปริญญาตรี	82	4.24	0.28	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	13	4.20	0.38	มาก
รวม	196	4.22	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณในตัว อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี มีความ

คิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด สูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.051	2	0.025	0.234	0.791
ภายในกลุ่ม	20.797	193	0.108		
รวม	20.847	195			

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	101	4.24	0.32	มาก
ปริญญาตรี	82	4.32	0.31	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	13	4.11	0.25	มาก
รวม	196	4.22	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด สูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.666	2	0.333	3.412	0.035*
ภายในกลุ่ม	18.829	193	0.098		
รวม	19.495	195			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ระดับการศึกษาสูงสุด	ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.24$)	ปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.32$)	สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.11$)
ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.24$)	-	0.244	0.070*
ปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.32$)		-	0.349
สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.11$)			-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผลแตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.47 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	101	3.95	0.28	มาก
ปริญญาตรี	82	3.98	0.23	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	13	3.84	0.15	มาก
รวม	196	3.92	0.22	มาก

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุดสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.48 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.212	3	0.106	0.1685	0.188
ภายในกลุ่ม	12.138	192	0.063		
รวม	12.349	195			

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.49 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	101	3.86	0.33	มาก
ปริญญาตรี	82	3.91	0.21	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	13	3.60	0.22	มาก
รวม	196	3.79	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด สูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.50 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.155	2	0.577	7.792	0.001*
ภายในกลุ่ม	14.300	193	0.074		
รวม	15.455	195			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.50 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ระดับการศึกษาสูงสุด	ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.86$)	ปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.91$)	สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.60$)
ต่ำกว่าปริญญาตรี($\bar{x} = 3.86$)	-	0.442	0.001*
ปริญญาตรี($\bar{x} = 3.91$)		-	0.006*
สูงกว่าปริญญาตรี($\bar{x} = 3.60$)			-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอ

ชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้แตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาดำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.52 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	101	4.18	0.34	มาก
ปริญญาตรี	82	4.28	0.37	มาก
สูงกว่าปริญญาตรี	13	4.05	0.23	มาก
รวม	196	4.20	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.52 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงสุด สูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.53 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.860	2	0.430	3.321	0.068
ภายในกลุ่ม	24.983	193	0.129		
รวม	25.843	195			

จากตารางที่ 4.53 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.54 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ข้าราชการการเมือง	113	4.14	0.20	มาก
ข้าราชการประจำ	83	4.07	0.26	มาก
รวม	196	4.11	0.23	มาก

จากตารางที่ 4.54 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการการเมืองมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับมาก และตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการประจำมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ใน ระดับมาก

ตารางที่ 4.55 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ข้าราชการการเมือง	113	4.14	0.20	1.853	0.046*
ข้าราชการประจำ	83	4.07	0.26		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.56 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ข้าราชการการเมือง	113	4.19	0.28	มาก
ข้าราชการประจำ	83	4.27	0.37	มาก
รวม	196	4.23	0.33	มาก

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ อยู่ใน ระดับมาก ซึ่งตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการการเมืองมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับมาก และตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการประจำมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ใน ระดับมาก

ตารางที่ 4.57 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ข้าราชการการเมือง	113	4.19	0.28	1.597	0.113
ข้าราชการประจำ	83	4.27	0.37		

จากตารางที่ 4.57 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.58 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน เขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ข้าราชการการเมือง	113	4.31	0.31	มาก
ข้าราชการประจำ	83	4.22	0.32	มาก
รวม	196	4.27	0.23	มาก

จากตารางที่ 4.58 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล อยู่ใน ระดับมาก ซึ่งตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการการเมืองมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับมาก และตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการประจำมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ใน ระดับมาก

ตารางที่ 4.59 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ข้าราชการการเมือง	113	4.31	0.31	2.036	0.043*
ข้าราชการประจำ	83	4.22	0.32		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.59 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.60 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ข้าราชการการเมือง	113	3.98	0.23	มาก
ข้าราชการประจำ	83	3.92	0.27	มาก
รวม	196	3.95	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.60 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว อยู่ใน ระดับมาก ซึ่งตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการการเมืองมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ใน ระดับมากและตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการประจำมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ใน ระดับมาก

ตารางที่ 4.61 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ข้าราชการการเมือง	113	3.98	0.23	1.576	0.117
ข้าราชการประจำ	83	3.92	0.27		

จากตารางที่ 4.61 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.62 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ข้าราชการการเมือง	113	3.93	0.21	มาก
ข้าราชการประจำ	83	3.80	0.33	มาก
รวม	196	3.87	0.27	มาก

จากตารางที่ 4.62 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ อยู่ใน ระดับมาก ซึ่งตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการการเมืองมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับมาก และตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการประจำมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.63 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ข้าราชการการเมือง	113	3.93	0.21	3.143	0.002*
ข้าราชการประจำ	83	3.80	0.33		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.64 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ข้าราชการการเมือง	113	4.28	0.37	มาก
ข้าราชการประจำ	83	4.16	0.34	มาก
รวม	196	4.22	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม อยู่ใน ระดับมาก ซึ่งตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการการเมืองมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับมาก และตำแหน่งปัจจุบันข้าราชการประจำมีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ใน ระดับมาก

ตารางที่ 4.65 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งปัจจุบัน	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ข้าราชการการเมือง	113	4.28	0.37	2.308	0.022*
ข้าราชการประจำ	83	4.16	0.34		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.66 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5 ปี	117	4.16	0.22	มาก
5 – 8 ปี	54	4.09	0.23	มาก
มากกว่า 8 ปี	25	3.92	0.20	มาก
รวม	196	4.06	0.22	มาก

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 8 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 8 ปี มีความคิดเห็น

ต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.67 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านโดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.254	2	0.627	12.872	0.000*
ภายในกลุ่ม	9.397	193	0.049		
รวม	10.651	195			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.67 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.70

ตารางที่ 4.68 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ประสบการณ์ในการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 4.16$)	5 – 8 ปี ($\bar{x} = 4.09$)	มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 3.92$)
ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 4.16$)	-	0.121	0.000*
5 – 8 ปี ($\bar{x} = 4.09$)		-	0.008*
มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 3.92$)			-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 8 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี และ 5 – 8 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.69 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5 ปี	117	4.25	0.29	มาก
5 – 8 ปี	54	4.24	0.35	มาก
มากกว่า 8 ปี	25	4.05	0.38	มาก
รวม	196	4.18	0.34	มาก

จากตารางที่ 4.69 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียง

ตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 8 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 8 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.70 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.886	2	0.443	4.285	0.015*
ภายในกลุ่ม	19.961	193	0.103		
รวม	20.847	195			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.70 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.71

ตารางที่ 4.71 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ประสบการณ์ในการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 4.25$)	5-8 ปี ($\bar{x} = 4.24$)	มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 4.05$)
ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 4.25$)	-	0.970	0.017*
5-8 ปี ($\bar{x} = 4.24$)		-	0.050*
มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 4.05$)			-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.71 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณแตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 8 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี และ 5-8 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.72 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5 ปี	117	4.33	0.31	มาก
5-8 ปี	54	4.24	0.31	มาก
มากกว่า 8 ปี	25	4.08	0.24	มาก
รวม	196	4.22	0.27	มาก

จากตารางที่ 4.72 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียง

ตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 8 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 8 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.73 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.298	2	0.649	6.883	0.001*
ภายในกลุ่ม	18.197	193	0.094		
รวม	19.495	195			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.73 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.74

ตารางที่ 4.74 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผล จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

ประสบการณ์ในการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 4.33$)	5 – 8 ปี ($\bar{x} = 4.24$)	มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 4.08$)
ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 4.33$)	-	0.268	0.002*
5 – 8 ปี ($\bar{x} = 4.24$)		-	0.093
มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 4.08$)			-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.74 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีเหตุผลแตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 8 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.75 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5 ปี	117	3.99	0.26	มาก
5 – 8 ปี	54	3.92	0.23	มาก
มากกว่า 8 ปี	25	3.85	0.15	มาก
รวม	196	3.92	0.21	มาก

จากตารางที่ 4.75 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ใน

เขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสิทธิภาพในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ใน ระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพในการทำงาน 5 – 8 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ใน ระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพในการทำงาน มากกว่า 8 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ใน ระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.76 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามประสิทธิภาพในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.483	2	0.241	3.926	0.021*
ภายในกลุ่ม	11.867	193	0.061		
รวม	12.349	195			

จากตารางที่ 4.76 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.77

ตารางที่ 4.77 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ประสบการณ์ในการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 3.99$)	5 – 8 ปี ($\bar{x} = 3.92$)	มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 3.85$)
ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 3.99$)	-	0.242	0.039*
5 – 8 ปี ($\bar{x} = 3.92$)		-	0.493
มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 3.85$)			-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.77 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว แตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 8 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตารางที่ 4.78 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5 ปี	117	3.95	0.26	มาก
5 – 8 ปี	54	3.84	0.25	มาก
มากกว่า 8 ปี	25	3.58	0.20	มาก
รวม	196	3.79	0.24	มาก

จากตารางที่ 4.78 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงตามลำดับ

จากมากไปหาน้อยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปีมีความ คิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ใน เขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ในการทำงาน 5-8 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 8 ปี มีความคิดเห็น ต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขต อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.79 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้าน ความรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.963	2	1.481	22.889	0.000*
ภายในกลุ่ม	12.492	193	0.065		
รวม	15.455	195			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.79 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ใน เขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึง ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ดัง รายละเอียดในตารางที่ 4.80

ตารางที่ 4.80 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ประสบการณ์ในการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 3.95$)	5 – 8 ปี ($\bar{x} = 3.84$)	มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 3.58$)
ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 3.95$)	-	0.025*	0.000*
5 – 8 ปี ($\bar{x} = 3.84$)		-	0.000*
มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 3.58$)			-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.80 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านความรู้แตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-8 ปี และมากกว่า 8 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-8 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน กับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 8 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.81 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	n	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ต่ำกว่า 5 ปี	117	4.28	0.37	มาก
5 – 8 ปี	54	4.19	0.38	มาก
มากกว่า 8 ปี	25	4.04	0.18	มาก
รวม	196	4.17	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.81 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม อยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ใน ระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี ประสบการณ์ในการทำงาน 5–8 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 8 ปี มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.82 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหুমแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df.	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.388	2	0.694	5.478	0.005*
ภายในกลุ่ม	24.455	193	0.127		
รวม	25.843	195			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.82 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอหুমแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.83

ตารางที่ 4.83 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหুমแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

ประสบการณ์ในการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 4.28$)	5 – 8 ปี ($\bar{x} = 4.19$)	มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 4.04$)
ต่ำกว่า 5 ปี ($\bar{x} = 4.28$)	-	0.261	0.007*
5 – 8 ปี ($\bar{x} = 4.19$)		-	0.208
มากกว่า 8 ปี ($\bar{x} = 4.04$)			-

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.83 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอหুমแพ จังหวัดขอนแก่น ด้านคุณธรรมแตกต่างกัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 8 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามปลายเปิด (Open Ended Questions) สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น และใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบ คำบรรยาย ปრაกฏดังตารางที่ 4.84

ตารางที่ 4.84 แสดงค่าความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1. ข้าราชการประจำไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง ไม่สามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ได้	98
2. ข้าราชการการเมืองขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้	72
3. องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงที่ชัดเจน ขาดความต่อเนื่อง	19
4. การจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อยมากจำนวนจำกัด	4
5. งบประมาณเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงไม่มีความต่อเนื่อง	3
รวม	196

จากตารางที่ 4.84 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่นว่า ข้าราชการประจำไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงไม่สามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ได้ ข้าราชการการเมืองขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงที่ชัดเจนขาดความต่อเนื่อง การจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อยมากจำนวนจำกัด และงบประมาณเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงไม่มีความต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่นครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัย เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมการเกษตรในองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเขียด จึงความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกันในด้านการพอประมาณ ด้านการมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม เพื่อที่จะได้ศึกษาข้อมูล และข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องความต้องการของประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนในอนาคต ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 386 คน โดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane's แล้วนำมาหาอัตราส่วนของประชากรเพื่อหากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตำบลเป็นเกณฑ์ เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน ทำการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีแบบบังเอิญ (Accidental Sample) จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานหรืออ้างอิง ได้แก่ การทดสอบที (t-test) การทดสอบความแปรปรวน ทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe's Method) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำมาสรุปผลการวิจัย และนำเสนอผลการวิจัยเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ด้านการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

ตอนที่ 3 ด้านสมมติฐานการวิจัย คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์แตกต่างกันจะมีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่นแตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ด้านข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มประชากรที่ศึกษาจำนวน 196 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 76.5 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 23.5 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.3 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 51.5 ตำแหน่งปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นข้าราชการการเมือง คิดเป็นร้อยละ 57.7 และผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 59.7

5.1.2 ด้านการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.12 เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพอประมาณ และด้านคุณธรรม โดยมีค่าเฉลี่ย 4.23 รองลงมา คือ ด้านการมีเหตุผล และน้อยที่สุด คือ ด้านความรู้ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.88 และถ้าจำแนกในแต่ละด้าน ได้ผลดังต่อไปนี้

1) ด้านการพอประมาณ ผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บุคลากรมีจำนวนเพียงพอกับภาระงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบ ส่วนข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผลการประเมินการดำเนินงานของโครงการมีการรายงานอย่างเหมาะสมมาเสมอ

2) ด้านการเหตุผล ผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมอบหมายอำนาจหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ระเบียบขององค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชน หน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขภาระงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล

3) ด้านการภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้ระบบการทำงานของส่วนต่างๆ เพื่อให้สามารถทำงานแทนกันได้ในกรณีฉุกเฉิน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน

4) ด้านความรู้ ผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเครือข่าย ประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจ ในพื้นที่ เพื่อปรับแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ บุคลากรของ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนความรู้ในการทำงานซึ่งกันและกัน ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล

5) ด้านคุณธรรม ผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประเมินผลความพึงพอใจที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างถูกต้องเป็นจริง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงานโดยยึดหลักความโปร่งใส โดยเปิดโอกาสให้ ประชาชนภาคเอกชน ร่วมตรวจสอบการปฏิบัติงาน

5.1.3 ด้านสมมติฐานการวิจัย คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่นแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี เพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกในแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านการพอประมาณ จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

2) ด้านการเหตุผล จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งปัจจุบันแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

3) ด้านการภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

4) ด้านความรู้ จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งปัจจุบันแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) ด้านคุณธรรม จำแนกตามตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งปัจจุบันแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน และจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างเป็นรายคู่

5.1.4 ด้านข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยเรียงลำดับจากความถี่มากที่สุด ไปน้อย 3 อันดับ คือ 1) ข้าราชการประจำไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง ไม่สามารถนำหลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ได้ 2) ข้าราชการการเมืองขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ และ 3) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงที่ชัดเจน ขาดความต่อเนื่อง

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่นอยู่ในระดับมาก จากการสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูล การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ได้รับทราบข้อมูลประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทุกระดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลของกาญจนา บุญยังและคณะ ได้ศึกษาเรื่อง “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในองค์การบริหารส่วนตำบล” ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารงานอยู่ในระดับมาก และองค์การบริหารส่วนตำบลได้นำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารงานและส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพอประมาณและด้านคุณธรรม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีหลักในปฏิบัติงานโดยอาศัยความพอดี ความเหมาะสมและปฏิบัติงานโดยยึดความเสมอภาค บริการประชาชนด้วยความเต็มใจ มีธรรมาภิบาล ตามแนวนโยบายยึดมั่นธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระมหาธีรวัฒน์ อริยมณี ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากมุมมองของพระพุทธ

ศาสนา” ผลการศึกษาพบว่า เศรษฐกิจพอเพียงตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี พออยู่ พอกิน พอใช้ ยึดหลักมัชฌิมาปฏิปทา คือ ทางสายกลาง เป็นแนวคิดในการพัฒนาชีวิตมนุษย์และสังคมให้มุ่งไปสู่ความยั่งยืนด้วยการรู้จักตนเอง พึ่งตนเอง พอเพียง พอประมาณ ไม่โลภมาก ไม่ประมาท มีเหตุผลในการดำรงชีวิต

ด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้มีแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจนเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง และความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงว่าเป็นเพียงการดำเนินการทางเกษตรเท่านั้น แต่เท่าที่จริง คือ การประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานได้กับทุกระดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวิระชาติ ปิยวณฺโณ ได้วิจัยเรื่อง เรื่อง “การบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน โดยได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดยต้องฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านพอประมาณ พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดขอนแก่น ด้านการพอประมาณ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีหลักในปฏิบัติงาน โดยอาศัยความพอดี ความเหมาะสมและปฏิบัติงานโดยยึดความเสมอภาค บริการประชาชนด้วยความเต็มใจ มีอัธยาศัยดี ตามแนวนโยบายยึดมั่นธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระมหาศิริวัฒน์ อริยมณี ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากมุมมองของพระพุทธศาสนา” ผลการศึกษาพบว่า เศรษฐกิจพอเพียงตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี พออยู่ พอกิน พอใช้ ยึดหลักมัชฌิมาปฏิปทา คือ ทางสายกลาง เป็นแนวคิดในการพัฒนาชีวิตมนุษย์และสังคมให้มุ่งไปสู่ความยั่งยืนด้วยการรู้จักตนเอง พึ่งตนเอง พอเพียง พอประมาณ ไม่โลภมาก ไม่ประมาท มีเหตุผลในการดำรงชีวิต

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ บุคลากรมีจำนวนเพียงพอกับภาระงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบ ทั้งนี้เนื่องจาก การกำหนดอัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องมีการคำนวณภาระงานขององค์การบริหารส่วนตำบลของแต่ละแห่งก่อนเพิ่ม หรือลดบุคลากร เพื่อให้สอดคล้องกับขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนดองค์การบริหาร

ส่วนตำบลจัดแบ่งการบริหารงานออกเป็น ดังนี้ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น ซึ่งในส่วนของต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะจัดตั้งขึ้นนั้นให้คำนึงถึงภารกิจหน้าที่และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผลการประเมินการดำเนินงานของโครงการมีการรายงานอย่างเหมาะสม สม่าเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การรายงานผลการปฏิบัติในรูปแบบของ โครงการจัดทำกิจกรรมต่างๆ ยังไม่มีการประสานงานไปถึงข้าราชการการเมืองที่เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลให้ได้รับทราบผลการปฏิบัติงานในแต่ละครั้งและทั่วถึงทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวีระชาติ ปิยวัฒนโธ ได้วิจัยเรื่อง เรื่อง “การบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ได้เสนอแนวทางแก้ไข ปัญหาในด้านกรวางแผนต้องมีการประสานงานอย่างเพียงพอ แล้วรายงานผลแล่วิธีการให้เข้าใจ ก็จะทำให้เกิดความเข้าใจอันดีด้วยกัน ผลการปฏิบัติงานก็จะเกิดความสำเร็จ

2) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านด้านการเหตุผล พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี ด้านการเหตุผล โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องยึดระเบียบและความจริงจังในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ความช่วยเหลือกับประชาชนได้ถูกต้องและไม่เกิดผลกระทบกับข้าราชการ และประชาชนทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสุภีร์ จิตเมธ ได้ศึกษาเรื่อง “พระพุทธศาสนาที่ควรนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการ” พบว่า พุทธธรรมเป็นส่วนหนึ่ง ที่ช่วยส่งเสริมให้อุดมการณ์ในเรื่อง การถือหลักความมีเหตุผล ในการปฏิบัติราชการบรรลุได้ทั้งในเรื่องด้านความมีเหตุผลในการทำงานทั่วไป และด้านการแก้ปัญหา โดยใช้ปัญญาพิจารณาเหตุผล รู้จักกาลเทศะ รู้จักบุคคล และสิ่งแวดลอม เคารพความจริงและหลักการ และยึดหลักอิทธิบาท 4 ถือหลักพึ่งตนเองในการทำความดีเป็นการส่งเสริมให้บุคคลรู้จักรับผิดชอบตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การรับผิดชอบต่อหน่วยงานต่อไป

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมอบหมายอำนาจหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การพิจารณาการใช้บุคลากรแต่ละคนปฏิบัติหน้าที่ต้องอาศัยเหตุผลในการใช้คน เพื่อให้การปฏิบัติงานนั้นๆ ไม่กระทบกับผู้อื่น และการปฏิบัติงานจะได้สำเร็จไปด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสุภีร์ จิตเมธ ได้ศึกษาเรื่อง

“พระพุทธศาสนาที่ควรนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการ” พบว่า พุทธธรรมเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้อุดมการณ์ในเรื่อง การถือหลักความมีเหตุผล ในการปฏิบัติราชการบรรลุได้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ระเบียบของ องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชน หน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขภาระงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อมีการเชิญประชุมประชาคมเพื่อเก็บข้อมูลไปจัดทำแผนนโยบายในแต่ละครั้งหน่วยงานภายนอกให้ความสนใจน้อย เพราะมองว่าไม่สำคัญ และคาดหวังว่าจะไม่ผ่านการเสนอเข้าที่ประชุมสภา จึงไม่ยอมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวิระชาติ ปิยวณฺโณ ได้วิจัยเรื่อง เรื่อง “การบริหารงานในระบบ เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” ได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการหน่วยงานต้องให้เหมาะสมในการปฏิบัติงาน โดยอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายตามหลักของเหตุผล

3) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านด้านการภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่นด้านด้านการภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การวางแผนการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องจัดทำแผนและนโยบาย ไว้เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน จึงได้จัดทำแผนและนโยบาย คือ แผนพัฒนา 3 ปี ขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติงานพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างทันทั่วทั้ง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้ระบบการทำงานของส่วนต่างๆ เพื่อให้สามารถทำงานแทนกันได้ในกรณีฉุกเฉิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การปฏิบัติงานของบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลยังใกล้ชิด และสนทนาในการทำงานกันอย่างเป็นประจำ เมื่อเกิดข้อปัญหาที่เคหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสุภีร์ จิตเมธ โดยการศึกษาพบว่า ในการปฏิบัติราชการบรรลุได้ ต้องรู้ใช้ปัญญาพิจารณาเหตุผล รู้จักกาลเทศะ รู้จักบุคคล และสิ่งแวดล้อม เคารพความจริงและหลักการ และยึดหลักอิทธิบาท 4 ถือหลักพึ่งตนเองในการทำดีเป็นการส่งเสริมให้บุคคลรู้จักรับผิดชอบตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่การรับผิดชอบในหน่วยงาน และส่งผลให้หน่วยงานประสบผลสำเร็จ

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มีการวางแผนพัฒนาใช้ 3 ปี จึงทำให้แผน

บางอย่างอาจจะไม่เหมาะสมในปีต่อๆ ไป และการวางแผนคำนึงถึงบุคคลใกล้ชิดก่อน จึงทำให้ชุมชนไม่ได้รับความช่วยเหลือตามสถานการณ์ที่ชุมชนต้องการ เนื่องจากบุคคลผู้มีอำนาจไม่รู้จักหลักการความจริง การใช้ปัญญาพิจารณาเหตุผลว่าเหมาะสมเพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสุภีร์ จิตเมธโส โดยการศึกษพบว่า ในการปฏิบัติราชการบรรลุได้ ต้องรู้ใช้ปัญญาพิจารณาเหตุผล รู้จักกาลเทศะ รู้จักบุคคล และสิ่งแวดล้อม เคารพความจริงและหลักการ และยึดหลักอิทธิบาท 4 ถือหลักพึ่งตนเองในการทำความดีเป็นการส่งเสริมให้บุคคลรู้จักรับผิดชอบตนเอง

4) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านความรู้ พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่นด้านความรู้ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลมีการส่งเสริมการเข้าอบรมต่างๆ ตามความสนใจของบุคลากรเป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายจ่าย ดังต่อไปนี้ เงินเดือน ค่าจ้าง เงินค่าตอบแทนอื่นๆ ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่นๆ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ รวมไปถึงการศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มศักยภาพ และอบรมของบุคลากร

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเครือข่ายประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจ ในพื้นที่ เพื่อปรับแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการถ่ายโอนภารกิจหลายอย่างจากหลายหน่วยงาน จึงทำให้ต้องมีการประสานงานเพื่อศึกษางานและพัฒนางานให้เข้มแข็ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระมหาสิริวิวัฒน์ อริยมธี ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากมุมมองของพระพุทธศาสนา” ผลการศึกษาพบว่า เศรษฐกิจพอเพียงตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี พออยู่ พอกิน พอใช้ ยึดหลักมัชฌิมาปฏิปทา คือ ทางสายกลาง เป็นแนวคิดในการพัฒนาชีวิตมนุษย์ โดยต้องมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและเป็นภูมิคุ้มกันในตัวเอง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ บุคลากรของ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนความรู้ในการทำงานซึ่งกันและกัน ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการเรียนรู้งานจากการสนทนา จึงไม่เข้าใจในเนื้อหาอย่างแท้จริง หากต้องให้รับผิดชอบอย่างต่อเนื่องก็อาจเกิดปัญหาได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวิระชาติ ปิยวณฺโณ ได้วิจัยเรื่อง เรื่อง “การบริหารงานในระบบเศรษฐกิจ

พอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน โดยได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดยต้องฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น

5) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นด้านคุณธรรม พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอยะหริ่ง จังหวัดยะลา ด้านคุณธรรม โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีหลักในปฏิบัติงานโดยอาศัยความพอดี ความเหมาะสม และปฏิบัติงานโดยยึดความเสมอภาค บริการประชาชนด้วยความเต็มใจ มีธรรมาภิบาล ตามแนวนโยบายยึดมั่นธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระมหาธีรวิวัฒน์ อริยมณี ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาเชิงวิเคราะห์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากมุมมองของพระพุทธศาสนา” ผลการศึกษาพบว่า เศรษฐกิจพอเพียงตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี พออยู่ พอใช้ ยึดหลักมัชฌิมาปฏิปทา คือ ทางสายกลาง เป็นแนวคิดในการพัฒนาชีวิตมนุษย์และสังคม ให้มุ่งไปสู่ความยั่งยืนด้วยการรู้จักตนเอง พึ่งตนเอง พอเพียง พอประมาณ ไม่โลภมาก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประเมินผลความพึงพอใจที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างถูกต้องเป็นจริง ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีนโยบายการปฏิบัติงาน ตอบสนองต่อความต้องการและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนให้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติงานพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตอบสนองต่อความต้องการและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบล จึงต้องดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด และความต้องการของประชาชน

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงานโดยยึดหลักความโปร่งใส โดยเปิดโอกาสให้ ประชาชนภาคเอกชน ร่วมตรวจสอบการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อมีการเชิญประชุมประชาคมเพื่อเก็บข้อมูล ไปจัดทำแผนนโยบายในแต่ละครั้งหน่วยงานภายนอกให้ความสนใจน้อย เพราะมองว่าไม่สำคัญ และคาดหวังว่าจะไม่ผ่านการเสนอเข้าที่ประชุมสภา จึงไม่ยอมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาวีระชาติ ปิยวณฺโณ ได้วิจัยเรื่อง เรื่อง “การบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” ได้มี

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการหน่วยงานต้องให้เหมาะสมในการปฏิบัติงาน โดยอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายตามหลักของเหตุผล

5.2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี เพศแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่า ประสบการณ์ในอดีตของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน จึงทำให้ความคิดเห็นมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ ศรีนิคย์ บุญทอง ได้กล่าวว่าความคาดหวังต่อระดับความคิดเห็นของแต่ละบุคคล นอกจากจะขึ้นอยู่กับระดับความยากง่ายของงานแล้ว ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาในครั้งนั้นๆ ไว้อย่างนั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมา กล่าวคือถ้าบุคคลเคยประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นมาก่อนก็จะทำให้การกำหนดความคิดเห็นในการทำงานในคราวต่อไปสูงขึ้น และใกล้เคียงกับความสามารถจริงมากขึ้น ความคาดหวังต่อระดับความคิดเห็นของตคนนั้นจะต้องประเมินความเป็นไปได้ด้วย ทั้งนี้เพราะความคาดหวังต่อระดับความคิดเห็นเป็นความรู้สึกนึกคิดและคาดการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยสิ่งนั้นๆ อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึกนึกคิดหรือคาดการณ์นั้นๆ จะมีลักษณะเป็นการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเอง เป็นเครื่องวัดการคาดการณ์ของแต่ละบุคคลแม้จะเป็นการให้ต่อสิ่งเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมชนิดเดียวกัน ก็อาจจะแตกต่างกันออกไปได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลังประสบการณ์ นั้นๆ

1) จากสมมติฐานที่ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี เพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า สังคมในปัจจุบันการปฏิบัติงานได้เปิดกว้างในเรื่องเพศ โดยในองค์การบริหารส่วนตำบล เพศชายและเพศหญิงสามารถทำงานได้ทุกตำแหน่ง ทั้งข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำ การเรียนรู้ รับฟัง เพื่อนำมาปฏิบัติงานให้ที่ดีขึ้นจากเดิม ก็เท่าเทียมกัน จึงไม่เกิดความแตกต่างในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับ พระมหาวีระชาติ ปิยวณฺโณ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนว

พระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี” พบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ไม่แตกต่างกัน โดยแสดงให้เห็นว่า เพศชาย เพศหญิง ไม่มีผลต่อความคิดเห็นการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว เพราะทั้งเพศชาย เพศหญิง ได้รับการประชาสัมพันธ์และสื่อเผยแพร่ที่เท่าเทียมกัน

2) จากสมมติฐานที่ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอยะนิงแคว จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอยะนิงแคว จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยทั้งนี้อธิบายได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ย่อมมีวุฒิภาวะที่แตกต่างกัน และยุคสมัยในแต่ละช่วงอายุมีการรับรู้ตามสื่อต่างๆที่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลต่อระดับความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับพระมหาวีระชาติ ปิยวณฺโณ กล่าวว่า อายุของประชาชนผู้มาติดต่อวัดสวนแก้วที่แตกต่างกัน ย่อมมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี แตกต่างอาจเกิดจากวุฒิภาวะของแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจมีความศรัทธาและความเลื่อมใสที่แตกต่างกัน จึงส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้วแตกต่าง

3) จากสมมติฐานที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอยะนิงแคว จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอยะนิงแคว จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยทั้งนี้อธิบายได้ว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ย่อมมีองค์ความรู้ที่แตกต่างกัน ทั้งด้านวิธีการคิด รูปแบบการคิด ซึ่งหมายความรวมถึงไปถึงประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติงานที่สูงขึ้นตามองค์ความรู้ที่มี ซึ่งสอดคล้องกับ พระมหาวีระชาติ ปิยวณฺโณ กล่าวว่า ประชาชนที่มาติดต่อกับวัดสวนแก้ว ที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของวัดสวนแก้วแตกต่างกัน เพราะเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพอประมาณ การมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันในตัว การศึกษาที่สูง อาจมีความเข้าใจในลักษณะของ

โครงสร้างและการนำไปใช้ ส่วนประชาชนผู้ที่มีการศึกษาคำ อาจไม่เข้าใจลักษณะของ โครงสร้าง และการนำไปใช้ จึงทำให้ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนว พระราชดำริของวัดสวนแก้วแตกต่างกัน

4) จากสมมติฐานที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกัน มีระดับความคิดเห็นการนำ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกัน มีระดับ ความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัย ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ข้าราชการประจำนั้นต้องอาศัยรูปแบบ ระเบียบ โครงสร้างการปฏิบัติงานที่ชัดเจน แต่ข้าราชการการเมืองมีความยืดหยุ่นต่อการปฏิบัติงาน จึงทำให้มีระดับความคิดเห็นต่อ โครงสร้าง กระบวนการการปฏิบัติงาน และการประยุกต์ใช้ในปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มัทนา พันทวี ได้ทำการศึกษาเรื่อง “แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตาม แนวพระราชดำริกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา : ศึกษาเปรียบเทียบ” พบว่า แนวคิดเศรษฐกิจ พอเพียงตามแนวพระราชดำริกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามีความสอดคล้องกันในด้านต่างๆ คือ ด้านปรัชญา ด้านโครงสร้างและด้านกระบวนการ ซึ่งการปฏิบัติงานต้องอาศัยปรัชญาอันประ กอบด้วยหลักการและอุดมการณ์ที่เชื่อมโยงกันคือเป็นเศรษฐกิจที่มีความเป็นธรรมสูง คำนึงถึง ความพอดี พอประมาณ ไม่สุดโต่งไม่โลภมากและไม่เบียดเบียนผู้อื่น

5) จากสมมติฐานที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีระดับ ความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสพ การณ์ในการทำงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยทั้งนี้อธิบายได้ว่า ประสบการณ์การปฏิบัติงานที่มีช่วงระยะเวลาที่ แตกต่างกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ซึ่งการเรียนรู้ต้องอาศัยระยะเวลา การปฏิบัติงานพัฒนาสู่ความชำนาญ พัฒนาจากพื้นฐานการรับรู้ รับฟังสู่การเรียนรู้ และนำไปพัฒนา การปฏิบัติงาน ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่ไม่นาน อาจมองตาม พื้นฐานจากการรับรู้ และรับฟัง แต่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นระยะ เวลานานอาจจะมีพัฒนาสู่การเรียนรู้ นำไปสู่การความคิดเห็นในหลักเหตุผล และการแก้ไข ปัญหาการปฏิบัติงาน จึงทำให้เกิดการสังเคราะห์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ซึ่ง สอดคล้องกับ พระมหาสุภีร์ ธิตมโธ ได้ศึกษาเรื่อง “พระพุทธศาสนาที่ควรนำมาประยุกต์ใช้ในการ

บริหารราชการ” พบว่า พุทธธรรมเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้อุดมการณ์ในเรื่อง การถือหลักความมีเหตุผล ในการปฏิบัติราชการบรรลุได้ทั้งในเรื่องด้านความมีเหตุผลในการทำงานทั่วไป และด้านการแก้ปัญหา

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ (Fact Finding) จากการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผล โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น มากที่สุด คือ ข้าราชการประจำไม่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง ไม่สามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้าราชการประจำไม่ได้รับการสนับสนุนในการเข้าอบรมเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานนั้นๆ ทุกคนสามารถเข้าสู่แนวทางของเศรษฐกิจพอเพียงได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นเกษตรกรเท่านั้น เพราะการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพียงเข้าใจหลัก โครงสร้างเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้ 1) การพอประมาณ คือ ความพอดีต่อความจำเป็น 2) การมีเหตุผล คือ การตัดสินใจดำเนินการเรื่องต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ 3) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว คือ การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่กับสถานการณ์ต่างๆ 4) ความรู้ คือ ความรอบรู้เกี่ยวกับหลักวิชาการต่างๆ 5) คุณธรรม คือ การเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคน ให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียรใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนนา บุญยัง และคณะ กล่าวคือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารงานและส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันและการปฏิบัติงาน

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพอประมาณและด้านคุณธรรม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีหลักในปฏิบัติงานโดยอาศัยความพอดี ความเหมาะสมและปฏิบัติงานโดยยึดความเสมอภาค บริการประชาชนด้วยความเต็มใจ มีอัธยาศัยดี ตามแนวนโยบายยึดมั่นธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลควรรักษาสิ่งที่ปฏิบัติ

คีนีให้ยั่งยืน พร้อมทั้งส่งเสริมนโยบายชมเชยผู้ปฏิบัติดี เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่บุคคลผู้ทำ ความดีให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก แม้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แต่ก็อยู่ใน ระดับมาก ซึ่งหมายความว่าบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ความสามารถใน การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ซึ่งเพื่อเป็นการพัฒนาแล้วหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องทุก ภาคส่วนควรส่งเสริมและผลักดันให้มีการอบรมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้มากและ ต่อเนื่อง

และแบ่งเป็นรายด้านในการเสนอแนะเชิงนโยบายตามลำดับ ดังนี้

1) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 1 คือ ด้านพอประมาณ พบว่า โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล ควรส่งเสริมในปฏิบัติงานให้รู้จักประหยัด ใช้ในสิ่งที่ควรใช้ เพื่อให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและพัฒนาสู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บุคลากรมีจำนวนเพียงพอกับภาระงานที่ องค์การบริหารส่วน ตำบล รับผิดชอบ อยู่ใน ระดับมาก ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดบุคลากรให้เพียงพอ มากขึ้นตามตำแหน่งงานที่มากขึ้น เพื่อให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและพัฒนา สู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผลการประเมินการดำเนินงานของโครงการมีการรายงานอย่าง เหมาะสม สม่าเสมอ อยู่ใน ระดับมาก ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรเน้นการประสานงาน กับชุมชนให้มากขึ้น เพื่อสร้างความเข้าใจหลังการปฏิบัติงาน เพื่อให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ ในระดับมากและพัฒนาสู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

2) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 2 คือ ด้านมีเหตุผล พบว่า โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล ควรส่งเสริมในให้รู้จักเหตุ และผลที่จะปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ เพื่อ ให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและพัฒนาสู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมอบหมายอำนาจหน้าที่ใน องค์การบริหารส่วนตำบลคำนึง ถึงความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก อยู่ใน ระดับมากที่สุด ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล ควรรักษาแนวทางการปฏิบัติงานแนวทางนี้ไว้ เพื่อรักษามาตรฐานการใช้อำนาจหน้าที่โดยถูกต้อง

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ระเบียบของ องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชน หน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขภาระงานกับ องค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ใน ระดับมาก ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลองค์กรภายนอกทุกภาคส่วนควรเริ่มประสานงาน และร่วมวางแผนเพื่อพัฒนามากยิ่งขึ้น เพื่อให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและพัฒนา สู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

3) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 3 คือ ด้านมีภูมิคุ้มกันในตัว พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบล ควรส่งเสริมในให้รู้จักเหตุ และผลที่จะปฏิบัติงานด้านต่างๆ ให้เกิดการระงับรอบคอบ ป้องกันการเสียหาย ที่จะเกิดจากการปฏิบัติงาน เพื่อให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและพัฒนาสู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้ระบบการทำงานของส่วนต่างๆ เพื่อให้สามารถทำงานแทนกันได้ในกรณีฉุกเฉิน อยู่ใน ระดับมาก ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้โอกาส ส่วนงานอื่นๆ เข้าไปเรียนรู้ การปฏิบัติงานของงานอื่น โดยการอบรม หรือศึกษาจากการปฏิบัติจริงก็ได้ ปฏิบัติงาน เพื่อให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและพัฒนาสู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลวางแผนการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน อยู่ใน ระดับปานกลาง ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบล กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำควรหันมามองว่าประชาชนต้องการอะไรอย่างแท้จริง เพื่อให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและพัฒนาสู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

4) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 4 คือ ด้านความรู้ พบว่า โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบล ควรส่งเสริมในปฏิบัติงานและรู้จักเพิ่มความรู้ ให้กับตนเองและ องค์กร เพื่อให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและพัฒนาสู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์กรบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเครือข่าย ประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจ ในพื้นที่ เพื่อปรับแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ อยู่ใน ระดับมากที่สุด ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบล ควรรักษาและดูแลการถ่าย โอนต่างๆ ที่ได้ รับมาให้เกิดประสิทธิภาพอย่างนี้ตลอดไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ บุคลากรของ องค์กรบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนความรู้ในการทำงานซึ่งกันและกัน ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของ องค์กรบริหาร ส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นควรให้โอกาส ส่วนงานอื่นๆ เข้าไปเรียนรู้การปฏิบัติงานของงานอื่น โดยการอบรม หรือ ศึกษาจากการปฏิบัติจริงก็ได้ ปฏิบัติงาน เพื่อให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและ พัฒนาสู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

5) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านที่ 5 คือ ด้านคุณธรรม พบว่า โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบล ควรส่งเสริมด้านสภาพจิตสำนึกของบุคลากร เพื่อให้มีการปฏิบัติ งานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและพัฒนาสู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประเมินผลความพึงพอใจที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างถูกต้องเป็นจริง อยู่ใน ระดับมาก ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำควรผลักดันให้ประชาวล้าแสดงความคิดเห็น เพื่อสะท้อนความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และเพื่อให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและพัฒนาสู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติงานโดยยึดหลักความโปร่งใส โดยเปิดโอกาสให้ ประชาชนภาคเอกชน ร่วมตรวจสอบการปฏิบัติงาน อยู่ใน ระดับมาก ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาภาคเอกชน ควรร่วมมือเข้ามาแก้ไข และร่วมทำงานอย่างเปิดเผย เพื่อให้มีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับมากและพัฒนาสู่การปฏิบัติมากที่สุดต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้มีการทำวิจัยต่อเนื่องในครั้งต่อไป ดังนี้

- 1) ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
- 2) ควรทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับประยุกต์การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ
- 3) ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

บรรณานุกรม

1. หนังสือทั่วไป

กัลยา วาณิชย์บัญชา. สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และ
บัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. การประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจ
พอเพียง. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ, 2550.

_____. สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2545.

ปิยดา ศรีเดช และศักดิ์สิทธิ์ ศรีเดช. การบริหารสาธารณสุข. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : คณะ
สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530.

พระธรรมปิฎก ป.อ.ปยุตฺโต. พุทธธรรม ฉบับเดิม. กรุงเทพมหานคร : โคมทองคำ, 2544.

มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : บริษัท บพิตรการพิมพ์ จำกัด, 2543.

ศิริอร ชันทรหัตถ์. องค์กรและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : ทิพย์วิสุทธิ, 2541.

สมคิด บางโม. หลักการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี, 2538.

สมนึก ภัททิยชนี และคณะ. พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. กापสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2548.

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

สมพร เทพสิทธิ์า. การเดินตามรอยพระยุคลบาท : เศรษฐกิจพอเพียงช่วยแก้ปัญหาความยากจนและการ
ทุจริต. กรุงเทพมหานคร : สภาอุวพุทธิกสมาคมแห่งชาติในพระบรมราชูปถัมภ์, 2549.

สมยศ นาวิการ. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : สามัคคีสาร, 2538.

สร้อยตระกูล อรรถมานะ. สาธารณบริหารศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2540.

ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กรม. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.
2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546. กรุงเทพมหานคร : กรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่น, 2550.

_____. เศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพมหานคร : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550.

สุเมธ ตันติเวชกุล. เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำรินี้ได้เบื้องพระยุคลบาท. พิมพ์ครั้งที่ 6.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน, 2544.

สุรพล พรหมกุล. ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2552.

องค์การบริหารส่วนตำบล. แผนอัตรากำลัง 3 ปี พ.ศ. 2552-2554 ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเขียด. ขอนแก่น : องค์การบริหารส่วนตำบล, 2551.

2. วารสาร

จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา, ดร.. “การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง”. วารสารเศรษฐกิจและสังคม. ปีที่ 42 ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน-ธันวาคม 2548 : 41-47.

พิพัฒน์ ยอดพฤติการ. “ธรรมะในเศรษฐกิจพอเพียง”. กรุงเทพธุรกิจ. กันยายน 2550 : 8.

3. รายงานการวิจัย

กาญจนา บุญยังและคณะ. “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในองค์การบริหารส่วนตำบล”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2552.

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์และคณะ. “การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลระดับ อบต. : การเรียนรู้ร่วมกับท้องถิ่น”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 2546.

3. วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

พระมหาวิระชาติ ปิยะบุญ โณ. “การบริหารงานในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ : ศึกษาเฉพาะกรณีวัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี”. วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหากุฎราชวิทยาลัย, 2551.

พระมหาศิริวัฒน์ อริยมณี . “การศึกษาเชิงวิเคราะห์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากมุมมองของพระพุทธศาสนา”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2541.

พระมหาสง่า พลสงคราม. “การศึกษาเปรียบเทียบเศรษฐศาสตร์เชิงพุทธกับเศรษฐกิจพอเพียงในสังคมไทย”. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.

พระมหาสุภีร์ จูตเมโธ. “พระพุทธศาสนาที่ควรนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการ”. วิทยานิพนธ์
 ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย, 2543.

พระสายชล ศรีสว่าง. “ศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์กระแสหลักกับคำสอนของ
 พระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์”. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิต
 วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกริก, 2546.

มัทนา พันทวี. “แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริกับหลักธรรมทางพุทธศาสนา :
 ศึกษาเปรียบเทียบ”. สารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
 มหาจุฬาราชวิทยาลัย, 2549.

ศิริกุล คำรงมณี. “เศรษฐกิจพอเพียงกับวิถีพุทธ”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิต
 วิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

สมหมาย สาททรัพย์. “ความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของชาว
 พุทธ : ศึกษากรณีชุมชนศรีอโศก อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์
 พัฒนาสังคมมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2542.

สุพัศรา ภูรินันท์. “พฤติกรรมกรบรีโภคของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ในภาวะเศรษฐกิจ
 ถดถอย”. การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
 เชียงใหม่, 2544.

5. เอกสารอื่นที่ไม่ได้ตีพิมพ์

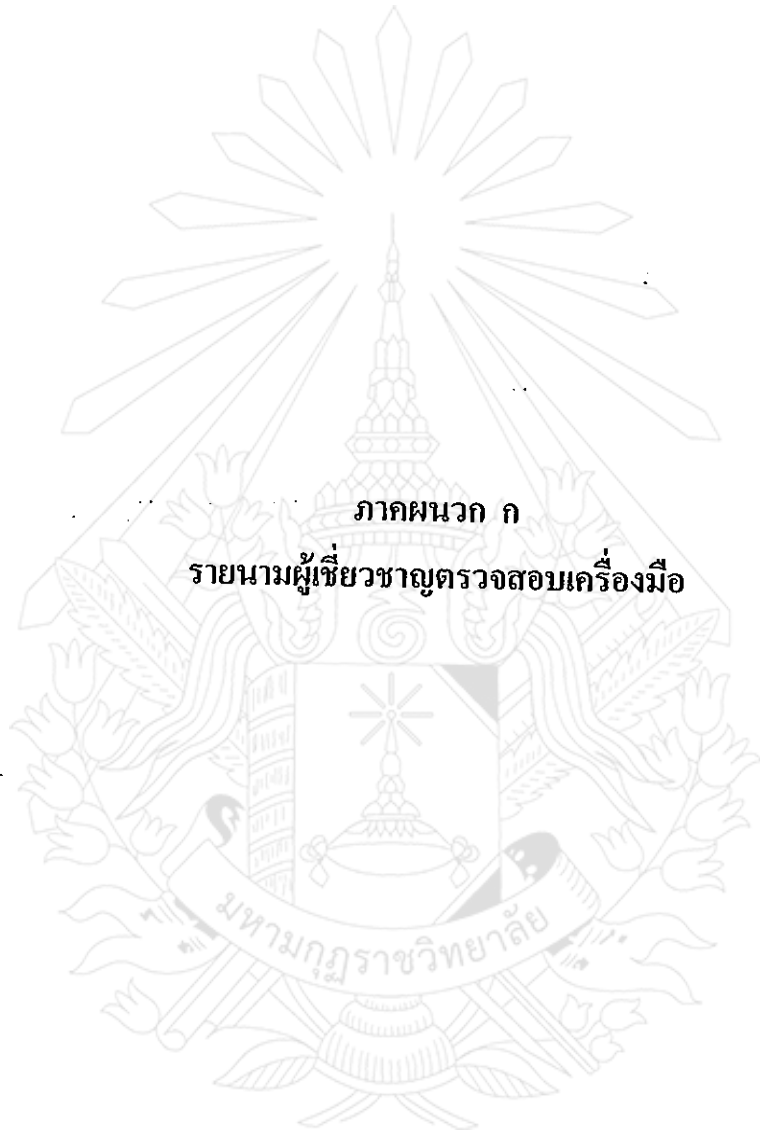
มูลนิธิชัยพัฒนา. เศรษฐกิจพอเพียง : ทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ตามรอยพระยุคลบาท. ธันวาคม
 2543. หน้า 4. อัดสำเนา.

อภิชัย พันธเสน. “เศรษฐกิจพอเพียงของนายหลวงกับการวิเคราะห์ตามความหมายของนัก
 เศรษฐศาสตร์”. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการประจำปี 2542 เรื่อง เศรษฐกิจ
 พอเพียง ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ซีดี จอมเทียนพัทยา 18-19 ธันวาคม 2542. อัดสำเนา.

ภาคผนวก

มทามกุฏราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

1. นางสาวศุภามาต แก้วดวงดี

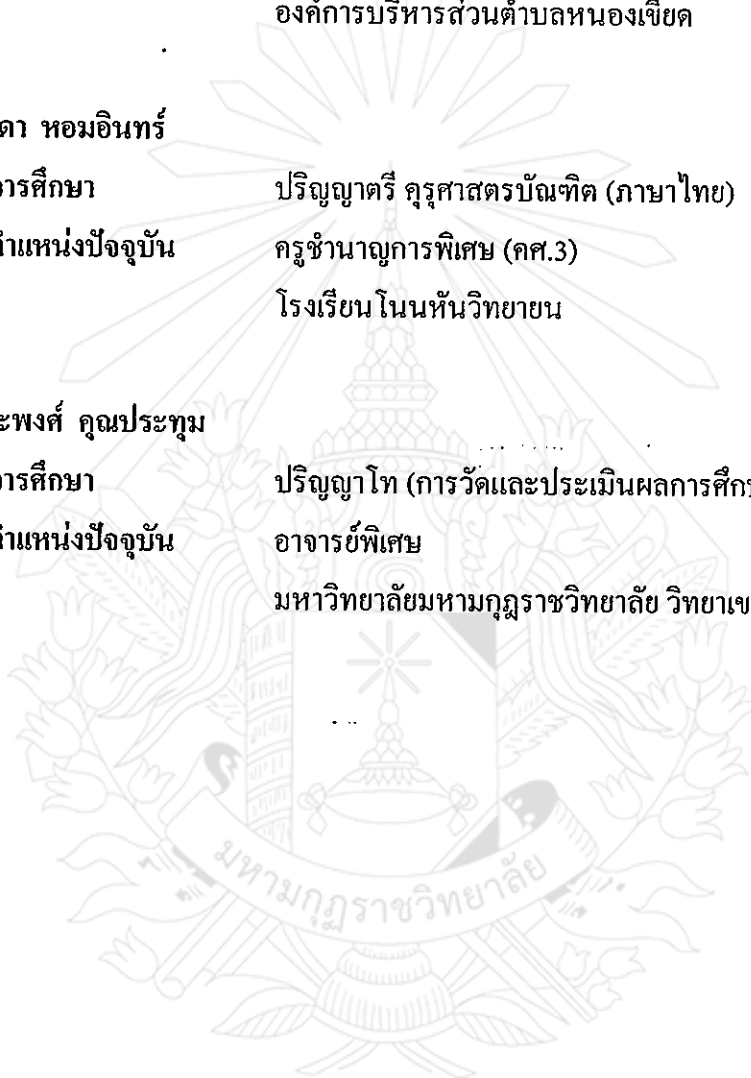
การศึกษา	ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์ (การปกครองท้องถิ่น)
ตำแหน่งปัจจุบัน	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเขียด

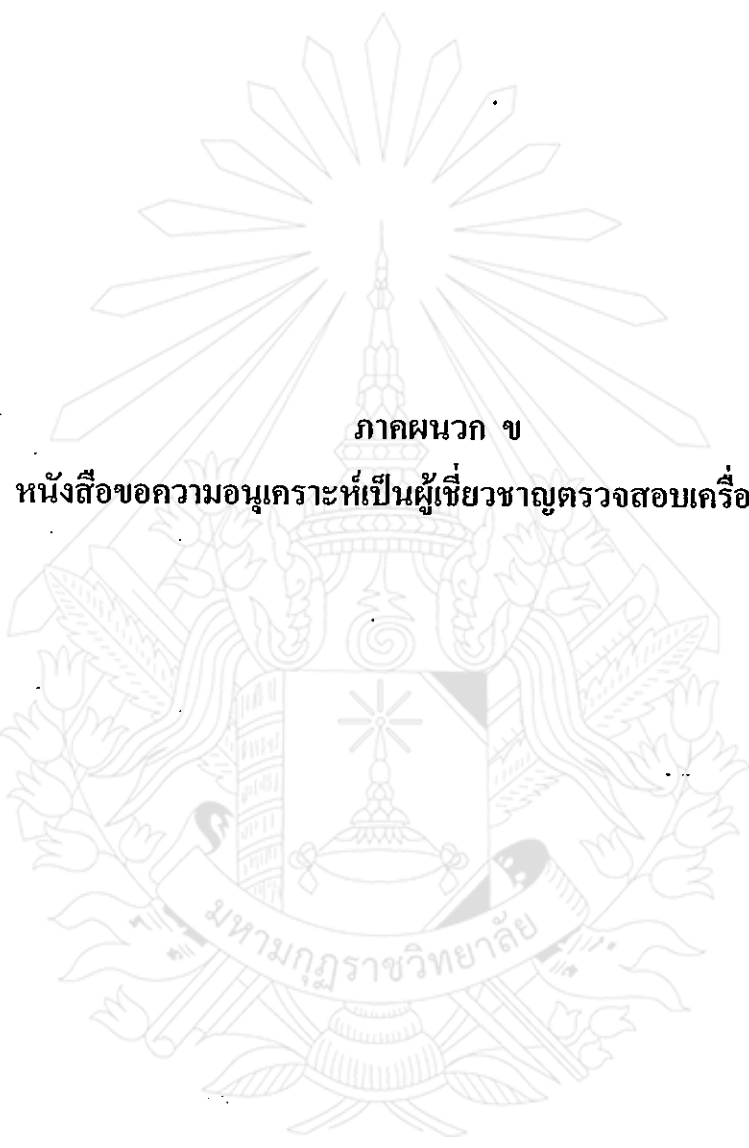
2. นางวิชุดา หอมอินทร์

การศึกษา	ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ภาษาไทย)
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3) โรงเรียน โนนหันวิทยายน

3. นายวิระพงศ์ คุณประทุม

การศึกษา	ปริญญาโท (การวัดและประเมินผลการศึกษา)
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน ศูนย์การศึกษามัธยมศึกษาวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐-๔๒๘๑-๔๐ ๖๑๖

ที่ ศษ ๖๐๑๖ (๒.๒) / ๑๓๓๓ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นางสาวศุภามาศ แก้วดวงดี

ด้วย นายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับมัธยมศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยมี ดร. รพีพร ธงทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร. สุรพล พรหมกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลมหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับสารนิพนธ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแบบสอบถาม ทั้งนี้มหาวิทยาลัยฯ ได้แนบแบบสอบถาม ๑ ชุด และโครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด มาพร้อมแล้ว

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ

(พระครูกิตติสารสุนนท์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐-๔๒๘๑-๔๐ ๖๖๖

ที่ ศธ ๖๐๑๖ (๒.๒) / ๑๑๓๓ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นางวิชุดา หอมอินทร์

ด้วย นายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยมี ดร. รพีพร ชงทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร. สุรพล พรหมกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลมหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับสารนิพนธ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ที่ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแบบ สอบถาม ทั้งนี้มหาวิทยาลัยฯ ได้แนบแบบสอบถาม ๑ ชุด และโครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด มาพร้อมแล้ว

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ

(พระครูกิตติสารสุนนท์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน ศูนย์การศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐-๔๒๘๑-๔๐ ๖๑๖

ที่ ศธ ๖๐๑๖ (๒.๒) / ๑๓๓ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน นายวิระพงษ์ คุณประทุม

ด้วย นายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น โดยมี ดร. รพีพร ธงทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร. สุรพล พรหมกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลมหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับสารนิพนธ์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบแบบ สอบถาม ทั้งนี้มหาวิทยาลัยฯ ได้แนบแบบสอบถาม ๑ ชุด และโครงร่างสารนิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด มาพร้อมแล้ว

มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

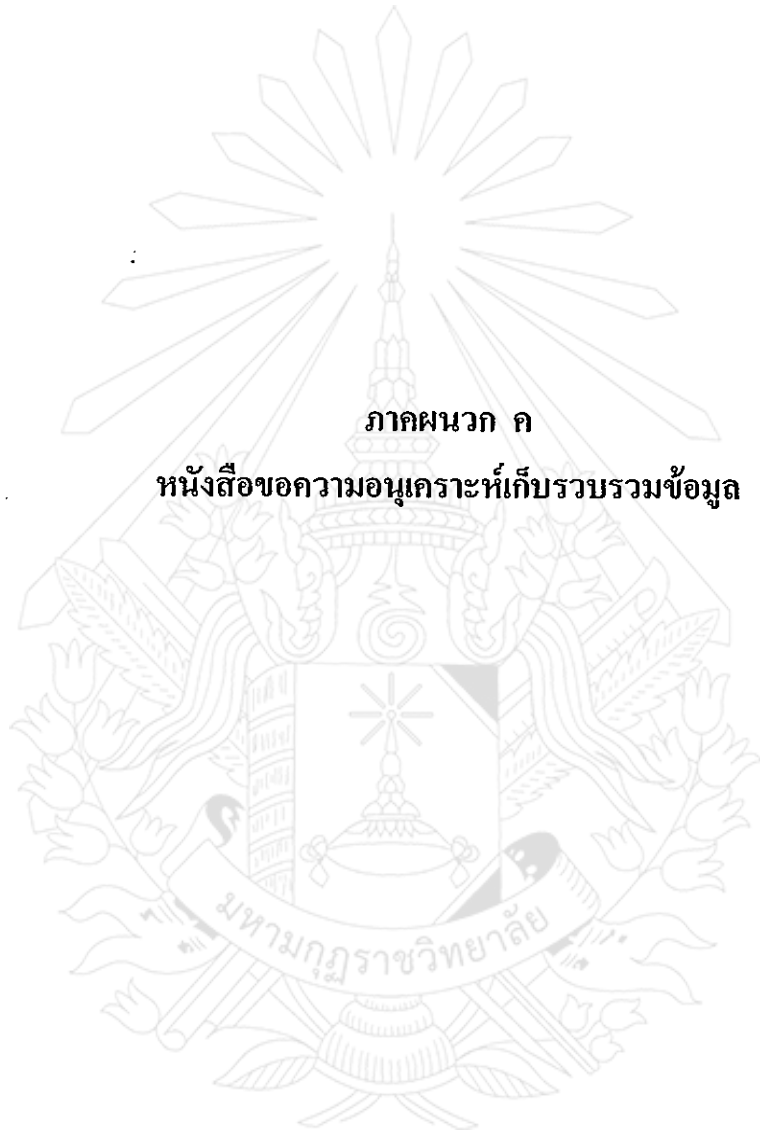
จึงเจริญพรมาเพื่อทราบ

(พระครูกิตติสารสุเมธย์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

องค์การบริหารส่วนตำบลไชยเดช
รับที่ 164
วันที่ 24 / 11 - 54

ที่ ศร 6016(2.2)/ว133

เวลาดำเนินการ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

16 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล
เจริญพร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลไชยเดช

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์เรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูกิตติสารสุเมธ)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

นาง กนกชนา -
อ. มณฑลคุณากร วิชาเขตศรีล้านช้าง
รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

- เก็บการ.....
- (/) สำนักปลัด
- () ส่วนการคลัง
- () ส่วนโยธา

(นายภคพล หันเขม)
หัวหน้าส่วนโยธา

ร.ก. ๒๖๖๖๖๖๖ ๒๖๖๖๖๖๖

เรียนคณบดีมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง
ขอความอนุเคราะห์เรื่อง.....

ขอความอนุเคราะห์.....
พระครูกิตติสารสุเมธ

(นายประเสริฐ สากริ)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไชยเดช

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนอุดม
รับที่ ๑๗๕
วันที่ ๒๕ ม.ค. ๒๕๕๔

ที่ ศธ 6016(2.2) /ว133

เวลา.....น.
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

16 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลโนนอุดม

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์เรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูฤทธิสารสุนนท์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่
 รับเลขที่ 190
 วันที่ 25, ส.ค. 2554
 เวลา

ที่ ศธ 6016(2.2) /ว133

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
 ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
 โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

16 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขอลความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์เรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขอลความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(Signature)
 (พระครูกิตติสารสุนนท์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

-เรื่อง ปักด. อวท. /ขอถ. อวท.
 เพื่อโครงการ

-เรื่อง มณฑลวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ขอความอนุเคราะห์ เก็บรวบรวม

ข้อมูล

ซึ่งได้ขอรณลงให้ทราบ

(Signature)

25 ส.ค. 54

- ดอรณ เชนันทรเกียรติ
(Signature)
 28 ส.ค. 54

อธิการบดี

(Signature)

28 ส.ค. 54

ที่ ศธ 6016(2.2)/ว133

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

16 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลข้าวเรือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์เรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูกิตติสารสุมนต์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

(นางสาวบุญใจ สวัสดิ์)

เจ้าหน้าที่ธุรการ

(นางอรุณี อุษมณี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(นายเกรียงศักดิ์ ไช้มาลี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลข้าวเรือง

องค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม
วันที่ 140 / 54
วันที่ 21 ส.ค. 2554
เวลา 10.30

ที่ ศธ 6016(2.2) / ว133

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
 ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
 โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

16 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์เรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

เรียน ปลัด อบต./นายก อบต.

- ที่ไปรองปลัด อบต.

- มจร. วิทยาเขตศรีล้านช้าง หน้าหอสมุด

อนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้

ประกอบในสารนิพนธ์

ขอเจริญพร

(พระครูกิตติสารสุเมตต์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

ณ วันที่
 21 ส.ค. 2554

(นายเรืองฤทธิ์ ทองศรี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

21 ส.ค. 2554

- นาย พงษ์สวัสดิ์ อนุชิต

(นางสมจิตต์ มะลิรัมย์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาหนองทุ่ม

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสะอาด

วันที่ ๗๕

วันที่ ๒๑ / ๘๗ / ๒๕๕๓

เขต

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ

ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000

โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

ที่ ศธ 6016(2.2)/ว133

16 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสะอาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์เรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

เรื่อง นวสท ๐๐๓
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
จังหวัดเลย
นายมนตรี สงพัฒน์
ศึกษานิพนธ์
เพื่อใช้ประกอบงานวิทยานิพนธ์

ขอเจริญพร

(พระครูกิตติสารสุนนท์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง รongปลัด อบต.โนนสะอาด

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

นางนฤมล อำนวยศิลป์

รองอธิการบดี

๒๕๕๓ ๑๖๓๗ ๑๖๓๗ ๑๖๓๗ ๑๖๓๗

(นางนฤมล อำนวยศิลป์)

หัวหน้าส่วนการคลัง รักษาราชการแทน

(นางนฤมล อำนวยศิลป์)

รองนายก อบต.คนที่ 1 รักษาราชการแทน
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสะอาด

ที่ ศธ 6016(2.2)/ว133

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

16 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองเจียด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์เรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ม.ค.

- ธีรโอไมระดิสิงหนครด.

- ส. มหามกุฏราชวิทยาลัย

ขอเจริญพร

ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล (พระครูกิตติสารสุมนต์)

รองอธิการบดี

๒๑ ม.ค. ๕๔ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

นายสมชาย ใจดี (ชื่อสมมติ)

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมแพ
 วันที่ ๑๓/๒๕๕๓
 วันที่ ๒๗/๑๑/๕๓

- สำนักงานปลัด
 ที่ ศธ 6016(ว.2)/ว.133
 ส่วนการคลัง
 ส่วนการโยธา
 ส่วนการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
 ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
 โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

16 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์เรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

เรียน

ทุก ๑๓.๑๑.๕๓
 - เก็บไม่ตก
 - ส่งทุกแห่งในเขตอำเภอชุมแพ

ขอเจริญพร
 ขอความอนุเคราะห์
 (นางสาวกมลรัตน์ อานแดง)

เจ้าพนักงานธุรการ

(พระครูกิตติสารสุนนท์)
 รองอธิการบดี

- อรรถสิทธิ์
 ขฟ ๙ ค. ๕๓
 (นางเนตรทราย อุตสาหการ)
 รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแพ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง
 ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

(นายสัญญา บอมโคตร)
 นายองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแพ

- อรรถสิทธิ์
 (นางจันทร์เพ็ญ สุวรรณศรี)
 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมแพ
 ๒๗ ๑๑ ๕๓

๒๗ ๑๑ ๕๓

ที่ ศร 6016(2.2) /ว133

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
 ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
 โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

16 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ที่เก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลโนนหัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตรการปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์ที่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์เรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์ที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

รับทราบ
 - ๖ หมู่ ๑๐ ต.โนนหัน
 - ม.นวมกุฏราชวิทยาลัย
 ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล
 - นายนพ
 (นางสาวจิราภรณ์ พรหมพิน)
 เจ้าพนักงานธุรการ

ขอเจริญพร

 (พระครูกิตติสารสุเมตต์)
 รองอธิการบดี

ขอจด. โนนหัน
 ปลัด อบต.
 นาย อภิบาล
 นาย. ส่วนโสต
 อบต.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง
 ปฏิบัติการแทนอธิการบดี

- สำนักปลัด อบต.
- สำนักส่งเสริมการเกษตร
- ส่วนโสตทัศนศึกษา

(นายประพล ศรีสวัสดิ์)
 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

4/๑
 (นายวิเศษ วัฒนกิจ)
 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโนนหัน

(นายบุญทอง ทัพภูมิจิต จุฬามณี)
 นายองค์การบริหารส่วนตำบลโนนหัน

องค์การบริหารส่วนตำบลนางเพียง
รับที่..... ๑๕๔.....
วันที่ ๒๗.๗.๒๕๕๕.....

ที่ ศธ 6016(2.2)/ว133

เวลา.....น.
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง ถนนวิสุทธิเทพ
ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
โทร.(042) 814616 โทรสาร (042) 830686

16 พฤศจิกายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

เจริญพร นายองค์การบริหารส่วนตำบลนางเพียง

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามการวิจัย 1 ชุด

ด้วยนายมนตรี สงพัฒน์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง รุ่นที่ 6/2552 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง มีความประสงค์จะขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการทำสารนิพนธ์เรื่องการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาตามหลักสูตรศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากท่านเพื่อใช้ในการจัดทำสารนิพนธ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี

ขอเจริญพร

(พระครูกิตติสารสุมนต์)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ปฏิบัติกรแทนอธิการบดี

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย

เลขที่ ID () () ()

แบบสอบถาม

เรื่อง

การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล ในเขตอำเภอหুমแพ จังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอหুমแพ จังหวัดขอนแก่น ให้สอดคล้องตามความต้องการของประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนในอนาคต

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ตรงตามความเป็นจริงท่านมากที่สุด และขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โดยข้อมูลที่ได้นี้จะนำเสนอในภาพรวมมิได้นำเสนอเป็นรายองค์กรแต่อย่างใด และขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อท่านซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหুমแพ จังหวัดขอนแก่น

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอหুমแพ จังหวัดขอนแก่น

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

นายมนตรี สงพัฒน์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขารัฐศาสตร์การปกครอง

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ศูนย์การศึกษาหุมแพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรณาดอบแบบสอบถาม โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ	☐ ชาย ☐ หญิง	สำหรับผู้วิจัย
Var 001 ()
2. อายุ	☐ 18 - 30 ปี
☐ 31 - 40 ปี
☐ 41 - 50 ปี
☐ มากกว่า 50 ปี	Var 002 ()
3. ระดับการศึกษาสูงสุด	☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	Var 003 ()
4. ตำแหน่งปัจจุบัน	☐ ข้าราชการการเมือง
☐ ข้าราชการประจำ	Var 004 ()
5. ประสบการณ์ในการทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล	☐ ต่ำกว่า 5 ปี
☐ 5 - 8 ปี
☐ มากกว่า 8 ปี ขึ้นไป	Var 005 ()

ตอนที่ 2 การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาว่า ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบได้ปฏิบัติภารกิจต่างๆที่กล่าวดังต่อไปนี้อยู่ในระดับการปฏิบัติใด แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นจริงเพียงข้อละ 1 ช่อง

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
ด้านการพอประมาณ						
1. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงการ ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ						Var 006 ()
2. แผนการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล มีความยืดหยุ่น สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม						Var 007 ()
3. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการวางระเบียบเพื่อควบคุมการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนและเหมาะสม						Var 008 ()
4. ลำดับขั้นตอนการทำงาน ของส่วนต่าง ๆ ในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน						Var 009 ()
5. องค์การบริหารส่วนตำบล มีอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการทำงานอย่างเพียงพอ						Var 010 ()
6. บุคลากรมีจำนวนเพียงพอกับภาระงานที่ องค์การบริหารส่วนตำบล รับผิดชอบ						Var 011 ()
7. ผลการประเมินการดำเนินงานของ โครงการมีการรายงานอย่างเหมาะสม สม่าเสมอ						Var 012 ()
ด้านการมีเหตุผล						
8. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักการแก้ไขปัญหาของชุมชน						Var 013 ()

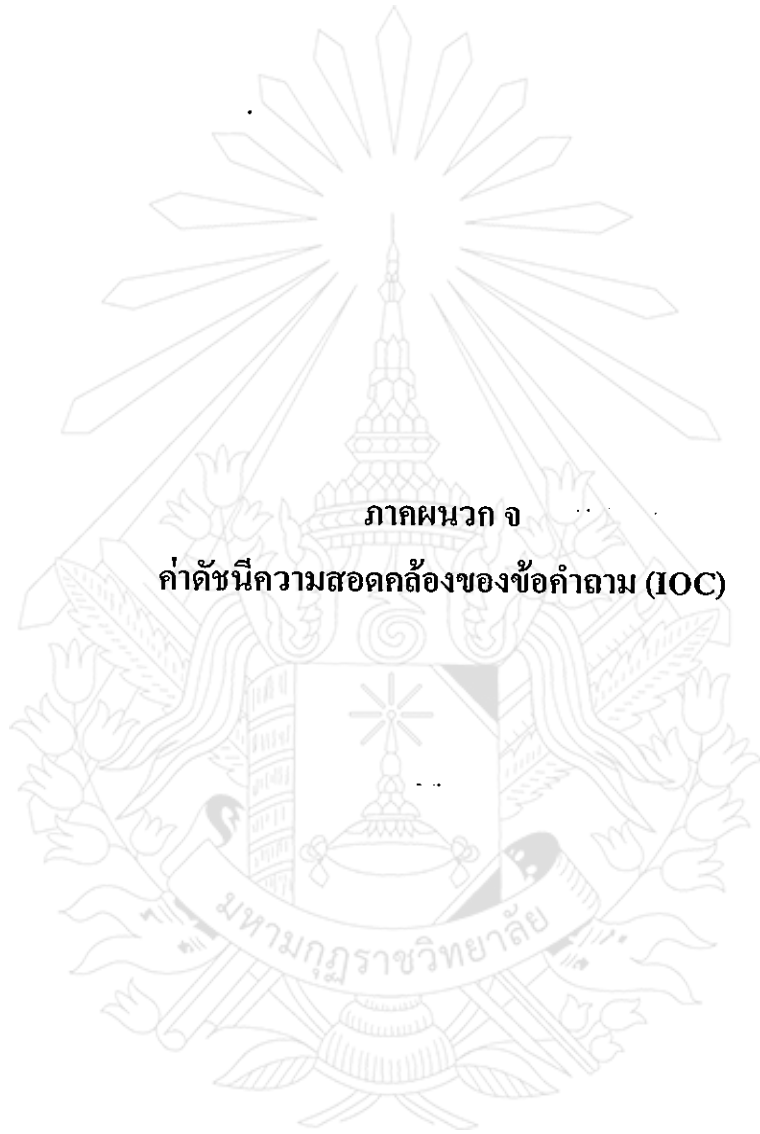
การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
9. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนโดยคำนึงถึงผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากแผนตรงกับสภาพความเป็นจริง						Var 014 ()
10. โครงสร้างการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล มีความชัดเจน ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน						Var 015 ()
11. หลักเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล มีความสมเหตุสมผล และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง						Var 016 ()
12. การมอบหมายอำนาจหน้าที่ใน องค์การบริหารส่วนตำบล คำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก						Var 017 ()
13. องค์การบริหารส่วนตำบล มีคำอธิบายลักษณะงาน(ภาระงาน) ของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน						Var 018 ()
14. ระเบียบของ องค์การบริหารส่วนตำบล เปิดโอกาสให้ประชาชน หน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขภาระงานกับ องค์การบริหารส่วนตำบล						Var 019 ()
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว						
15. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน						Var 020 (.)
16. องค์การบริหารส่วนตำบล นำข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาร่วมวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนในปี ต่อๆ ไป						Var 021 ()

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
17. องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถบริหารงบประมาณได้เพียงพอ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อแผนการปฏิบัติงาน						Var 022 ()
18. องค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้ระบบการทำงานของส่วนต่าง ๆ เพื่อให้สามารถทำงานแทนกันได้ในกรณีฉุกเฉิน						Var 023 ()
19. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการจัดประชุมร่วมกันกับทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง						Var 024 ()
20. องค์การบริหารส่วนตำบล มีแผนการส่งเสริมและพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล อย่างต่อเนื่อง						Var 025 ()
21. องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถปรับรูปแบบการทำงาน ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ อย่างเหมาะสม						Var 026 ()
ด้านความรู้						
22. องค์การบริหารส่วนตำบล มีแผนการอบรมบุคลากรเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานอย่างต่อเนื่องปรับแผนได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง						Var 027 ()
23. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนโดยเชื่อมโยง ความต้องการของประชาชน กับองค์ความรู้ของชุมชน และนโยบายของรัฐ						Var 028 ()
24. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเครือข่าย ประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจ ในพื้นที่ เพื่อปรับแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ						Var 029 ()

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
25. องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถใช้เครื่องมืออุปกรณ์ และเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ						Var 030 ()
26. บุคลากรมีความรู้เพียงพอ สามารถรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี						Var 031 ()
27. บุคลากรของ องค์การบริหารส่วนตำบล มีการแลกเปลี่ยนความรู้ในการทำงานซึ่งกันและกัน ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล						Var 032 ()
28. องค์การบริหารส่วนตำบล มีแผนการอบรม เพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง						Var 033 ()
ด้านคุณธรรม						
29. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนการปฏิบัติงาน โดยไม่เอื้อผลประโยชน์ให้แก่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแต่เพียงฝ่ายเดียว						Var 034 ()
30. การออกกฎระเบียบของ องค์การบริหารส่วนตำบล ยึดหลักความถูกต้อง และเป็นธรรม						Var 035 ()
31. องค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานโดยยึดหลักความโปร่งใสโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนภาคเอกชน ร่วมตรวจสอบการปฏิบัติงาน						Var 036 ()
32. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการประเมินผลงานของบุคลากร ที่ยุติธรรม						Var 037 ()
33. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการบริหารงานบุคคล ด้วยคุณธรรม และ จริยธรรม						Var 038 ()

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับการปฏิบัติ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
34. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประเมินผล ความพึงพอใจที่ตอบสนองต่อความต้องการ ของประชาชนอย่างถูกต้อง เป็นจริง						Var 039 ()
35. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดทำข้อบัญญัติ ด้านงบประมาณเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ และ เป็นธรรม						Var 040 ()

ภาคผนวก จ

คำดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

การปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จำนวนรวม 3 ท่าน

เมื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา จึงได้ดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ทั้ง 3 ท่าน ดังนี้

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
ด้านการพอประมาณ						
1. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2. แผนการปฏิบัติงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล มีความยืดหยุ่น สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการวางระเบียบเพื่อควบคุมการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนและเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. ลำดับขั้นตอนการทำงาน ของส่วนต่าง ๆ ในองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
5. องค์การบริหารส่วนตำบล มีอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการทำงานอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6. บุคลากรมีจำนวนเพียงพอกับภาระงานที่ องค์การบริหารส่วนตำบล รับผิดชอบ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า เฉลี่ย	สรุปผล
	ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3			
7. ผลการประเมินการดำเนินงานของโครงการมี การรายงานอย่างเหมาะสม ไม่มาก ไม่น้อยจน เกินไป	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการมีเหตุผล						
8. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนการ ปฏิบัติงาน โดยยึดหลักการแก้ไขปัญหาของ ชุมชน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนโดยคำนึง ถึงผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากแผนตรงกับ สภาพความเป็นจริง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10. โครงสร้างการปฏิบัติงานของ องค์การบริหาร ส่วนตำบล มีความชัดเจน ไม่เป็นอุปสรรคต่อ การทำงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11. หลักเกณฑ์ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสมเหตุ สมผล และสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12. การมอบหมายอำนาจหน้าที่ใน องค์การ บริหารส่วนตำบล คำนึงถึงความสามารถของ แต่ละบุคคลเป็นหลัก	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13. องค์การบริหารส่วนตำบล มีคำอธิบายลักษณะ งาน (ภาระงาน) ของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14. ระเบียบของ องค์การบริหารส่วนตำบล เปิด โอกาสให้ประชาชน หน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมกับ องค์การ บริหารส่วนตำบล	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า เฉลี่ย	สรุปผล
	ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3			
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว						
15. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนการปฏิบัติงาน โดยคาดการณ์ถึงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ในชุมชน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
16. องค์การบริหารส่วนตำบล นำข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาร่วมวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนในปี ต่อ ๆ ไป	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17. องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถบริหารงบประมาณได้เพียงพอ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อแผนการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18. องค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมให้บุคลากรเรียนรู้ระบบการทำงานของส่วนต่างๆ เพื่อให้สามารถทำงานแทนกันได้ในกรณีฉุกเฉิน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการจัดประชุมร่วมกันกับทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20. องค์การบริหารส่วนตำบล มีแผนการส่งเสริมและพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล อย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21. องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถปรับรูปแบบการทำงาน ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า เฉลี่ย	สรุปผล
	ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3			
ด้านความรู้						
22. องค์การบริหารส่วนตำบล มีแผนการอบรม บุคลากรเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน อย่างต่อเนื่องปรับแผนได้อย่างรวดเร็วทันต่อ สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผน โดยเชื่อมโยง ความต้องการของประชาชน กับองค์ ความรู้ของชุมชน และนโยบายของรัฐ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการแลกเปลี่ยน ข้อมูลกับเครือข่าย ประชาชน องค์กรพัฒนา เอกชน ภาคธุรกิจ ในพื้นที่ เพื่อปรับแผนการ ปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25. องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถใช้เครื่อง มืออุปกรณ์ และเทคโนโลยีได้อย่างมีประ สิทธิภาพ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26. บุคลากรมีความรู้เพียงพอ สามารถรับผิดชอบ งานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
27. บุคลากรของ องค์การบริหารส่วนตำบล มีการ แลกเปลี่ยนความรู้ในการทำงานซึ่งกันและกัน ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงาน ของ องค์การบริหารส่วนตำบล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28. องค์การบริหารส่วนตำบล มีแผนการอบรม เพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า เฉลี่ย	สรุปผล
	ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3			
ด้านคุณธรรม						
29. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนการปฏิบัติ งานโดยไม่เอื้อผลประโยชน์ให้แก่ฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายใดแต่เพียงฝ่ายเดียว	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30. การออกกฎระเบียบของ องค์การบริหารส่วน ตำบล ยึดหลักความถูกต้อง และเป็นธรรม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
31. องค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานโดยยึด หลักความโปร่งใส โดยเปิดโอกาสให้ประชาชน ภาคเอกชน ร่วมตรวจสอบการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
32. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการประเมินผล งานของบุคลากร ที่ยุติธรรม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
33. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการบริหารงาน บุคคล ด้วยจริยธรรม และคุณธรรม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
34. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการประเมินผล ความพึงพอใจที่ตอบสนองต่อความต้องการ ของประชาชนอย่างถูกต้อง เป็นจริง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
35. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดทำข้อ บัญญัติด้านงบประมาณเป็น ไปด้วยความ บริสุทธิ์ และเป็นธรรม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

การปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

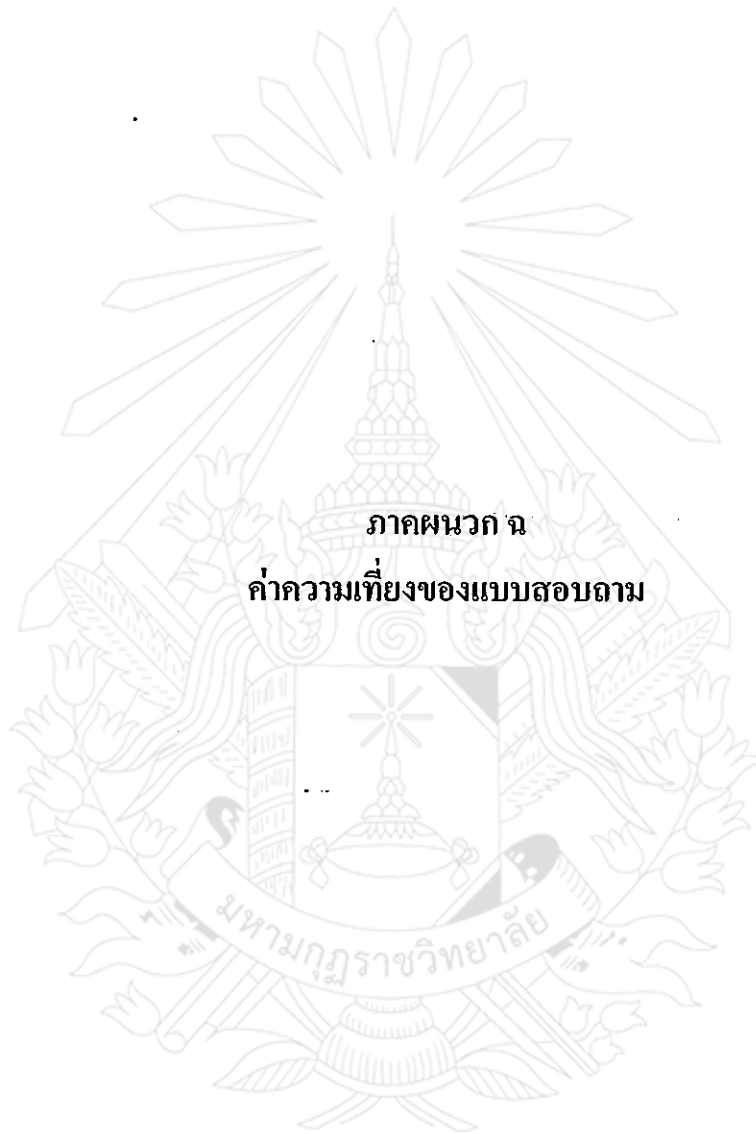
เมื่อผู้เชี่ยวชาญ ได้ตรวจสอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น เพื่อดู ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตาม คำแนะนำ ของผู้เชี่ยวชาญได้ดังนี้

ตอนที่ 2 การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (เดิม)	การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (ปรับปรุง)
ด้านการพอประมาณ	ด้านการพอประมาณ
7. ผลการประเมินการดำเนินงานของ โครงการ มีการรายงานอย่างเหมาะสม ไม่มาก ไม่น้อย จนเกินไป	7. ผลการประเมินการดำเนินงานของ โครงการ มีการรายงานอย่างเหมาะสม สม่าเสมอ
ด้านการมีเหตุผล	ด้านการมีเหตุผล
14. ระเบียบของ องค์การบริหารส่วนตำบล เปิดโอกาสให้ประชาชน หน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมกับ องค์การบริหารส่วนตำบล	14. ระเบียบของ องค์การบริหารส่วนตำบล เปิดโอกาสให้ประชาชน หน่วยงานภายนอก เช่น ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมแก้ไข ภาระงานกับ องค์การบริหารส่วนตำบล
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว
15. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนการ ปฏิบัติงาน โดยคาดการณ์ถึงสถานการณ์ที่ อาจเกิดขึ้น ในชุมชน	15. องค์การบริหารส่วนตำบล วางแผนการ ปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงสถานการณ์ที่อาจ เกิดขึ้น ในชุมชน
19. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการจัดประ ชุม ร่วมกันกับทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาระบบการ ทำงานให้มีประสิทธิภาพอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง	19. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการจัดประ ชุม ร่วมกันกับทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาระบบ การทำงานให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (เดิม)	การนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (ปรับปรุง)
ด้านคุณธรรม	ด้านคุณธรรม
33. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการบริหารงานบุคคล ด้วยจริยธรรม และคุณธรรม	33. องค์การบริหารส่วนตำบล มีการบริหารงานบุคคล ด้วยคุณธรรม และ จริยธรรม

ภาคผนวก ฉ
ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
P1	141.23	133.909	.207	.905
P2	141.17	131.730	.440	.900
P3	141.27	130.685	.449	.900
P4	141.47	134.671	.194	.904
P5	141.63	134.240	.229	.904
P6	141.10	131.679	.438	.901
P7	141.07	134.823	.217	.904
H8	141.27	132.478	.335	.902
H9	141.30	128.286	.615	.898
H10	141.23	128.806	.524	.899
H11	141.23	132.530	.327	.902
H12	141.00	130.552	.579	.899
H13	141.07	130.409	.665	.898
H14	141.57	131.151	.344	.902
K15	142.10	132.231	.363	.902
K16	142.00	131.448	.384	.901
K17	141.47	131.982	.433	.901
K18	141.30	127.734	.651	.897
K19	141.63	131.068	.432	.901
K20	141.33	132.023	.379	.901
K21	141.30	128.286	.615	.898
A22	141.23	128.806	.524	.899
A23	141.23	132.530	.327	.902
A24	141.00	130.552	.579	.899
A25	142.00	131.034	.486	.900

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A26	141.73	130.823	.340	.903
A27	142.10	128.645	.556	.899
A28	141.77	127.978	.536	.899
B29	141.47	131.982	.433	.901
B30	141.30	127.734	.651	.897
B31	141.63	131.068	.432	.901
B32	141.30	132.424	.345	.902
B33	141.30	128.286	.615	.898
B34	141.23	128.806	.524	.899
B35	141.23	132.530	.327	.902

Cronbach's Alpha	N of Items
.903	35

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล : นายมนตรี สงพัฒน์
- วัน/เดือน/ปีเกิด : 5 ตุลาคม 2521
- ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ 399 หมู่ 4 ตำบลหนองไผ่ อำเภอชุมแพ
จังหวัดขอนแก่น
- การศึกษา : ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา เกษตรกรรม
- ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน : นักวิชาการเกษตร
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเขียด อำเภอชุมแพ
จังหวัดขอนแก่น

